

Διαβάστε

3 Επίκαιρα

- Covid-19
- Το Κυπριακό Πρόβλημα
- Το Συριακό Ζήτημα

6 Κοινωνία

- Ειδικό Σχολείο Λευκωσίας
- Ρατσισμός
- Μ.Μ.Ε. και (παρα)πληροφόρηση
- Υλιστική ευμάρεια και πνευματική ξηρασία
- Τμήμα Φυλακών
- Τα ζώα στο έλεος της αδιαφορίας μας

10 Εκπαίδευση

- Εξετάσεις τετραμήνων

11 Σκέψεις

- Ακραίος καταναλωτισμός
- Η οδυνηρή αντικειμενικότητα της νεωτερικότητας
- Πρωταγωνιστές στο όραμα της αλλαγής
- Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης
- Κοινωνική Μοναξιά
- Άγχος, μπορώ να σε νικήσω!
- Οι ... δυσκολίες ενός ξενιτεμένου εφήβου
- Εφηβεία είναι ...θα περάσει!
- Οι τέχνες στη ζωή μας

16 Ο Κόσμος μας

- Δύσκολος Μενάνδρου
- Γενιά '02 LEKACY
- Προγράμματα • Διαγωνισμοί
- Διακρίσεις • Δράσεις

30 Αθλητισμός

- Η σημασία της άθλησης
- Οι αθλητικοί αστέρες και οι πραγματικοί ΗΡΩΕΣ της ζωής

31 Περιβάλλον

- Είμαστε επιβάτες ή πλήρωμα στο διαστημόπλοιο Γη;
- Κλιματική αλλαγή

32 Πολιτισμός

- Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου
- Άλκη Ζέν
- Η Φαμίλια
- Ποιητικό μνημόσυνο

35 Διάφορα

- Οι καθηγητές μας... αθλιώς!
- Τα ανομολόγητα...

COVID-19: Σταμάτημα και Επανεκκίνηση

Φόβος, ελπίδα, αισιοδοξία, ανασφάλεια, υπομονή, πειθαρχία, απομόνωση, άγχος, αγωνία, ευγνωμοσύνη, αλληλεγγύη, πίστη, «μένουμε σπίτι», «θα τα καταφέρουμε», 8998, ιχνηλάτηση, καραντίνα, επανακαθορισμός της ΖΩΗΣ...

Έχουμε, τουλάχιστον, γίνει, έστω και για λίγο, καλύτεροι άνθρωποι;

Χαιρετισμός από τον Διευθυντή του Σχολείου μας

Είναι με μεγάλη χαρά που χαιρετίζω την έκδοση του έκτου τεύχους της εφημερίδας του Σχολείου μας. Είμαι βέβαιος πως και αυτό το τεύχος θα αγκαλιαστεί από ολόκληρη τη σχολική κοινότητα. Οι αναγνώστες, μέσα από τα κείμενα που περιέχονται σε αυτό, θα αφουγκραστούν τις ανησυχίες των νεαρών αρθρογράφων και θα προβληματιστούν μαζί τους για θέματα κοινωνικά, οικολογικά, εκπαιδευτικά κ.ά. Πολλά μπράβο στους μαθητές και τις μαθήτριες που με ενθουσιασμό, αφοσίωση και αγάπη συνέβαλαν με οποιοδήποτε τρόπο στην έκδοση της εφημερίδας. Εκφράζω, επίσης, τις ευχαριστίες μου στους καθηγητές και τις καθηγήτριες που βοήθησαν στη δημιουργία της, καθώς και στον Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων για τη στήριξη που μας παρέχει σε κάθε επωφεληή δράση.

Λόγω της κατάστασης που δημιουργήθηκε και των μέτρων που λήφθηκαν εξαιτίας της πανδημίας, ήταν αδύνατη η έκδοση περιοδικού για τη σχολική χρονιά 2019-2020, ενώ πολλές δράσεις που είχαν προγραμματιστεί δυστυχώς έπρεπε να ακυρωθούν. Το Σχολείο, επιθυμώντας να προσφέρει στους μαθητές και τις μαθήτριες, ιδιαίτερα στους τελειοφοίτους, ένα έντυπο ενθύμιο της ιδιαίτερης σχολικής χρονιάς που περάσαμε, αποφάσισε όπως μεγαλώσει την παρούσα έκδοση της εφημερίδας και περιλάβει σε αυτήν στιγμιότυπα της ζωής τους στον σχολικό χώρο. Εύχομαι κάθε επιτυχία σε όλους και όλες και μακάρι η καινούργια σχολική χρονιά να μας βρει όλους καλά και όσο γίνεται σοφότερους.

Αλέξης Ντίσκος
Διευθυντής

Καλό και ευτυχές το νέο έτος...

Γράφει: Αλέξανδρος Μιχαήλ, Β31

Είναι πραγματικά πολύ τυχερός όποιος ζει το 2020! Και αυτό γιατί... Το 2020 όλοι είναι ψυχολόγοι... Δύο λεπτά συζήτησης μαζί με κάποιον «ειδικό» και σου έχει ήδη κάνει ψυχανάλυση, ομαδοποιώντας μάλιστα τα ψυχολογικά σου προβλήματα. Παράλληλα, ετοιμάζει και έναν κατάλογο από «εξειδικευμένες» συμβουλές, για να νιώσεις καλύτερα!

Το 2020 όλοι είναι γιατροί... Έχουν πλέον αποκτήσει μεγάλη πείρα σε ασθένειες συγγενών και φίλων, που ξέρουν ακόμα και τα φάρμακα που πρέπει να χρησιμοποιηθούν σε κάθε περίπτωση. Γίνονται μάλιστα και σπουδαίες συνεργασίες ανάμεσα σε τέτοιους γιατρούς. Πρόσφατα, είχε αρρωστήσει ένας ξάδελφός μου και η μητέρα μου έδωσε στη θεία μου ένα μισοάδειο μπουκάλι αντιβίωσης, για να το χρησιμοποιήσει. Τι να πει κανείς... Με τέτοιους έμπειρους γιατρούς που διαθέτουμε, πού ξέρεις, ίσως σύντομα να καταπολεμηθεί και το φαινόμενο της ανοσίας στα αντιβιοτικά.

Το 2020 όλοι είναι φιλόσοφοι... Εξάγουν τα δικά τους συμπεράσματα μέσα, φυσικά, από τις δικές τους εμπειρίες και τους δικούς τους προβληματισμούς. Χρησιμοποιούν μάλιστα τα συμπεράσματα αυτά σε διάφορες συζητήσεις, όχι βέβαια για να κάνουν εντύπωση, αλλά για να συμβουλέψουν τους συνο-

μιλητές τους, που είναι πάντα πρόθυμοι να ακούσουν και να εντυπωσιαστούν από τις φιλοσοφικές τους θέσεις!

Το 2020 όλοι είναι διάσημοι... Έχουν λογαριασμό σε όλα τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και παρουσιάζουν καθημερινά στιγμές από τη «συναρπαστική» ζωή τους. Εννοείται... πως προβαίνουν στις ενέργειες αυτές όχι, βέβαια, για να πείσουν τον εαυτό τους πως περνούν όντως ωραία και πως όντως είναι ευτυχισμένοι και ευχαριστημένοι από την ποιότητα της ζωής τους, αλλά γιατί οι ακόλουθοί τους, οι «φίλοι» τους, τους αγαπούν και ενδιαφέρονται πραγματικά για το πώς είναι και τι κάνουν...

Το 2020 όλοι είναι φίλοι μεταξύ τους... Συναναστρέφεται ο ένας τον άλλο, επειδή... αγαπιούνται πραγματικά και έχουν βαθιά φιιλία και όχι επειδή έχουν να κερδίσουν κάτι ο ένας από τον άλλο και ούτε για να σκεπάσουν την πραγματική, σκοτεινή, εσωτερική μοναξιά τους...

Το 2020 η ανθρωπότητα πάει μπροστά! Η πείνα λιγοστεύει..., οι πόλεμοι σταμάτησαν..., δεν υπάρχει ούτε εθνικισμός ούτε φασισμός ούτε ρατσισμός...

Όλα είναι ΤΕΛΕΙΑ... Καλή μας χρονιά, λοιπόν!

Χαιρετισμός από τον Πρόεδρο του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων

Είναι με ιδιαίτερη περηφάνια που χαιρετίζω για ακόμη μια χρονιά την όμορφη αυτή πρωτοβουλία των μαθητών/τριών και των εκπαιδευτικών του Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού να ετοιμάσουν και να κυκλοφορήσουν αυτήν την εφημερίδα, την οποία απολαμβάνουν τόσο οι συντελεστές όσο και οι αναγνώστες της. Μέσα από αυτήν την προσπάθεια φαίνεται ότι στο Σχολείο μας γίνονται πολλές καλές και υγιείς δράσεις.

Αυτή η χρονιά θα μείνει στη μνήμη όλων μας λόγω της πανδημίας που κτύπησε την ανθρωπότητα. Η καθημερινότητά μας έχει αλλάξει. Αρκετά πράγματα ίσως να μην γίνουν ποτέ όπως ήταν πριν. Πέρα όμως από τα προβλήματα που έχει δημιουργήσει η πανδημία, πιστεύω ότι έχει αφήσει και κάτι θετικό. Η καραντίνα, ο αυτοπεριορισμός μάς έφερε πιο κοντά σε αξίες που ίσως να τις παραμελήσαμε κάπως, μας

έκανε να δούμε τη ζωή από άλλο μετερίζι και να αντιληφθούμε ότι τελικά τα απλά πράγματα έχουν πολύ μεγαλύτερη αξία. Μάθαμε καινούργια πράγματα, νέες μεθόδους διδασκαλίας, που, υπό κανονικές συνθήκες, θα έπαιρναν χρόνια να εφαρμοστούν.

Η παρούσα έκδοση είναι κατά πολύ μεγαλύτερη και πιο αναβαθμισμένη, για να μπορέσει να καλύψει όσο περισσότερες εργασίες και εκδηλώσεις των μαθητών μας και αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα. Τα θερμά συγχαρητήρια του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων του Σχολείου μας και εμένα προσωπικά.

Να προσέχετε όλοι τους εαυτούς σας, για να μπορείτε να προσέχετε και τους ανθρώπους που αγαπάτε.

Χριστόδουλος Ψακίδης
Πρόεδρος του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων

Η ταυτότητά μας

Email εφημερίδας: efimeridastrovolou@gmail.com

Υπεύθυνος Ιδιοκτήτης
Αλέξης Ντίσκος, Διευθυντής

Συντακτική Ομάδα
Κωνσταντίνος Ευριπίδου Α11, Ελένη Γενναδίου Α21, Σοφία Γερολέμου Α21, Μελεάνη Ευαγγέλου Α21, Αδαμάντιος Χριστοφόρου Α21, Κατερίνα Βιοδάρη Α22, Μαρίλια Γεωργίου Α22, Νεφέλη Καντούνα Α22, Χριστούλλα Παπαϊωακείμ Α22, Αστέρω Κλεάνθους Α23, Έλενα Γεωργίου Α42, Μαγδαληνή Αναστασιάδου Β11, Άντρεα Αντωνίου Β11, Παυλίνα Βοντετσιάνο Β11, Αίγλη Ζαβρού Β11, Άννα Ηροδότου Β11, Χαρά Κουμπάρη Β11, Νικόλη Κωνσταντίνου Β11, Βασιλική Μαρπουρίδου Β11, Μαρία Στυλιανού Β11, Ευτυχία Χρίστου Β11, Πάρης Πάτσαλης Β12, Παναγιώτης Καραμαλλιάκης Β21, Χριστίνα Σταυρινίδου Β21, Αλέξανδρος Μιχαήλ Β31, Γρηγόρης Χαραλάμπους Β32, Αναστασία Γεωργιάδη Β33, Στυλιάννα-Μαρία Θεοχάρους Αθή Β33,

Ραφαήλ Πιερί Β33, Φωτεινή Αρέστη Β41, Χρύσια Ιορδάνου Β41, Ελευθερία Τσοχλιά Β41, Μπαγιαρμάτ Μπουγιαντελγκέρ Β41, Οδυσσεάς Γεωργιάκης Β51, Μαριλένα Λοιζιά Β52, Αίμιλη Γεωργίου Β61, Λίζα Καννά Β61, Ελένη Αθανασίου Γ11, Αλίκη Ευσταθίου Γ11, Βασιλική Καραπάνου Γ11, Στυλιανή Κλεάνθους Γ11, Μαίρη Λυσάνδρου Γ11, Αντώνης Μιχαήλ Γ11, Άντρεα Ορφανίδη Γ11, Ελένη Ορφανού Γ11, Γεωργία Προδρόμου Γ11, Μαρία Χριστοδούλου Γ11, Θεοφάνω Χριστοφή Γ11, Μέλιω Κακουλή Γ21, Δανάη Πολυδώρου Γ21, Μιχαήλια Ρώσσου Γ21, Εύα Σελίδου Γ21, Μαρίλια Χαϊλή Γ21, Βασιλική Χατζηγαβριήλ Γ21, Χρυστάλλα Δημοσθένους Γ31, Μαρίνα Παναγιώτου Γ31, Ευφροσύνη Κάρου Γ32, Ιωάννης Κωφίδης Γ32, Λεωνίδας Λεωνίδα Γ32, Μαρία Λεωνίδα Γ32, Ιάσοντας Γεωργίου Γ32, Παναγιώτης Ιωάννου Γ32, Άντρεα Παπαμιχαήλ Γ32, Μικαέλλα Ευριπίδου Γ41, Γεωργία Θεολόγου Γ41, Γεωργία Καρακώστα Γ41, Ρεβέκκα Κουκκίδη Γ41,

Ηρώ Νεοφύτου Γ41, Νεοφύτα Χριστοφορίδου Γ41, Εβελίνα Θρασυβούλου Γ51, Έλενα Καραπάνου Γ51, Βανέσα Ντιμίτροβα Γ51, Σεμίνα Σεραφείμ Γ51, Νεφέλη Αλεξάνδρου Γ61, Αναστασία Γεωργίου Γ61

Σκίτσα
Σοφία Γερολέμου Α21, Χρυστάλλα Δημοσθένους Γ31, Αναστασία Γεωργίου Γ61

Υπεύθυνοι Έκδοσης-Επιμέλεια Ύλης
Μαρία Χατζηγεωργίου, ΒΔ, Φιλολόγος
Ευρυδίκη Κωνσταντίνου, Φιλολόγος

Επιμέλεια Φωτογραφικού Υλικού
Γιάγκος Κολλιάς, καθηγητής Φυσικής

Χορηγός
Σύνδεσμος Γονέων και Κηδεμόνων
Λυκείου Εθνομάρτυρα Κυπριανού Στροβόλου

Σχεδιασμός – Σελίδωση
Τυπογραφείο Theopress Ltd

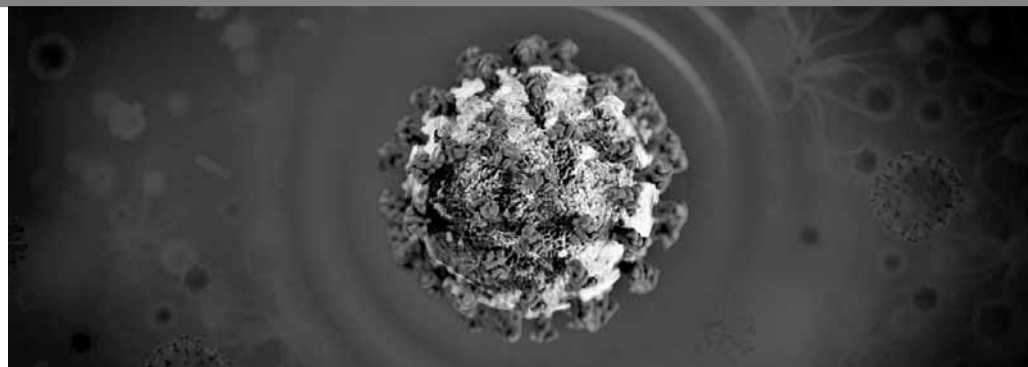
COVID-19 και η ΑΞΙΑ της ανθρώπινης ζωής

Γράφει: Αλίκη Ευσταθίου, Γ11

9 Μαΐου 2020: «Το φράγμα των 4 εκατομμυρίων σε κρούσματα έσπασε σήμερα ο κορωνοϊός σε όλο τον κόσμο, με 273,385 νεκρούς και 1,393,268 περιπτώσεις που έχουν αναρρώσει».

Εκατομμύρια άνθρωποι, συντονισμένοι στους δέκτες των τηλεοράσεων μας, κλειδωμένοι στο σπίτι, παρακολουθούμε μουνδιασμένοι, με κομμένη την ανάσα, το καθημερινό δελτίο. Ποιος θα το φανταζόταν, λίγους μήνες πριν, ότι στην καθημερινότητά μας θα είχε σημαντική θέση η ενημέρωσή μας για τον αριθμό των νέων επιβεβαιωμένων κρουσμάτων και για τους νέους θανάτους συνεπεία του ιού. Ενός μυστήριου ιού, ενός εχθρού αόρατου, που εισέβαλε στη ζωή μας, διαταράσσοντάς την και αλλιάζοντάς την, για τους περισσότερους ίσως, για πάντα.

Ο COVID-19 ξεκίνησε από τον ασθενή «μηδέν» στην Κίνα, τον Δεκέμβριο του 2019, ως ένας μυστήριος ιός, που μετατράπηκε σε παγκόσμια πανδημία, παίρνοντας απρόβλεπτες και ανεξέλεγκτες διαστάσεις και προκαλώντας σε όλο τον πλανήτη θανάτους, ταλαιπωρία, φόβο, πληγές στην οικονομία και σοβαρές κοινωνικές ανακατατάξεις. Μια πανδημία που παρασύρει στη δίνη της εκατομμύρια ανθρώπους από χώρες όλο του κόσμου, ανεξαρτήτως δύναμης και πλούτου, ωθώντας τις κυβερνήσεις να πάρουν σκληρές αποφάσεις. Με στόχο να προστατέψουν το σύστημα υγείας της χώρας τους, κάνουν έκκληση να παραμείνουν οι πολίτες στα «καταφύγια» τους, επιβάλλονται μέτρα περιορισμού στις μετακινήσεις, κλείνουν σύνορα και

«κλειδώνουν» οικονομίες με ανυπολόγιστο κόστος. Και όλα αυτά γιατί η προσαρμογή της υγείας του καθενός υπερσχύει των ζημιών στην οικονομία, της παγκόσμιας ύφεσης, της κρίσης στις βιομηχανίες και τον τουρισμό.

Το πιο σημαντικό ίσως που βιώσαμε και βιώνουμε όλοι μας, σε παγκόσμιο επίπεδο, που θα μείνει ανεξίτηλο για πάντα στη μνήμη μας, είναι η ανθρώπινη απώλεια και οι εικόνες του πόνου. Άνθρωποι καταπονημένοι, διασωληνωμένοι, κάποιοι να σβήνουν σιγά σιγά, οι γιατροί και οι νοσηλεύτες να δίνουν τον δικό τους αγώνα, για να κρατήσουν στη ζωή όσους περισσότερους μπορούν, αναγκαζόμενοι, κάποιες φορές, να επιλέξουν ποιος θα ζήσει και ποιος θα πεθάνει. Την ίδια ώρα, ο επιστημονικός κόσμος σε όλο τον πλανήτη επιδίδεται σ' έναν αγώνα δρόμου για την ανακάλυψη της πολυπόθητης θεραπείας.

Με σύνθημα: «Μένουμε σπίτι, γιατί αγαπάμε ο ένας τον άλλο», απομονωμένοι, μακριά από τους αγαπημένους μας, βιώνουμε συναισθήματα πρωτόγνωρα. Εκτιμούμε ακόμα και τα μικρά απλά πράγματα, που θεωρούσαμε δεδομένα. Μακριά αλληλά ενωμένοι σαν μια γροθιά, χειροκροτούμε από τις αυλές μας τους αν-

θρώπους της πρώτης γραμμής και τραγουδάμε γι' αυτούς, με τη μουσική να απαλύνει τις ψυχές.

Άνθρωποι της τρίτης ηλικίας αναγκάζονται να εξοικειωθούν με την τεχνολογία, για να επικοινωνήσουν με τα αγαπημένα τους εγγόνια με βιντεοκλήσεις. Γονείς περνούν δημιουργικό χρόνο με τα παιδιά τους, εκπαιδευτικοί δίνουν τον δικό τους αγώνα να μεταφέρουν τη γνώση και τις σημαντικές αξίες της ζωής στους μαθητές, πλέον διαδικτυακά. Στον αγώνα κατά του κορωνοϊού μπαίνουν και διάσημοι αστέρες, που προσπαθούν με τον δικό τους τρόπο να στηρίξουν όσους τους ακολουθούν, αναρτώντας ευφάνταστα βίντεο, που κάνουν την παραμονή στο σπίτι κάπως πιο ευχάριστη, απομακρύνοντας για λίγο τον φόβο και τη μοναξιά.

Σήμερα, τρεις μήνες σχεδόν μετά από την εμφάνιση του ιού και ενώ τα μέτρα φαίνεται ότι αρχίζουν δειλά δειλά να αποδίδουν, τα κράτη συνεχίζουν να προσπαθούν να περιορίσουν την εξάπλωσή του, αλληλά ταυτόχρονα παίρνουν μέτρα για την επανεκκίνηση της οικονομίας και τη σταδιακή και ασφαλή επιστροφή στις ζωές μας. Τα πράγματα, βέβαια, δεν θα είναι τα ίδια όπως παλιά. Θα είναι δύσκολο, αλληλά θα τα καταφέρουμε.

COVID-19: Πού είναι η δύναμή σου, άνθρωπε;

Γράφει: Στυλιανή Κλεάνθους, Γ11

Ιανουάριος 2020... Καθισμένοι στις πολυθρόνες μας παρακολουθούσαμε με απάθεια τις ειδήσεις, που έκαναν λόγο για έναν νέο ιό, ο οποίος είχε πλήξει την Κίνα. Πολύ μακριά από μας... και αλλιάζαμε κανάλι για να μη χάσουμε την αγαπημένη μας σειρά. Και όμως, μέσα σε λίγο καιρό, ο ιός αρχίζει να εξαπλώνεται, Μαλαισία, ΗΠΑ, Αυστραλία, Ταϊλάνδη, Σιγκαπούρη... και σε λίγο Ευρώπη! Αρχίσαμε να γκουγκλάρουμε να δούμε περί τίνος πρόκειται. Covid-19. Οι συζητήσεις σε Ελλάδα και Κύπρο περιστρέφονταν γύρω από το αν στα ελληνικά ο Covid αποδίδεται ως Κορωνοϊός, Κορονοϊός ή Κοροναϊός, την ώρα που ο ιός έσπερνε τον πανικό σε πολλές χώρες του κόσμου προκαλώντας θανάτους και έντονο προβληματισμό.

9 Μαρτίου 2020 και το πρώτο επιβεβαιωμένο κρούσμα είναι γεγονός και στην Κύπρο. Παντού επικρατεί πανικός! Σε έξαλλη κατάσταση παρακολουθούσαμε τις ειδήσεις. Μέσα σε λίγες μέρες γίναμε όλοι επιστήμονες! Μάθαμε τα ονόματα όλων των ριμοξολόγων γιατρών ανά το παγκόσμιο. Πανικοβλημένοι τρέχαμε στις υπεραγορές και αγοράζαμε προϊόν-

τα, προκειμένου να γεμίσουμε τα ντουλάπια μας με τρόφιμα, αδιαφορώντας αν υπάρχει επάρκεια για όλους. Κάποια ΜΜΕ, αντί να περιορίζονται στην αναγκαία ενημέρωση των πολιτών, τρομοκρατούσαν και στοχοποιούσαν τα κρούσματα σαν να επρόκειτο για εγκληματίες.

11 Μαρτίου 2020, τα σχολεία κλείνουν... Νομίζαμε πως θα ήταν για λίγες μέρες. Και όμως, επιβάλλεται καραντίνα... Οφείλουμε να μείνουμε στα «καταφύγια» μας. Κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού, ο καθένας λειτουργεί διαφορετικά, αναλύει γεγονότα, ανησυχεί για τον ίδιο, τους αγαπημένους του, το μέλλον του... Υπήρχαν στιγμές που πιάναμε τον εαυτό μας να βλέπουμε τους ασθενείς σαν νούμερα, από τα οποία κρινόταν το δικαίωμά μας να επιστρέψουμε στην καθημερινότητά μας. Άλλες, ευτυχώς τις περισσότερες, συμπάσχουμε με τον πόνο των νοσοκόμων αλληλά και των συγγενών τους, οι οποίοι δεν μπορούσαν να τους στηρίξουν με τη φυσική τους παρουσία στο κρεβάτι του πόνου.

Σε όλη αυτήν την παράνοια, ευτυχώς υπήρχαν οι γιατροί, οι οποίοι πιστοί στον όρκο του Ιπποκράτη δεν εγκατέλειψαν τους ασθενείς τους. Μαζί με τους νοση-

λεύτες, που στα μάτια όλων μας αλληλά κυρίως των ασθενών έμοιαζαν με αγγέλους, θέτοντας σε κίνδυνο την ίδια τη ζωή τους, δεν απομακρύνθηκαν από το καθήκον τους. Βρίσκονταν πάντα εκεί να ενισχύουν και να στηρίζουν τον πάσχοντα. Κάποιοι, πριν κλείσουν τα μάτια, το τελευταίο χέρι που ένιωσαν ήταν από κάποιον γιατρό ή νοσηλεύτη.

Ένας ιός, που δεν μπορεί να γίνει διακριτός με γυμνό μάτι, γονάτισε ακόμη και τον πιο δυνατό της Γης. Όσοι επεδείκνυαν τη δύναμη και τις ικανότητές τους, νομιζόμενοι πως μπορούσαν να νικήσουν τους πάντες και τα πάντα, τώρα «ντροπιάζονται» από έναν ιό... Συνειδητοποιούμε ότι τελικά κανείς δεν είναι παντοδύναμος. Όσο καλά και αν προγραμματίσουμε τις ζωές μας, ποτέ δεν θα είμαστε σίγουροι για το αύριο. Σήμερα ήρθε ένας ιός για να μας το υπενθυμίσει, αύριο ίσως να είναι κάτι άλλο. Ελπίζω να έχουμε συνειδητοποιήσει ότι η δύναμή μας βρίσκεται στην αγάπη και την ανιδιοτελή προσφορά. Γι' αυτό, στο εξής, ας μη χάνουμε τον χρόνο μας σκεπτόμενοι πόσο πιο πλούσιοι μπορούμε να γίνουμε και ας μη χάνουμε τον χρόνο μας στα ανούσια και τα μικρά.

Προ Κορωνοϊού και Μετά Κορωνοϊό Εποχή

Γράφει: Δανάη Πολυδώρου, Γ21

Η έλευση του κορωνοϊού, δύο και πλέον μήνες τώρα, έφερε κυριολεκτικά τα πάνω κάτω στις ζωές όλων μας. Ο πλανήτης ολόκληρος παραληρεί και βυθίζεται στη δίνη αυτού του νέου ιού, που «τόληψε» να εισβάλει τόσο βίαια και απρόσκλητα στα σπίτια μας, ανατρέποντας την καθημερινότητά μας και αναστατώνοντας τη ζωή μας.

Είναι ίες και σταμάτησε ο χρόνος στις μέρες προ κορωνοϊού και θα ξαναρχίσει στις μέρες μετά κορωνοϊό. Η ενδιάμεση περίοδος θα διαγραφεί από τη μνήμη και το ημερολόγιό μας σαν μια μαύρη χρονική περίοδος, που έβαλε κυριολεκτικά και μεταφορικά την ανθρωπότητα στον αναπνευστήρα. Μια μαύρη χρονική περίοδος που άφησε το στίγμα της πανδημίας στον πλανήτη. Μια μαύρη χρονική περίοδος που πάγωσε κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα και ανέτρεψε κάθε σχεδιασμό και πάσης φύσεως προγραμματισμό.

Ας μη μείνουμε όμως στην αυτολήψη και τη μεμψιμοιρία. «Ουδέν κακόν αμιγές καλού», έλεγαν οι αρχαίοι μας πρόγονοι. Οι αρνητικές συνέπειες που επέφερε ο «αόρατος εχθρός», οι ανθρώπινες απώλειες, η οικονομική δυσπραγία και το ψυχολογικό σοκ που υποστήκαμε λόγω του εγκλεισμού και της καραντίνας είναι δεδομένα και ιστορικά πλέον καταγεγραμμένα. Όπως καταγεγραμμένα είναι η ανάσα ζωής και η ευκαιρία αναζωογόνησης που δόθηκε στη φύση, αφού ελαχιστοποιήθηκαν οι βιομηχανικοί ρύποι και το καυσαέριο στην ατμόσφαιρα. Στη γη μας δόθηκε μια ευκαιρία για ανασύνταξη των δυνάμεών της, για να μπορέσει να αντέξει τον ανθρώπινο πληθυσμό που τη βεβηλώνει τόσο βάνουσα καθημερινά.

Δόθηκε, επίσης, ευκαιρία στον καθένα από εμάς για αναστοχασμό, περισυλλογή και αυτοπροσδιορισμό. Για αξιολόγηση των σημαντικών και των ασήμαντων που κατακλύζουν τη ζωή μας. Ήταν μια καλή ευκαιρία να βάλουμε επιτέλους στη σωστή τους βάση τις αξίες μας και να απαλλαγούμε από ό,τι περιττό και άχρηστο κουβαλούσαμε μέχρι σήμερα.

Καλή αρχή, λοιπόν, στη μετά κορωνοϊό εποχή!

Κυπριακό Πρόβλημα

Γράφει: *Ιάσωνας Γεωργίου, Γ32*

«Ακόμη κι αν δεν υπήρχε ούτε ένας μουσουλμάνος Τούρκος εκεί, η Τουρκία όφειλε να διατηρεί ένα κυπριακό ζήτημα... Καμία παγκόσμια και περιφερειακή δύναμη που κάνει στρατηγικούς υπολογισμούς στη Μέση Ανατολή, στην Ανατολική Μεσόγειο, στο Αιγαίο, στη διώρυγα του Σουέζ και στον Περσικό Κόλπο δεν μπορεί να παραμελήσει την Κύπρο.»

**Αχμέτ Νταβούτογλου, πρώην
Πρωθυπουργός Τουρκίας**

Μια γενιά χωρίς πυξίδα

Καθ' όλη τη διάρκεια της σύντομης ύπαρξης του κράτους μας, που είναι πράγματι τόσο σύντομη σε σύγκριση με τη μακρά ιστορία του λαού μας, πάντοτε ένα ζήτημα παρέμενε υπό φλεγόμενη συζήτηση: το Κυπριακό. Οι κάτοικοι αυτού του νησιού ήταν Ρωμιοί και βρίσκονταν υπό την κατοχή των Οθωμανών. Και ύστερα οι Οθωμανοί μετέφεραν μουσουλμανικό πληθυσμό και εξισλάμισαν ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό του νησιού. Οι κάτοικοι αυτού του νησιού έγιναν Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι και ήρθαν οι Άγγλοι. Και οι κάτοικοι αυτού του μικρού νησιού τόληψαν να διεκδικήσουν ένα χαμένο όνειρο: να ξεγερθούν και να ανεξαρτητοποιηθούν, ώστε να αγκαλιάσουν και να γίνουν ένα με ένα κράτος που τότε θεωρούσαν μητρικό, το κράτος της Ελλάδος. Μα οι Μεγάλοι αυτού του κόσμου δεν θέλησαν να αφήσουν τη Μεγαλόνησο να διεκδικήσει το όνειρό της και βάλθηκαν να αποτρέψουν οποιονδήποτε αγώνα για ελευθερία.

Και έτσι, έστω και αν οι πρόγονοί μας πάλησαν για ένα όνειρο, οι εξουσίες των γύρω κρατών, ακόμη και αυτού που ελπίζαμε να ενωθούμε στις αγκάλες του, μετέτρεψαν το όνειρο σε χίμαιρα. Και οι

μικροί ύστερα μιμήθηκαν τους μεγάλους, διότι έτσι επιτάσσει η Ιστορία, και πρόδωσαν όλα όσα είχαν απομείνει μέχρι που οδηγηθήκαμε στην τραγωδία του 1974. Απομείναμε με μια διχασμένη πατρίδα, με μian απροσανατόλιστη ταυτότητα και με έναν λαό μοιρασμένο στα

δύο. Σήμερα, καλούμαστε να βρούμε μια λύση, για μια παλινόρθωση (όσο είναι εφικτή) της πατρίδας μας, για να βρούμε τη δικαίωση όλων όσα αδίκησε η βαρβαρότητα του τούρκικου επεκτατισμού, του προδοτικού εγχώριου φασισμού και της αγγλικής αποικιοκρατίας.

Είμαστε η γενιά χωρίς πυξίδα...

Είμαστε η γενιά που μεγάλωσε μέσα στη δικήνοια, η γενιά που νιώθει αποξενωμένη από τον τόπο της, μα πάνω απ' όλα είμαστε η γενιά που ακούει ιστορίες που λένε οι μεγαλύτεροι για παλιές εποχές, για μεικτές κοινότητες Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων, για κάποιες πορτοκαλιές μιας Λαπήθου, για εκκλησίες σε ακρωτήρια και για φιλοδοξίες και ματαιοδοξίες... Και μας φαίνονται σαν παραμύθια, σαν κάτι που συνέβη σ' ένα μακρινό παρελθόν.

Βέβαια, ένα μεγάλο ποσοστό από εμάς δεν παύει να έχει ένα πάθος για ένα καλύτερο μέλλον και επιχειρεί να ενεργήσει γι' αυτό. Μα ακριβώς εδώ

είναι που υπάρχει ένα δεύτερο πρόβλημα: η Ιστορία και η αλήθεια φαντάζουν σαν ένας λαβύρινθος χωρίς τέλος, όπου μόλις εισέλθεις σε αυτόν, οδηγείσαι σε κύκλους που καταλήγουν σε ακόμη περισσότερους κύκλους και όποια διαδρομή και εάν διαλέξεις, πάντοτε θα παραμένει αυτό το αίσθημα της αβεβαιότητας, του ότι η πινακίδα που σου έδειξε τον δρόμο είναι σκάρπη και εξυπηρετεί συμφέροντα. Είμαστε η γενιά που προσπαθεί να προχωρήσει μπροστά, χωρίς να γνωρίζει πώς κατέληξε εκεί που κατέληξε, χωρίς να έχει καθαρό προορισμό, χωρίς να γνωρίζει τον εαυτό της. Είμαστε μια γενιά που οδεύει μπροστά χωρίς να έχει μια πυξίδα.

Αναζήτηση της ιστορικής αλήθειας

Αυτά είναι πολύ σημαντικό να τα αναλογιστούμε και να τα κατανοήσουμε. Απαιτείται να ψάξουμε την ιστορική αλήθεια, όσο είναι εφικτό, και να καταλήξουμε σε συμπεράσματα που μπορούν να μας βοηθήσουν στην εξεύρεση μιας σωστής λύσης, που θα επανενώσει τους Κυπρίους δίχως να υπάρχει κίνδυνος να επαναληφθούν παρόμοια

ή και χειρότερα εγκλήματα. Η λύση να αφορά τους Κυπρίους και μόνο τους Κυπρίους. Γι' αυτό πρέπει να ασκήσουμε πίεση με όσα διπλωματικά μέσα διαθέτουμε, για να διεκδικήσουμε το δικαίωμα του κυπριακού λαού. Πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί στην προσέγγιση του θέματος και να μη βιαστούμε για γρήγορες λύσεις, οι οποίες δεν θα είναι πραγματικές, αλλά θα προκαλέσουν απλώς περισσότερα προβλήματα. Αυτό σημαίνει αποφυγή φανατισμών και φαντασιοπληξιών και αντιμετώπιση της πραγματικότητας,

ώστε να καταλήξουμε σ' ένα κοινό σχέδιο που βάζει τέλος στη δικήνοια. Τότε θα μπορέσουμε να υψώσουμε ανάστημα έναντι των Μεγάλων και να διεκδικήσουμε το δικαίωμά μας.

As ρυθμίσουμε τις πυξίδες μας, as μη λησμονούμε πλέον τους προγόνους μας και as περπατήσουμε χέρι-χέρι σε αυτήν τη δύσβατη πορεία της Ιστορίας... Ίσως τότε να εξέλθουμε από τον λαβύρινθο και να βρεθούμε σε καλύτερες ημέρες για εμάς και για τα παιδιά μας...

Προσπάθειες για δικαίωση

Σε μια τέτοια κατάσταση βρισκόμαστε, ενώ παρακολουθούμε παθητικά τα τεκταινόμενα των συνομιλιών για το Κυπριακό. Πολλά σχέδια λύσεων έχουν βγει στη φόρα από διαφορετικές ομάδες και οι απόψεις διίστανται από όσους ασχολούνται και δεν αφήνουν το ποτάμι της Ιστορίας να τους παρασύρει σ' ένα αβέβαιο μέλλον. Η Τουρκία επιμένει ανοικτά να διατηρεί την κάκιστη στάση της προς το κράτος μας, μη αναγνωρίζοντάς μας ως νόμιμους και δεν διστάζει να επιδιώκει τα δικά της ιμπεριαλιστικά συμφέροντα χωρίς να υπάρχουν επαρκείς αντιδράσεις από τους διεθνείς και ευρωπαϊκούς θεσμούς, ενώ δεν σκοπεύει να αποσύρει τα στρατεύματά της από το κυπριακό έδαφος. Είναι η ίδια Τουρκία που συνεχώς προσπαθεί να επέμβει σε θέματα της Μέσης Ανατολής, στη Συρία, στο Ιράκ και που καταπιέζει συνεχώς τον κουρδικό λαό.

Όπως μας εξήγησε ο διεθνολόγος κ. Χρίστος Ιακώβου, δεν είναι διόλου τυχαίο αυτό, εφόσον συμβαδίζει πλήρως με την νεο-Οθωμανική πολιτική του τουρκικού κράτους υπό το καθεστώς του Ερντογάν. Η Τουρκία δεν εποφθαλμιά μόνο την Κύπρο, αλλά επιδιώκει συνεχώς την παλιγγενεσία του ελέγχου της Μέσης Ανατολής και της Ανατολικής Μεσογείου, που είχε και κατά την Οθωμανική περίοδο. «Η Τουρκία δεν ανήκει ούτε στην Ανατολή ούτε στη Δύση, αλλά είναι ένα ενδιάμεσο κράτος, το οποίο όμως έχει σοβαρότερο πλεονέκτημα στον μουσουλμανικό κόσμο και εκεί πρέπει να δώσει προτεραιότητα στο να αναπτύξει τη δράση της». Και εννοείται πως την ίδια στιγμή, ασκούν πίεση στο ψευδοκράτος μήπως παραστρατήσει έστω και λίγο από τα σχέδιά τους.

Το Συριακό Ζήτημα

Γράφει: Αλίκη Ευσταθίου, Γ11

Συρία: Καταστροφές χωρίς τέλος

Εκατοντάδες χιλιάδες νεκροί, αναρίθμητοι ανάπηροι από τους τραυματισμούς, ισοπεδωμένες πόλεις, συντρίμια, πρωτοφανής καταστροφή υποδομών, άοκνο «τσουνάμι» προσφύγων και ένας λαός επιζώντων που επιβιώνει με την ανθρωπιστική βοήθεια. Η Συρία ή αλλιώς το «στολίδι» της Μέσης Ανατολής δεν αποτελούσε ποτέ μια συνηθισμένη τυπική αραβική χώρα. Ακολουθούσε ένα πιο μεσογειακό πρότυπο, ήταν μια χώρα με βιομηχανικές υποδομές, καλλιεργημένες εκτάσεις, αξιοζήλευτο αρδευτικό σύστημα, με ασφαλισμένους δρόμους, με ανθρώπους που ξεχωρίζουν για τη φιλοξενία και τη συμπεριφορά τους χάρη στο μεσογειακό πνεύμα που επιβίωνε για χρόνια.

Σήμερα οι περισσότερες από τις ωραιότερες πόλεις της έχουν υπάρξει θύματα της

ολέθριας εμφύλιας σύρραξης. Η Δαμασκός, το Χαλέπι, η Χομς και πολλές άλλες πόλεις έχουν καταστραφεί και μετατραπεί σε σωρό ερειπίων. Παρόλα αυτά, τα συντρίμια και η σκόνη δεν μπορούν να κρύψουν τα παραδομένα πρόσωπα του άμαχου πληθυσμού και κυρίως των παιδιών, που ψάχνουν ένα καλύτερο μέλλον στις μικρές βάρκες οδεύοντας προς την Ευρώπη. Ζωντανοί-νεκροί. Μόνο αυτός ο όρος μπορεί να τους χαρακτηρίσει, αφού δεν έχει απομείνει άνθρωπος που να μην έχει χάσει ένα συγγενικό πρόσωπο ή έναν φίλο. Δυστυχώς, το κύμα των επαναστατικών εκδηλώσεων στην Ανατολή ή αλλιώς η Αραβική Άνοιξη έχει «κτυπήσει» ανεπανόρθωτα τη Συρία. Δεν αποτελεί υπερβολή η άποψη πως ο εμφύλιος αυτός θεωρείται η δεύτερη μεγαλύτερη τραγωδία του αιώνα μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και πως η Συρία πλέον είναι μια χώρα που υπάρχει μόνο στον χάρτη.

Συνέντευξη

με τον διεθνολόγο Χρίστο Ιακώβου

Γράφουν: Αλίκη Ευσταθίου Γ11, Θεοφάνω Χριστοφή Γ11, Ιάσωνας Γεωργίου Γ32

Αίτια εμφύλιου στη Συρία

Ερ.: Ποια είναι τα βασικά αίτια του εμφύλιου στη Συρία;

Απ.: Ο πόλεμος στη Συρία άρχισε το 2011 και ήταν μια σύγκρουση που έφερε στην επιφάνεια αντιπαραθέσεις, οι οποίες ήταν καταπιεσμένες για δεκαετίες λόγω του αυταρχικού πολιτικού συστήματος της Συρίας. Η βασική αντιπαράθεση προέκυψε μέσα από το γενικότερο πλήγμα των αραβικών εξεγέρσεων του 2011, οι οποίες προήλθαν από τη γενικότερη οικονομική κρίση που μάστιζε τον κόσμο και είχε πλήξει τη μεσαία τάξη, ιδιαίτερα στη Μ. Ανατολή, με αποτέλεσμα να βγουν στην επιφάνεια οι αντιπαλιότητες του παρελθόντος. Αυτό προκάλεσε την εξόρμηση των πολιτών στους δρόμους, αρχικά στην Τυνησία, την Αίγυπτο και τη Λιβύη, ζητώντας καθεστωτικές αλλαγές.

Στη Συρία είχαμε μια διαφορετική πορεία των αραβικών εξεγέρσεων λόγω του ότι το καθεστώς ήταν προ πολλού έτοιμο να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους εσωτερικούς κινδύνους, χρησιμοποιώντας τις ένοπλες δυνάμεις, και για τον λόγο ότι έλαβε βοήθεια από το Ιράν. Στην πορεία όμως, λόγω του ότι η μακρά διάρκεια που έλαβε η κρίση αποτέλεσε να συρρικνώνονται οι αντοχές του, ο Ασαντ αναγκάστηκε να στραφεί προς μια πιο αποτελεσματική εξωτερική βοήθεια και έτσι στράφηκε προς τη Ρωσία, η οποία παραδοκός να επανέληθε στην περιοχή μετά το τέλος της Σοβιετικής Ένωσης.

Ο ρόλος των Η.Π.Α.

Ερ.: Οι Η.Π.Α. ποιο ρόλο διαδραμάτισαν;

Απ.: Από την αρχή οι Η.Π.Α. δεν είχαν

ευδιάκριτους στόχους. Ενδιαφέρθηκαν για την Ανατολή του Άσαντ, δημιούργησαν, όμως, τον ελεύθερο συριακό στρατό, ο οποίος ήταν ένας οργανισμός που περιελάμβανε διάφορες ομάδες, οργανωμένες ή άτακτες, οι οποίες ήθελαν να ανατρέψουν το καθεστώς του Άσαντ. Παρά τις αρχικές επιτυχίες, το σημαντικό λάθος των Αμερικανών ήταν να δώσουν την πρωτοβουλία στην Τουρκία να διαχειριστεί αυτήν την κατάσταση. Οι αντοχές του Άσαντ και η αδημονία της Τουρκίας να ανατρέψει γρήγορα το καθεστώς και να διευρύνει την πολιτική της επιρροή στην περιοχή, την οδήγησαν σε λάθη με την ανοχή των Αμερικανών.

Ο ρόλος των Κούρδων

Ερ.: Ποιος ήταν ο ρόλος των Κούρδων;

Απ.: Όταν οι δυνάμεις του Άσαντ άρχισαν να αποδυναμώνονται, προχώρησε σε κάποιες εσωτερικές συμμαχίες, οι οποίες θα του ενίσχυαν τις δυνατότητες της εσωτερικής ισχύος του. Η δύναμη η οποία έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο εσωτερικό ήταν οι Κούρδοι, στους οποίους ο Άσαντ έδωσε μια άτυπη αυτονομία. Η συνοχή που είχαν οι Κούρδοι στην περιοχή, καθώς επίσης και το γεγονός ότι ενισχύθηκαν από ομάδες, οι οποίες είχαν εμπειρία πολέμου και συγκεκριμένα ανταρτοπολέμου, απώθησε πολύ τους Ισλαμιστές.

Ερ.: Αυτή τη στιγμή ο πόλεμος σε ποια φάση βρίσκεται;

Απ.: Κανείς πλέον δεν αμφισβητεί ότι ο Άσαντ έχει ανακάμψει, έχει επανακτήσει το μεγαλύτερο μέρος των εδαφών και κατευθύνεται πλέον πολιτικά και στρατιωτικά από τη Ρωσία, η οποία ασκεί τη

μεγαλύτερη επιρροή στη Συρία, έχοντας πλέον λόγο σ' έναν προνομιακό χώρο στη Μέση Ανατολή. Η Τουρκία στην πορεία αναγκάστηκε να αφήσει τους Αμερικανούς και να συνεργαστεί με τη Ρωσία προκειμένου να παραμείνει στο παιχνίδι της τελικής διαπραγμάτευσης και να έχει λόγο για το κουρδικό ζήτημα. Η κύρια ανησυχία της Τουρκίας είναι να ακυρώσει ή να καταστρέψει την οποιαδήποτε προοπτική δημιουργίας ενός Κουρδικού Κράτους στη Βορειοανατολική Συρία και για την ώρα το πετυχαίνει.

Συριακό ζήτημα και Κύπρος

Ερ.: Πώς επηρεάζεται η Κύπρος;

Απ.: Οι εξελίξεις στο συριακό ζήτημα έχουν αποδείξει ότι η Τουρκία οδηγείται σε νέους γεωπολιτικούς προσανατολισμούς και δείχνει πλέον ότι η προσπάθεια αναβάθμισής της περνά μέσα από την Κύπρο. Οι νέοι προσανατολισμοί της Τουρκίας την κάνουν να είναι πιο σκληρή προς την Κύπρο και κατ' επέκταση να εξανεμίζουν την οποιαδήποτε προοπτική η οποία υπάρχει για μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, διότι η Τουρκία θέλει μέσα από τη λύση να διατηρήσει ρόλο και λόγο, για να μπορεί να επεμβαίνει στις αποφάσεις που αφορούν την περιοχή μέσω της Κύπρου.

Προσφυγικό ζήτημα

Ερ.: Σχετικά με τους πρόσφυγες, πώς πιστεύετε ότι μπορούν να γειτονικά κράτη να ανταπεξέλθουν στις ανάγκες φιλοξενίας;

Απ.: Υπάρχουν δύο ζητήματα: το προ-

σφυγικό και το μεταναστευτικό. Η κρίση στη Μέση Ανατολή δημιούργησε μια ρευστότητα, η οποία, σε συνδυασμό με τη φτώχεια, με την έλλειψη πρόσβασης σε πρωτογενείς πηγές και με την ξηρασία στη Μέση Ανατολή, αναγκάζουν τον κόσμο να μεταβαίνει από την ενδοχώρα στα μεγάλα αστικά κέντρα, και, όταν δεν υπάρχει η δυνατότητα απορρόφησής τους εκεί, να εκτονώνεται με μετανάστευση/προσφυγοποίηση στο εξωτερικό.

Το προσφυγικό είναι ένα ζήτημα το οποίο μπορεί να θεωρηθεί πως είναι παροδικό. Αν παραμείνει ως προσφυγικό, θα πρέπει να υπάρχει πολιτική από την ΕΕ επιστροφής των προσφύγων στις περιοχές από τις οποίες έφυγαν, όταν επέλθουν συνθήκες σταθερότητας και ασφάλειας. Το θέμα είναι να μην εξελιχθεί σε μεταναστευτικό και αποδημία, να μη γίνει μόνιμη κατάσταση. Εδώ φαίνεται ότι η ΕΕ, ειδικά τα κράτη τα οποία βρίσκονται πλησίον των ζωνών έντασης και ρευστότητας, αναγκάζονται να φιλοξενούν ή να εγκαθιστούν σε μόνιμη βάση τους πρόσφυγες. Υπάρχει, όμως, απροθυμία και αδυναμία αυτών των χωρών λόγω της οικονομικής κρίσης.

Ερ.: Πώς μπορεί να επιλυθεί το πρόβλημα των προσφύγων;

Απ.: Θα πρέπει να επιλυθεί άμεσα μέσω ενός προγράμματος αποκατάστασης με χρηματοδότηση από τις δυτικές χώρες και να παύσει να είναι πρόβλημα μερικών ευρωπαϊκών κρατών. Αν το πρόβλημα επιχειρηθεί να λυθεί με ημίμετρα, τα προβλήματα θα διογκωθούν. Ήδη στην Ευρώπη έχει αρχίσει να συζητείται το ζήτημα της αλληλοίωσης του δημογραφικού χαρακτήρα πολλών κρατών.

Ειδικό Σχολείο Λευκωσίας

Σεβασμός στη μοναδικότητα του κάθε παιδιού

🎵 **Γράφει: Μικαέλλα Ευριπίδου, Γ41**

Στο Ειδικό Σχολείο Λευκωσίας φοιτούν μαθητές/τριες ηλικίας 6-18/21 ετών που παρουσιάζουν προβλήματα στον ψυχοκινητικό, στον μαθησιακό και στον συναισθηματικό-προσαρμοστικό τομέα και δυσκολεύονται να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα της τυπικής εκπαίδευσης. Κατά τη φετινή σχολική χρονιά, στο σχολείο φοιτούν 60 μαθητές και μαθήτριες, οι οποίοι χωρίζονται σε 11 ομάδες με βάση την ηλικία, τις ανάγκες και τις ικανότητές τους.

Το πρόγραμμα των μαθητών/τριών περιλαμβάνει δραστηριότητες σχετικές με κατασκευές, μουσική, θέατρο και χορό. Είναι, επίσης, εμπλουτισμένο από μαθήματα ειδικής γυμναστικής, η οποία πραγματοποιείται μέσα από δραστηριότητες ιππασίας, κολύμβησης και ποδηλασίας. Έμφαση δίνεται και στο μάθημα της οικιακής οικονομίας, μέσα από το οποίο τα παιδιά αναπτύσσουν βασικές δεξιότητες στην κουζίνα και το σπίτι, ενώ ιδιαίτερη σημασία δίνεται και στη συμμετοχή τους σε διάφορες κοινωνικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις μέσα και έξω από το σχολείο. Τέλος, κάποιοι από τους μεγαλύτερους μαθητές έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν επαγγελματικές δεξιότητες και να ενταχθούν σε εργασιακή απασχόληση, κάτι που σίγουρα θα τους βοηθήσει στη μελλοντική τους επαγγελματική αποκατάσταση.

Μπαίνοντας στο σχολείο, βρεθήκαμε μπροστά σε μια εύθυμη εικόνα των παιδιών και των δασκάλων τους, η οποία μας προκάλεσε αμέσως ένα αίσθημα οικειότητας. Η χαρά στα πρόσωπα των παιδιών και η όρεξη των δασκάλων για δουλειά και προσφορά ήταν διάχυτη καθ' όλη τη διάρκεια της εκεί παρουσίας μας. Η Διευθύντρια, κ. Ζαχαρούλα Δημητρίου, και οι Βοηθοί Διευθύντριες, κ. Ηλέκτρα Περδίκη και κ. Μόνικα Σάββα, μας καλωσόρισαν με εγκαρδιότητα και μας ξενάγησαν στους χώρους του σχολείου. Μας έδωσαν πληροφορίες για το πρόγραμμα των μαθητών και τις δραστηριότητες στις οποίες συμμετέχουν. Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ότι φροντίζουν ώστε το κάθε παιδί να ακολουθεί το πρόγραμμα που ταιριάζει στις ικανότητές του και μπορεί να το βοηθήσει ώστε να αναπτυχθεί και να εξελιχθεί.

Φεύγοντας, αναλογιζόμενη όσα έζησα εκεί, συνειδητοποίησα ότι το έργο που επιτελείται στο σχολείο είναι αξιόπαινο. Βασική επιδίωξη του προσωπικού είναι ο σεβασμός στη μοναδικότητα του κάθε μαθητή και στην προώθηση της σφαιρικής ανάπτυξης της προσωπικότητας και των δεξιοτήτων του, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων και των αναγκών του. Και όλα αυτά έχοντας ως απώτερο σκοπό την ασφάλεια, την ευημερία, την ποιότητα ζωής, την αυτονομία και την κοινωνική ένταξη και πρόσβαση στις υπηρεσίες της κοινότητας.

Ένα σχολείο γεμάτο χαρά!

🎵 **Γράφει: Αλίκη Ευσταθίου, Γ11**

Από την επίσκεψή μας στο Ειδικό Σχολείο Λευκωσίας κερδίσαμε πολύ περισσότερα από ό,τι περιμέναμε. Νιώσαμε από το πρώτο κιόλας λεπτό ευπρόσδεκτες σ' έναν χώρο γεμάτο ζωντάνια, χαρά και καλή διάθεση τόσο από τους εκπαιδευτικούς όσο και από τους ίδιους τους μαθητές. Γνωρίσαμε αρ-

κετά από τα παιδιά του σχολείου και νιώσαμε τυχερές που είχαμε την ευκαιρία να έρθουμε κοντά σε τέτοιες ξεχωριστές υπάρξεις, που, υπό άλλες συνθήκες, ίσως να μην είχαμε την ευκαιρία αυτή.

Αυτά τα παιδιά, αν και έχουν ξεχωριστές ικανότητες, δεν επιθυμούν τη διαφοροποίησή τους από τους υπόλοιπους. Ενεργούν κυρίως με βάση το συναίσθημα και όχι τόσο με τη λογική, με αποτέ-

λεσμα να εκφράζουν τα συναισθήματά τους εντονότερα, χωρίς να βάζουν φραγμούς στις πράξεις τους. Συνεπώς, αυτή η έντονη εκδήλωση των συναισθημάτων τους τα καθιστά ως τα πιο ελεύθερα άτομα της κοινωνίας, που δεν ανησυχούν και δεν έχουν αμφιβολίες για τίποτα, αφού χαιρόνται, ληυούνται, θυμώνουν και αγαπούν στον μέγιστο βαθμό. Αυτή είναι η ουσιαστικότερη

διαφορά τους από εμάς και γι' αυτό και δεν αποτελούν καμία εξαίρεση.

Έχουν κάθε δικαίωμα στη διεκδίκηση εργασίας και μιας καλής ζωής. Η ειδική όμως διαχείριση που απαιτείται σε τέτοιες περιπτώσεις ανθρώπων είναι αυτή που έρχεται να προσφέρει το Ειδικό Σχολείο Λευκωσίας και κάθε ειδικό σχολείο, που στοχεύει στην ανάπτυξη, την ευημερία και την ποιότητα ζωής τους.

Αγάπη, σεβασμός, υποστήριξη

🎵 **Γράφει: Δανάη Πολυδώρου, Γ21**

Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής προς το Ειδικό Σχολείο ήταν ευδιάκριτο ένα κλίμα αμνηχανίας και αγωνίας ως προς το τι θα βιώναμε και πώς θα προσεγγίζαμε τα παιδιά του σχολείου. Η υποδοχή της οποίας τύχαμε από τη Διευθύντρια του σχολείου, κ. Ζαχαρούλα Δημητρίου, προξένησε σε όλες μας ένα αίσθημα οικειότητας. Αφού είχαμε μια σύντομη ενημέρωση για το πολυδιάστατο έργο του σχολείου, συναντήσαμε κάποια από τα παιδιά που φοιτούν σε αυτό. Παρόλη την αρχική αμνηχανία μας,

είχαμε μια πολύ καλή επαφή τόσο με τα παιδιά όσο και με τους εκπαιδευτικούς.

Η γενική αίσθηση που είχα, μετά από την επίσκεψή μας, ήταν το αδιαμφισβήτητο γεγονός πως στο Ειδικό Σχολείο γίνεται σπουδαίο έργο σ' ένα κλίμα αγάπης και υποστήριξης. Εξάλλου, όπως μας διαβεβαίωσε και η διευθύντρια του σχολείου, κανείς δεν μπορεί να εξασκεί αυτό το επάγγελμα, αν δεν αγαπά πραγματικά τα παιδιά. Το γενικό συμπέρασμά μου, όμως, από την επίσκεψη είναι πως το μόνο που ζητούν αυτά τα παιδιά από εμάς είναι σεβασμό, αγάπη και υποστήριξη και όχι οίκτο και λύπη.

Παιδιά ξεχωριστά και όχι διαφορετικά

🎵 **Γράφει: Βασιλική Καραπάνου, Γ11**

Πριν την επίσκεψή μας στο Ειδικό Σχολείο, πίστευα πως θα γνωρίζαμε παιδιά διαφορετικά από εμάς, αλλά τελικά γρήγορα αντιλήφθηκα πως αυτά τα παιδιά έχουν απλώς κάποιες ιδιαιτερότητες, που τα κάνουν ξεχωριστά και όχι διαφορετικά. Γνωρίζοντας κάποια από αυτά, με εντυπωσίασε η χαρά και η αθωότητα που αντικατοπτριζόταν στα μάτια τους.

ήταν ευτυχισμένα! Εντύπωση μου προξένησε επίσης η αγάπη και η προστατευτικότητα που έδειχναν σε αυτά οι δάσκαλοί τους. Στο σχολείο δίνεται έμφαση ώστε το κάθε παιδί να λαμβάνει μέρος σε δράσεις που θα αναπτύξουν τις ικανότητές του, αλλά κυρίως που θα του δώσουν χαρά. Η συνάντησή μας αυτή με έκανε να αναθεωρήσω πολλές απόψεις μου για τη ζωή.

Επίσκεψη του Ειδικού Σχολείου στο Σχολείο μας

Δενδροφύτευση

Την Τρίτη, 4 Φεβρουαρίου 2020, είχαμε τη χαρά να φιλοξενήσουμε στο Σχολείο μας δέκα μαθητές και μαθήτριες του Ειδικού Σχολείου Λευκωσίας μαζί με τους δασκάλους τους. Μαζί φυτέψαμε αμυγδαλιές και άλλα δέντρα. Στο πλαίσιο των προσπαθειών μας για συνέχιση της σχέσης που αναπτύξαμε με το Ειδικό Σχολείο, ευελπιστούμε και σε μελλοντικές κοινές μας δράσεις.

ΑΜΕΑ σε μια κοινωνία αλληλεγγύης και όχι οίκτου

Γράφει: Δανάη Πολυδώρου, Γ21

Τα τελευταία χρόνια γινόμαστε μάρτυρες της φαινομενικά καλοπροαίρετης προσπάθειας των ΜΜΕ για ευρύτερη προβολή των ατόμων με ειδικές ανάγκες, με σκοπό την ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του κοινού. Πόσο ωφέλιμες είναι όμως τέτοιες πρωτοβουλίες, όταν εστιάζουν στον ανθρώπινο πόνο, παραμερίζοντας τη χαρακτηριστική πλευρά των ατόμων αυτών; Πώς μπορούν να μας ευαισθητοποιήσουν, αν δεν μας φέρουν πρώτα ενώπιον των ευθυνών μας; Παρόλα τα αήματα των τελευταίων ετών ως προς την αντιμετώπιση των ΑΜΕΑ, η κυπριακή κοινωνία έχει ακόμη να διανύσει πολλά χιλιόμετρα και να γκρεμίσει πολλά στερεότυπα, ώστε να θεωρείται μια κοινωνία αλληλεγγύης και όχι οίκτου.

Αδιάκριτα βλέμματα, ψίθυροι, ματιές λύπησης και αμυχάνιας. Αυτά συνθέτουν

τη μέρα ενός συνανθρώπου μας με ειδικές ανάγκες. Πολιτισμένη και δεκτική κοινωνία είναι αυτή που αγκαλιάζει και προστατεύει πρώτα απ' όλα τις ιδιαίτερες και ευάλωτες ομάδες της. Δεν στρέφει το βλέμμα αλλού, δεν τις λυπάται και δεν τις περιθωριοποιεί. Οι συνάνθρωποί μας ζητούν κυρίως σεβασμό και ειλικρίνεια, αξίες που δεν θα μας προσφέρει μια ενημερωτική εκπομπή, αλλά θα μας διδάξει η οικογένεια και το σχολείο. Όταν, λοιπόν, απαηθαλούμε από τα καταφρονητικά αισθήματα που μας κυριεύουν, τότε θα διεκδικήσουμε δικαιώματα και ίσες ευκαιρίες για αυτούς τους συνανθρώπους μας και θα θεωρηθούμε πολιτισμένη κοινωνία.

Η ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες στην κοινωνία ως ενεργών και παραγωγικών μελών είναι ένα καίριο ζήτημα, ώστε να διασφαλιστεί το δικαίωμα που έχει ο

κάθε ένας από εμάς στην εργασία. Η προβολή που λαμβάνουν τα ΑΜΕΑ από τα Μέσα, συμβάλλει ακούσια στον κοινωνικό ρατσισμό. Το πιο πάνω, σε συνδυασμό με την ανεπαρκή στήριξη που λαμβάνουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες από το κράτος, επιφέρει τα υψηλά επίπεδα ανεργίας στα ΑΜΕΑ, ακόμη και σε θέσεις εργασίας στις οποίες μπορούν να ανταποκριθούν πλήρως. Τη λανθασμένη εντύπωση των εργοδοτών και της κοινωνίας για τα άτομα με ειδικές ανάγκες έρχονται να διαψεύσουν οι ίδιοι. Η φράση «άτομα με ειδικές ικανότητες» δεν είναι υπερβολική, αφού ανάμεσά μας ζουν χαρακτηριστικά άτομα, με λαμπρές ιδέες και οράματα.

Τα παραδείγματα ατόμων με ειδικές ανάγκες που διέπρεψαν και άλλαξαν το κόσμο είναι πολυάριθμα. «Δεν είναι απίθανο η Θεία Πρόνοια να αποσκοπούσε με το χτύπημα αυτό να συγκεν-

τρώσει όλες τις δυνάμεις του στη δημιουργία», δήλωσε ο βιογράφος του Λούντβιχ Βαν Μπετόβεν, αναφερόμενος στην κώφωση του αξεπέραστου συνθέτη. Το ελεύθερο πνεύμα της Φρίντα Κάλο δεν κλονίστηκε ποτέ, παρά το μοιραίο ατύχημα που επέφερε την αναπηρία της, ενώ ο λαμπρότερος επιστήμονας της γενιάς μας, Στίβεν Χόκινγκ, συνέχιζε την έρευνά του καθηλωμένος στην αναπηρική του καρέκλα.

Ας επαναφέρουμε, λοιπόν, τον ανθρωποκεντρικό ιστό της κοινωνίας μας και ας καταρρίψουμε κάθε στερεότυπο που έχουμε για τους συνανθρώπους μας με ειδικές ανάγκες. Ας αλληλέγγυοι πρώτα τον εαυτό μας, αποβάλλοντας αισθήματα αμφισβόλιας και οίκτου. Μόνο έτσι θα βάλουμε τα θεμέλια για μια ανθρώπινη και αλληλέγγυα κοινωνία.

Ο ρατσισμός δεν συνάδει με τον Άνθρωπο

Γράφει: Ελένη Γενναδίου, Α21

Ο ρατσισμός υπήρχε ανέκαθεν σε όλο τον κόσμο, κάποιες φορές σε μεγάλο και άλλες σε μικρό βαθμό, επιφέροντας τις ανάλογες συνέπειες. Σήμερα, είναι αλήθεια πως στις περισσότερες χώρες γίνονται σοβαρές προσπάθειες ώστε οι απάνθρωποι ρατσιστικές συμπεριφορές να μειωθούν και γιατί όχι να εξαλειφθούν. Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν ακόμα αρκετοί που παραμένουν αμετακίνητοι στις προκαταλήψεις και τα αβάσιμα πιστεύω τους.

«Η λευκή φυλή είναι ανώτερη της έγχρωμης», «Οι άντρες είναι πολύ πιο έξυ-

πνοι και αποδοτικοί από τις γυναίκες», «Η ομοφυλοφιλία είναι ψυχικό νόσημα». Αυτά είναι κάποια από τα στερεότυπα που έχουν σφηνώσει στο μυαλό ορισμένων και δεν λένε να βγουν. Αυτό που μου προκαλεί έκπληξη είναι ότι στατιστικά έχει αποδειχθεί πως οι ρατσιστικές συμπεριφορές εμφανίζονται συχνότερα στις «πολιτισμένες» χώρες της Ευρώπης. Το γεγονός αυτό με φοβίζει, αναλογιζόμενη ότι αυτός είναι ο κόσμος που οι μεγάλοι θα μας κληροδοτήσουν.

Το θράσος όσων δεν αποδέχονται τη διαφορετικότητα συχνά τους οδηγεί -τόσο στο παρελθόν όσο και σήμερα- στην άσκηση

βίας. Περιθωριοποιούν το θύμα τους ή ασκούν σε αυτό λεκτική ή σωματική βία. Το λυπηρό είναι ότι η συνεχής ύπαρξη ρατσιστικών περιστατικών έχει ως αποτέλεσμα πολλοί να μην αντιδρούν και να θεωρούν φυσιολογικές αυτές τις συμπεριφορές. «Κατά συρροή δολοφόνος σκότωνε αλληλοδαπές κοπέλες», «Έγχρωμος έφηβος δολοφονείται από αστυνομικό προσπαθώντας να μπει στο σπίτι του», «Κοπέλα αρνείται να καθίσει κοντά σε άστεγο». Και ο κατάλογος συνεχίζεται... Τι κερδίζεις με το να μειώνεις τον άλλο; Τίποτα!

Γι' αυτό απευθύνομαι ξεχωριστά στον καθένα που διαβάζει αυτήν τη στιγμή. Είναι

πλέον καιρός να καταλάβουμε πως η διαφορετικότητα δεν είναι κατάρρα, αλλά είναι η ταυτότητα του καθενός μας. Διαδώστε το, αλλά πρώτα κατανοήστε το εσείς οι ίδιοι. Αγαπήστε τον εαυτό σας ακριβώς όπως είναι. Όπως λέει η Maya Angelou, αφροαμερικανίδα ποιήτρια: «Θα πρέπει να ξέρουμε όλοι ότι η διαφορετικότητα κεντάει ένα πλούσιο χαλί και πρέπει να καταλάβουμε πως όλοι οι κόμποι του χαλιού έχουν ισότιμη αξία, ανεξαρτητως του χρώματός τους». Ας φερόμαστε όλοι, λοιπόν, με ενσυναίσθηση και αγάπη. Ανθρώπινα. Αλληλωστε, δεν είναι άνθρωποι που θέλουμε να ονομαζόμαστε;

M.M.E. και (παρα)πληροφόρηση

Η ευθύνη των δημοσιογράφων και των πολιτών

Γράφουν: Νικόλ Κωνσταντίνου Β11, Μαρία Στυλιανού Β11, Ευτυχία Χρίστου Β11

Ο ρόλος των Μ.Μ.Ε. είναι αναμφισβήτητα πολυδιάστατος και πολύ σημαντικός για τη διασφάλιση της δημοκρατίας. Η σημαντικότερή τους ίσως αποστολή είναι η ενημέρωση των πολιτών. Τι γίνεται, όμως, όταν αυτό δεν γίνεται σωστά; Όταν, για παράδειγμα, ανοίγουμε το κινητό μας για να ενημερωθούμε και βλέπουμε τους τίτλους των διάφορων ειδήσεων, όντας ήδη υποψιασμένοι, διάφορες σκέψεις περνούν από το μυαλό μας. Ο τίτλος ανταποκρίνεται στο περιεχόμενο του άρθρου; Αν όχι, επιλέγοντας να προχωρήσω διαβάζοντας την είδηση, θα πέσω στην παγίδα του συντάκτη; Και αν τελικά το κάνω, συμβάλλω κι εγώ στη συνέχιση αυτής της τακτικής που μοναδικό σκοπό έχει την αύξηση της επισκεψιμότητας σε συγκεκριμένες ιστοσελίδες;

Δυστυχώς, η εξάρτηση των Μ.Μ.Ε. από οικονομικά και πολιτικά δυνατούς παράγοντες, συχνά δεν αφήνουν τους δημο-

σιογράφους να εργάζονται απρόσκοπτα και όπως οι ίδιοι θα ήθελαν. Στον βωμό του κέρδους, πολλές φορές χάνεται το αίσθημα της ευθύνης που έχουν προς το κοινό, ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής και της αξιοπρέπειας, καθώς επίσης το μέτρο. Αυτό που σήμερα «πουλά» είναι το κουτσομπολιό και η «αποκλειστικότητα», που συχνά φτάνει στα όρια της συκοφαντίας αθών ανθρώπων και της παραπλάνησης ανυποψίαστων πολιτών.

Δεν μπορούμε, όμως, να κατηγορούμε τους δημοσιογράφους για όλα. Ευθυνόμαστε και εμείς. Όσο τα διαβάζουμε ή τα παρακολουθούμε από τις τηλεοράσεις μας άλλο τόσο θα υπάρχουν. Μάθαμε να κρίνουμε από τον καναπέ. Στην πραγματικότητα, ούτε εμείς αποζητούμε την ποιότητα, ίσως και την αλήθεια. Και αυτό είναι το μεγαλύτερο κακό. Γιατί όσο η αλήθεια αποσιωπάται, τα κακώς κείμενα της κοινωνίας μας δεν θα μπορέσει κανένας να τα διορθώσει.

Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας

Η Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας είναι ένα ανεξάρτητο συμβούλιο Τύπου και Ηλεκτρονικών Μέσων, υπεύθυνο για την αυτορρύθμιση της συμπεριφοράς των ΜΜΕ, γραπτών και ηλεκτρονικών. Με το έργο της συμβάλλει στην εξύψωση των επιπέδων συμπεριφοράς των ΜΜΕ και των λειτουργών τους και δίνει στο κοινό την ευκαιρία καταχώρισης παραπόνων εναντίον των ΜΜΕ.

Το σύνθημα της Επιτροπής είναι: *Για την αλήθεια, τη σωστή ενημέρωση και τα δικαιώματα του πολίτη και του δημοσιογράφου.* Προς τον σκοπό αυτόν, η Ένωση Συντακτών Κύπρου, ο Σύνδεσμος Εκδοτών Κύπρου και οι Ιδιοκτήτες Ηλεκτρονικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, το 1997, συνέταξαν τον

Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, τον οποίο οφείλει να τηρεί κάθε δημοσιογράφος. Ο Κώδικας καθορίζει τα καθήκοντα και τα δικαιώματα των δημοσιογράφων και καλύπτει, μεταξύ άλλων, την ακρίβεια των πληροφοριών, το δικαίωμα της απάντησης, την ιδιωτική ζωή, το τεκμήριο της αθώτητας και την προστασία των παιδιών. Περισσότερες πληροφορίες υπάρχουν στην ιστοσελίδα της Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας www.cmcc.org.cy

Γιώργος Παυλίδης

Πρόεδρος Επιτροπής Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας

Επιθυμώντας να μάθουμε περισσότερα για την Επιτροπή Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας, καλέσαμε στο Σχολείο μας τον Πρόεδρο της Επιτροπής, κ. Γιώργο Παυλίδη, ο οποίος ανταποκρίθηκε στην πρόσκλησή μας με μεγάλη προθυμία. Μαζί του είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση. Για την απομαγνητοφώνηση της συνομιλίας που είχαμε μαζί του εργάστηκαν οι μαθήτριες του Β11: Μαγδαληνή Αναστασιάδου, Άντρεα Αντωνίου, Παυλίνα Βοντετσιάνο, Αίγλη Ζαβρού, Άννα Ηροδότου, Χαρά Κουμπαρή και Βασιλική Μαππουρίδου.

Όπως μας είπε, υπάρχουν φορές που οι δημοσιογράφοι, επειδή θέλουν να βγάλουν πρώτοι την είδηση, αθετούν τον κώδικα της δημοσιογραφικής δεοντολογίας και παραβιάζουν τα προσωπικά δεδομένα, ανεβάζοντας, για παράδειγμα, φωτογραφίες ανηλίκων στο διαδίκτυο. Άλλες φορές, παραποιούν μια είδηση, για να έχουν μεγαλύτερη τηλεθέαση.

Οι δημοσιογράφοι πρέπει να μάθουν να εντοπίζουν το πρόβλημα, γιατί αυτό είναι που ενδιαφέρει το κοινό. Ένας δημοσιογράφος πρέπει να είναι υπεύθυνος για τα όσα μεταδίδει, πρέπει να παρουσιάζει τα γεγονότα αντικειμενικά, να μη βιάζεται να δίνει πληροφορίες προς το κοινό, που αργότερα να υπάρχει περίπτωση να αποδειχτούν λανθασμένες. Η ουσία είναι να θέτουν τους προβληματισμούς τους στα διάφορα θέματα με τέτοιο τρόπο ώστε να μην προκαλούν τον συζητητή τους να πάρει αμυντική ή επιθετική στάση, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι ο δημοσιογράφος απέτυχε να προκαλέσει τον προβληματισμό.

Μας τόνισε, επίσης, ότι όσοι δημοσιογράφοι είναι μέλη της Ένωσης Συντακτών Κύπρου, καθώς και οι εκδότες έντυπων μέσων, οι ιδιοκτήτες ραδιοτηλεοπτικών και διαδικτυακών μέσων είναι δεσμευμένοι να ακολουθούν τον Κώδικα Δημοσιογραφικής Δεοντολογίας. Η όποια παραβίαση, συνειδητή ή όχι, του Κώδικα, του οποίου πολλές πρόνοιες

ρυθμίζονται νομικά, υπάρχει περίπτωση να οδηγήσει σε δικαστική διαμάχη. Ο κάθε πολίτης δικαιούται να καταγγείλει δημοσιογράφο και μέσο ότι, κατά την άποψή του, έχει παραβιάσει τον κώδικα δεοντολογίας. Η Επιτροπή Δημοσιογρα-

φικής Δεοντολογίας εξετάζει το παράπονο και, αν όντως υπάρχει πρόβλημα, ζητά την άποψη του δημοσιογράφου. Το μέσο είναι υποχρεωμένο να δημοσιοποιήσει την απόφαση της επιτροπής ιδιαίτερα όταν υπάρχει παραβίαση.

Reality Trash[ows]

Γράφει: Αντώνης Μιχαήλ, Γ11

Τα τελευταία χρόνια τα realities κατακλύζουν τους τηλεοπτικούς μας δέκτες και αποκτούν ολόένα και περισσότερους φανατικούς τηλεθεατές. Οι υποστηρικτές τους θεωρούν ότι παρακολουθώντας τα χαλαρώνουν και αποφορτίζονται από την πίεση της καθημερινότητας. Εξάλλου, όπως λένε, τα παρακολουθούν όταν δεν έχουν (ή τουλάχιστον έτσι πιστεύουν) κάτι άλλο να κάνουν.

Συγκρούσεις (τις πλείστες φορές προσυμφωνημένες), προβολή ανορεξικών μοντέλων, διαφωνίες πάνω από τα τηγάνια, γελοιοποιήσεις, κλάματα, αγώνας μέχρι τελικής πτώσεως, έκθεση προσωπικών δεδομένων είναι μερικά από τα συστατικά των προγραμμάτων αυτών, με τα οποία «διασκεδάζουν» όσοι τα παρακολουθούν. Οι μόνοι που κερδίζουν από την ύπαρξή τους είναι τα κανάλια και οι συμμετέχοντες -κάποιοι τουλάχιστον από αυτούς- οι οποίοι αποκτούν αναγνωρισιμότητα, χρήματα και ευκαιρίες για νέα επαγγελματικά ανοίγματα.

Αυτοί που πραγματικά, όμως, ζημιώνουν είναι οι τηλεθεατές και δυστυχώς οι

νεαρότεροι από αυτούς, αφού συχνά ταυτίζονται με τους συμμετέχοντες και αποκτούν αρνητικά πρότυπα. Υπάρχει, επίσης, ο κίνδυνος να θεωρούν ότι στη ζωή τα πάντα κατακτώνται χωρίς ιδιαίτερο κόπο και ότι το πιο σημαντικό είναι τα πλούτη και η διασημότητα. Αυτό μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να μειώνουν τις προσπάθειές τους για την επίτευξη των στόχων τους και να προσπαθούν να μιμηθούν συμπεριφορές που δεν τους ταιριάζουν.

Όπως και να το κάνουμε, το σίγουρο είναι πως τα realities θα συνεχίσουν να εισβάλλουν στα σπίτια μας, όσο τουλάχιστον τους το επιτρέπουμε· υπάρχει και

το τηλεχειριστήριο, ας μην το ξεχνάμε. Από εμάς εξαρτάται αν θα συνεχίσουν να υπάρχουν και αν θα συνεχίσουμε να μην αξιοποιούμε τον χρόνο μας δημιουργικά και εποικοδομητικά.

Υλιστική ευμάρεια και πνευματική ξηρασία

✎ **Γράφει: Δανάη Πολυδώρου, Γ21**

Ζούμε σε μια κοινωνία αδιόρθωτα υλιστική και σε μια εποχή άκρως αντιπνευματική. Είναι μια θλιβερή πραγματικότητα της ζωής μας πως η ιδιαίτερη έμφαση που έχει δοθεί στα υλικά αγαθά αλλά και η εσφαλμένη σύνδεσή τους με την ευτυχία και την αξία του ατόμου έχουν αλλοιώσει τον τρόπο με τον οποίο ο άνθρωπος αντιλαμβάνεται τον ίδιο του τον εαυτό και καθορίζει τις προτεραιότητές του. Η φθορά της ηθικής και πνευματικής ποιότητας του ανθρώπου άρχισε όταν ο ίδιος επέλεξε να κρύβεται πίσω από την οικονομική του επιφάνεια.

Παράλληλα με την ψευδαίσθηση της υλιστικής ευμάρειας, το άτομο ζει τις τελευταίες δεκαετίες σε περιόδους πολιτιστικής και πνευματικής ξηρασίας. Η κοινωνία μας χαρακτηρίζεται από την αντιποικτική της προσέγγιση και την απαξίωσή της προς το έμφυτο δημιουργικό αίσημα του ανθρώπου. Η «βίαιη» αυτή παρέμβαση του ανθρώπου στη δημιουργική του φύση τον καθιστά αδιάφορο για την πνευματική του ανάπτυξη αλλά και την κριτική του σκέψη. Η πάλη ποτέ πε-

ρίοδος έμπνευσης και εμπάθυνας στον πνευματικό κόσμο έχει πια αντικατασταθεί από την απαξίωση μετά τον επανακαθορισμό των προτεραιοτήτων μας.

Η στάση αυτή ίσως να είναι απόρροια του ανεξήγητου, μερικές φορές πεσιμιστικού, χαρακτήρα της κυπριακής κοινωνίας. Η εμφανής απογοήτευση των πολιτών για τα πολιτικά σκάνδαλα, την ανεργία και τη διαφθορά δικαιολογούν για πολλούς την αρνητικότητα που καταβάλλει τους Κυπρίους. Η μεμψιμοιρία, όμως, της μεγαλύτερης μάζας ανθρώπων οφείλεται στον κύριο κορμό της ειδησεογραφίας και του Τύπου, που στηρίζονται σε αυτήν. Είναι αλήθεια, ο αρνητισμός και η αχρείαστη πρόκληση πανικού είναι στοιχεία που ελκύουν τον κόσμο και ενθαρρύνουν οι δημοσιογράφοι. Δυστυχώς, η παραπληροφόρηση στις μέρες μας και η εκμετάλλευση της ανθρώπινης ανησυχίας είναι μέρος ενός παιχνιδιού συμφερόντων που καθιστά τον πολίτη πιόνι των ισχυρών.

Η εστίαση, όμως, μόνο στην αρνητική πτυχή της κοινωνίας μας θα ήταν άδικη για όλους όσοι καταβάλλουν συνεχείς και καθημερινές προσπάθειες για τη βελτίωσή

Κολάζ (λεπτομέρεια): Αναστασία Γεωργίου, Γ61

της. Είναι κοινά αποδεκτό πως σε περιόδους κρίσης ή άλλης ανάγκης, η αλληλεγγύη και η συσπείρωση που εμφανίζει η κοινωνία μας είναι αξιοζήλευτες. Η ικανότητα ή μάλλον η ευλογία του ανθρώπου να παραμένει έμπρακτα άνθρωπος είναι ένα στοιχείο που θα έπρεπε να μας κάνει όλους περήφανους και να μας δίνει κίνητρο για να συνεχίσουμε. Είναι σημαντικό το γεγονός πως ο κοινωνικός μας ιστός στηρίζεται ακόμη σε ηθικά θεμέλια αξιών των οποίων επίκεντρο είναι ο άνθρωπος.

Ενθαρρυντικό είναι το γεγονός πως οι νέοι σήμερα αναζητούν τη γνώση και παράλληλα την αλήθεια για το τι συμβαίνει

γύρω μας. Η επιλογή τους να ενημερώνονται για θέματα που επηρεάζουν άμεσα το μέλλον τους, όπως για παράδειγμα την κλιματική αλλαγή και το περιβάλλον στο οποίο ζούμε, δίνει σε όλους μας ελπίδα, αφού γνωρίζουμε πως κάποιοι άνθρωποι έχουν βλῆψεις και όραμα για ένα καλύτερο μέλλον. Το πείσμα και το σθένος που επιδεικνύουν σήμερα οι νέοι μόνο θετικά μπορεί να ερμηνευθεί.

Η κάθε κοινωνία ισορροπεί ανάμεσα στα καλά και στα κακά της σημεία. Βασικός όμως στόχος της θα έπρεπε να είναι η διαρκής εξέλιξη της και όχι η υλιστική ευμάρεια ή η χειραγώγηση των πολιτών της.

Τα ζώα στο έλεος της αδιαφορίας μας

✎ **Γράφει: Μαριλένα Λοϊζιά, Β52**

Συχνά στις ειδήσεις ακούμε για ζώα που βρέθηκαν χτυπημένα, παραμορφωμένα από την αστία, εγκαταλελειμμένα, δηλητηριασμένα ή σκοτωμένα στον δρόμο λόγω της δικής μας αδιαφορίας. Αν και, σύμφωνα με τη νομοθεσία, δεν θα πρέπει να υπάρχουν

αδέσποτα, δεν σημαίνει ότι σταμάτησαν και να υπάρχουν!

Το πρόβλημα δεν παρατηρείται μόνο με τα αδέσποτα. Υπάρχουν και πολλοί ιδιοκτήτες ζώων που δεν τα φροντίζουν όσο θα έπρεπε, αν και διακηρύσσουν ότι είναι φιλόζωοι. Τα αφήνουν δεμένα όλη μέρα, πολλές φορές μέσα στον ήλιο, δεν τους βάζουν ικανοποιητικό φαγητό, πηγαίνουν για διακοπές και τα εγκαταλείπουν και το χειρότερο υπάρχουν και αυτοί που ασκούν βία. Δυστυχώς, τα καταφύγια

που υπάρχουν στην Κύπρο είναι όλα πλήρη, ενώ οι δήμοι το έχουν ξεκαθαρίσει πως μπορούν να κρατούν ένα αδέσποτο για δεκαπέντε μέρες και μετά το θανατώνουν. Το 2019, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε την πρόταση του Υπουργού Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος σχετικά με τα κατοικίδια. Συγκεκριμένα, απαγορεύεται η μόνιμη πρόσδεση σκύλου ή γάτας, η διατήρηση ή απομόνωση σκύλου ή γάτας σε μπαλκόνια, τάρτσες και βεράντες, αυξάνονται σημαντικά οι ποινές σε περίπτωση

καταδίκης προσώπου για κακοποίηση ή παραμέληση ζώου και ενισχύεται η Παγκύπρια Επιτροπή Ευημερίας Ζώων και οι Επαρχιακές Επιτροπές Ευημερίας Ζώων.

Όσες αποφάσεις και αν ληφθούν, η κατάσταση θα βελτιωθεί μόνο αν συνειδητοποιήσουμε ότι, αν θέλουμε να έχουμε κατοικίδιο, θα πρέπει να είμαστε υπεύθυνοι και να το φροντίζουμε. Λένε πως ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφερόμαστε στα ζώα δείχνει και το επίπεδο του πολιτισμού μας...

Τμήμα Φυλακών: Σωφρονιστική και όχι εκδικητική η φιλοσοφία του

✎ **Γράφουν: Αντρεα Ορφανίδη Γ11, Μαρία Χριστοδούλου Γ11, Ηρώ Νεοφύτου Γ41**

Από μικροί μαθαίνουμε πως η ελευθερία είναι το ύψιστο αγαθό. Για τον λόγο αυτό, στο άκουσμα και μόνο της λέξης «φυλακή» δημιουργούνται στο μυαλό μας εικόνες τρομακτικές. Όταν, στο πλαίσιο της έκδοσης της εφημερίδας μας, αποφασίσαμε να επισκεφτούμε τις Κεντρικές Φυλακές και να συνομιλήσουμε με κάποιο λειτουργό, νιώσαμε μια αμηχανία για το τι θα συναντούσαμε. Όταν φτάσαμε, πριν μας επιτραπεί η είσοδος, περάσαμε από σωματικό έλεγχο και παραδώσαμε τις ταυτότητες και τα κινητά μας τηλέφωνα. Στη συνέχεια, συναντηθήκαμε με την ανώτερη λειτουργό του Τμήματος Φυλακών, κ. Αθηνά Δημητρίου, η οποία μας έδωσε πολύτιμες πληροφορίες για τη φιλοσοφία και τον τρόπο λειτουργίας των φυλακών. Είχαμε επίσης την ευκαιρία να

παραβρεθούμε, μαζί με ομάδα κρατούμενων, στην κοπή της βασιλόπιτας και να γνωρίσουμε τη Διευθύντρια του Τμήματος κ. Άννα Αριστοτέλους.

Όπως μας είπε η κ. Αθηνά Δημητρίου, η φυλακή είναι ο χώρος φιλοξενίας ατόμων που έχουν καταδικαστεί για κάποιο παράπτωμα που διέπραξαν ή παραμένουν υπό κράτηση μέχρι τη δίκη τους. Σε καμία περίπτωση η φυλάκιση του οποιουδήποτε δεν λειτουργεί εκδικητικά, αφού ο ρόλος της φυλακής είναι σωφρονιστικός, ώστε, όταν οι κρατούμενοι εκτίσουν την ποινή τους, να μπορέσουν να επανενταχθούν στο κοινωνικό σύνολο ως υγιή πλέον μέλη του. Οι αξίες πάνω στις οποίες λειτουργεί το Τμήμα Φυλακών είναι η πεποίθηση ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν και να

γίνουν καλύτεροι και ο σεβασμός στην ανθρώπινη αξία και τη διαφορετικότητα.

Όπως μας λέχθηκε, βασικό μέλημα του Τμήματος είναι οι κρατούμενοι να ζουν σε αξιοπρεπείς συνθήκες και να κατοχυρώνονται τα δικαιώματά τους. Επίσης, έμφαση δίνεται στην υγιή τους κοινωνικοποίηση και ανάπτυξη των ικανοτήτων τους, μέσω των εκπαιδευτικών προγραμμάτων που λειτουργούν, των ευρωπαϊκών projects, των μαθημάτων χορού, θεάτρου, τη συμμετοχή τους σε εκδηλώσεις φιλικού ή αθλητικού χαρακτήρα εντός και εκτός των φυλακών. Στις φυλακές λειτουργεί και το πρόγραμμα «Δανάη» για όσους επιθυμούν να απεξαρτητοποιηθούν από τα ναρκωτικά, ενώ υπάρχει στενή συνεργασία και με την Αγία Σκέπη.

Φεύγοντας, συμφωνήσαμε ότι η στέρηση της ελευθερίας είναι από μόνη της η χειρότερη τιμωρία που μπορεί να επιβληθεί σε άνθρωπο. Όλοι κάνουμε λάθη, άλλοτε μικρά και άλλοτε μεγαλύτερα. Το σημαντικό είναι να τα αναγνωρίζουμε και να προσπαθούμε να γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι. Οι φυλακισμένοι είναι άνθρωποι όπως όλοι μας, με αδυναμίες, ελλείψεις, προτερήματα και ικανότητες. Μέσα

από όλα όσα ακούσαμε και είδαμε κατά τη σύντομη παραμονή μας στις φυλακές, κρατούμε την αίσθηση ότι η προσπάθεια που καταβάλλεται από το Τμήμα Φυλακών είναι ειλικρινής και πρόθεση όλων όσοι εργάζονται εκεί είναι η προσωπική εξέλιξη του κάθε κρατουμένου μέσω του έμπρακτου σεβασμού τον οποίον βιώνουν. Με τον τρόπο αυτό, ο εγκλεισμός τους μπορεί να λειτουργήσει θετικά, αν αξιοποιήσουν τα ερεθίσματα που τους δίνονται ώστε να αναθεωρήσουν κάποιες τους στάσεις και, βγαίνοντας, να μπορούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια προς όφελος του εαυτού τους και της κοινωνίας.

Περί εξετάσεων τετραμήνων ο λόγος

✎ **Γράφει: Έλενα Γεωργίου, Α42**

Τη φετινή σχολική χρονιά, το Υπουργείο Παιδείας, θέλοντας να βελτιώσει την ποιότητα εκπαίδευσης που παρέχεται στα δημόσια σχολεία, προχώρησε στην εισαγωγή των εξετάσεων τετραμήνων και άλλαξε τον τρόπο αξιολόγησης των μαθητών της Α' Λυκείου. Οι μαθητές που βιώσαμε τις αλλαγές αυτές είμαστε, πιστεύω, οι πιο κατάλληλοι να εκφέρουμε άποψη και να εισηγηθούμε κάποια βελτιωτικά μέτρα, ώστε η μεταρρυθμιστική προσπάθεια να φέρει σε όλους τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Αρχικά, η αύξηση των διαγωνισμάτων μάς επηρέασε σε μεγάλο βαθμό, αφού φορτωθήκαμε με επιπλέον διάβασμα, που επιβάρυνε το ήδη πιεσμένο πρόγραμμά μας. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του ελεύθερου χρόνου που είχαμε για ξεκούραση ή για κάποια απογευματινή δραστηριότητα, αλλά κυρίως μετέτρεψε το σχολείο σ' ένα αγχωτικό και καθόλου ευχάριστο περιβάλλον. Επίσης, σε κάποια διαγωνίσματα δεν τα πήγαμε και τόσο καλά, αφού δεν είχαμε τον απαιτούμενο χρόνο για να προετοιμαστούμε όπως θα θέλαμε.

Πίεση λόγω της νέας κατάστασης υπέστησαν και οι καθηγητές μας, οι οποίοι είχαν ως κύριο στόχο τους την κάλυψη της ύλης και όχι τη δημιουργία ενός ευχάριστου μαθήματος, κατά τη διάρκεια του οποίου θα μπορούσαμε να ανταλλάξουμε απόψεις με τους συμμαθητές μας και να εξασκήσουμε την κριτική μας σκέψη. Αντιθέτως, συχνά δεν εισπράτταμε τη γνώση που θα έπρεπε στο σχολείο και αναγκαζόμασταν να παρακολουθούμε απογευματικά φροντιστηριακά μαθήματα, ώστε να καλύψουμε τα κενά και να προετοιμαστούμε καλύτερα για τις εξετάσεις.

Ως μαθήτρια-«πειραματόζωο» του νέου συστήματος θα ήθελα να προτείνω την κατάργηση των εικοσάλεπτων διαγωνισμάτων στα μη εξεταζόμενα μαθήματα. Τον χρόνο που αφιερώνουμε για να διαβάσουμε γι' αυτά προτιμούμε να τον αξιοποιούμε αφενός στο διάβασμα των μαθημάτων προσανατολισμού και αφετέρου σε περισσότερη ξεκούραση ή στις απογευματινές ενασχολήσεις, που είναι πολύ σημαντικές για μας. Μια ακόμη εισήγησή μου είναι η επέκταση του Α' τετραμήνου μέχρι το τέλος Ιανουαρίου.

Αν γίνουν οι απαραίτητες αλλαγές στο σύστημα, οι μαθητές θα μπορούμε να αποκτήσουμε τις αναγκαίες γνώσεις, θα είμαστε χαρούμενοι στο σχολικό περιβάλλον και θα πάρουμε τα εφόδια που απαιτούνται ώστε να γίνουμε καλοί και ενεργοί πολίτες.

Η «χαρά» των εξετάσεων

✎ **Γράφει: Μελάνη Ευαγγέλου, Α21**

Όλοι εμείς, μαζί και ο μικρός Αλέξανδρος -βλέπε διαφημιστικός σποτ για τα τετράμηνα που προβαλλόταν από τις τηλεοράσεις μας όλο το καλοκαίρι-, περιμέναμε πώς και πώς την εφαρμογή των εξετάσεων των τετραμήνων, εμπιστευόμενοι τις διακηρύξεις του Υπουργείου Παιδείας. Πιστέψαμε πως με την εφαρμογή τους ο σχολικός χρόνος επιτέλους θα «καταξιώνεται», πως το άγχος δεν θα υπάρχει πια στην καθημερινότητά μας, πως θα έχουμε άπλητο ελεύθερο χρόνο που δεν θα ξέρουμε τι να τον κάνουμε, πως το σύστημα θα γίνει πιο αποδοτικό και άλλα πολλά.

Έφτασε η στιγμή της μεγάλης μεταρρύθμισης. Οι μαθητές της Α' Λυκείου νιώθαμε πως ήμασταν οι τυχεροί, οι εκλεκτοί, οι προνομιούχοι! Τα σπουδαία αποτελέσματα δεν άργησαν να εμφανιστούν. Πρώτη διαγνωστική άσκηση τριών σελίδων. Κι εγώ που μέχρι τότε ήξερα πως η άσκηση είναι ενικός αριθμός, στην πορεία έμαθα πως εύκολα γίνεται πληθυντικός. Τα διαγωνίσματα ήταν περισσότερα από τις σχολικές μέρες, ο χρόνος φάνταζε ελάχιστος τόσο για τους μαθητές όσο και για τους καθηγητές. Ο ελεύθερός μας χρόνος κάπου χάθηκε στον δρόμο...

Και δεν έφταναν όλα αυτά, την περίοδο των εξετάσεων έπρεπε να πηγαίνουμε

Σκίτσο: Αναστασία Γεωργίου, Γ61

στο σχολείο κανονικά! Στη γραμματεία τα δικαιολογητικά απουσίας ήταν «sold out». Οι γονείς μας δεν προλάβαιναν να τα υπογράφουν και οι υπεύθυνοι τμήματος να τα μαζεύουν.

Θα διορθωθεί, άραγε, η κατάσταση αυτή πριν να καούν οι εγκέφαλοι όλων των μαθητών; Το μόνο σίγουρο είναι ότι η

ύλη πρέπει να είναι λιγότερη από τον πληθυσμό της Κίνας, διότι ένα τσουβάλι γνώση ούτε μπορεί να διδαχτεί από τους καθηγητές ούτε να αφομοιωθεί από τους μαθητές μέσα σε τρεις μήνες. Ως μία από τις «τυχερές», ελπίζω οι αλλαγές να γίνουν γρήγορα και να μην καταντήσουμε όπως την Πλατεία Ελευθερίας, που ακόμα κτίζεται! Τι άλλο μας περιμένει, άραγε;

Νέο σύστημα αξιολόγησης προς ...όφελος όλων των μαθητών/τριών

✎ **Γράφουν: Κατερίνα Βιοβάρη Α22, Μαρίλια Γεωργίου Α22, Νεφέλη Καντούνα Α22, Χριστούλλα Παπαϊωακείμ Α22**

Νέα χρονιά, νέο σχολείο, περισσότερες υποχρεώσεις, νέοι κανονισμοί. Η αλήθεια είναι ότι, κατά τη φετινή σχολική χρονιά, οι αλλαγές στη ζωή ενός μαθητή της Α' Λυκείου ήταν πολλές, καθώς, εκτός από τη μετάβαση από το γυμνάσιο στο λύκειο, που δεν είναι καθόλου εύκολη, είχε να αντιμετωπίσει κι ένα νέο σύστημα αξιολόγησης.

Πριν τον ερχομό μας στο λύκειο, το Υπουργείο Παιδείας προσπαθούσε να μας πείσει πως το νέο σύστημα αξιολόγησης θα λειτουργούσε προς όφελος όλων των μαθητών. Σκοπός του νέου συστήματος, σύμφωνα με τις διακηρύξεις του Υπουργείου, είναι η ανάπτυξη ενός σχεδίου αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και του σχολικού έργου, το οποίο θα συμβάλει στην ενίσχυση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Το προτεινόμενο σχέδιο αποσκοπεί τόσο στην ανατροφοδότηση όσων εμπλέκονται στη διαδικασία της μάθησης -μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων- όσο και στην ελάφρυνση του βαρυφορτωμένου προγράμματος των μαθητών με τη μείωση των σχολικών τους υποχρεώσεων και την αύξηση του ελεύθερού τους χρόνου.

Για την επίτευξη των στόχων του νέου συ-

στήματος, το Υπουργείο Παιδείας προχώρησε σε δύο σημαντικές αλλαγές. Η πρώτη αφορά στην αξιολόγηση των μαθητών, η οποία γίνεται πιο σύνθετη και βασίζεται τόσο στη γραπτή όσο και την προφορική τους επίδοση, και η δεύτερη στην εισαγωγή των εξετάσεων ανά τετράμηνο. Η εμπειρία μας από το πρώτο τετράμηνο της φετινής σχολικής χρονιάς μάς δίνει το δικαίωμα να καταθέσουμε τις απόψεις μας και να κρίνουμε το νέο σύστημα, το οποίο παρουσιάζει αρκετά αρνητικά σημεία.

Η υποχρεωτική διεξαγωγή δύο διαγωνισμάτων σε κάθε μάθημα, ενός σαρανταπέντε λεπτών και μιας εικοσάλεπτης άσκησης, και μάλιστα σε πολύ στενά χρονοδιαγράμματα, είχε ως αποτέλεσμα για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα να έχουμε δύο διαγωνίσματα την ημέρα. Δεν είχαμε καθόλου ελεύθερο χρόνο, αφού τον περνούσαμε όλο μελετώντας για τα διαγωνίσματα των επόμενων ημερών. Επίσης, το πιστικό χρονοδιάγραμμα του πρώτου τετραμήνου ήταν πηγή απίστευτου άγχους και πίεσης, με αποτέλεσμα την κόπωση και τη μη κατάλληλη προετοιμασία μας για τις εξετάσεις.

Μεγάλο πρόβλημα, αποτελεί, επίσης, και η ανάγκη για κάλυψη της ύλης που δεν

αφήνει περιθώρια στους εκπαιδευτικούς να δώσουν την απαιτούμενη σημασία στο μάθημά τους και «τρέχουν» να προλάβουν. Επιπλέον, η αξιολόγηση της κατ' οίκον εργασίας, που περιλαμβάνεται στην προφορική αξιολόγηση, οδηγεί τους εκπαιδευτικούς στην ανάθεση περισσότερων εργασιών για το σπίτι, με αποτέλεσμα το άγχος και η πίεση να μεγεθύνονται.

Όσον αφορά στις εξετάσεις ανά τετράμηνο, αν και οι απόψεις των μαθητών διαίστανται, καθώς ένα μέρος τις αντιμετωπίζει ως ένα μεγάλο διαγώνισμα, ενώ άλλοι ως πηγή άγχους, μπορούν να λειτουργήσουν προς όφελος των μαθητών, αν γίνουν κάποιες ουσιαστικές διορθώσεις. Στις εξετάσεις στις οποίες παρακαθίσαμε, λόγω του ότι κάποια εξεταστικά δοκίμια είχαν μεγάλο βαθμό δυσκολίας, πολλοί μαθητές απέτυχαν.

Το νέο σύστημα, αν και θα μπορούσε, με κάποιες διορθώσεις, να είναι ένα σημαντικό βήμα προς τη βελτίωση του εκπαιδευτικού μας συστήματος, εντούτοις, κατά το πρώτο τετράμηνο, δεν λειτούργησε προς όφελός μας. Είναι καιρός οι αρμόδιοι να ακούσουν τις απόψεις μας και να αναθεωρήσουν κάποιες από τις αποφάσεις τους για το καλό της εκπαίδευσης.

Η «ζωή» μας στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης

Γράφει: **Αναστασία Γεωργίου, Γ61**

Ο κόσμος, θεωρητικά, θα έπρεπε, όσο κυλάνε τα χρόνια, να αλληλάζει προς το καλύτερο, αλλά, στην πράξη δυστυχώς, αυτό δεν συμβαίνει. Βρισκόμαστε στο 2020 και οι νέοι, το μέλλον του πλανήτη, αντί να προσπαθούν να βελτιώσουν τα κακώς κείμενα της πραγματικής ζωής, προτιμούν να «ζουν» σ' έναν εικονικό κόσμο, στον κόσμο των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης.

Σύμφωνα με παγκόσμια έρευνα, που πραγματοποίησε το 2019 το Pew Research Centre, οι έφηβοι φαίνεται ότι αφιερώνουν κατά μέσο όρο εννιά ώρες την ημέρα στο διαδίκτυο, τα παιδιά ηλικίας 8 με 12 χρονών έξι ώρες και τα παιδιά 1 με 8 χρονών πενήντα λεπτά. Αξιοσημείωτη είναι η παρατήρηση ότι το 60% των εφήβων που συμμετείχε στην έρευνα ομολογεί πως η πολύωρη ενασχόλησή του με τα Μ.Κ.Δ. αποτελεί πραγματικά ένα πρόβλημα. Την ίδια ώρα, η Ιατρική Σχολή του Pittsburgh κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, υποστηρίζοντας ότι όσοι αφιερώνουν πολύ χρόνο στα Μ.Κ.Δ. κινδου-

Σκίτσο: **Αναστασία Γεωργίου, Γ61**

νεύουν 2,2 φορές περισσότερο να εκδηλώσουν διατροφικά ή άλλα σωματικά προβλήματα, κατάθλιψη, μειωμένη αυτοεκτίμηση και αυτοεικόνα, καθώς και προβλήματα στον ύπνο.

Γιατί, λοιπόν, οι νέοι δεν αλληλάζουν τις συνήθειές τους, τη στιγμή μάλιστα που αντιλαμβάνονται ότι τα Μ.Κ.Δ. αποτελούν πρόβλημα στη ζωή τους; Επιστημονικές υποστηρίξεις ότι τα Μ.Κ.Δ. λειτουρ-

γούν εθιστικά, με αποτέλεσμα να είναι πολύ δύσκολη η απεξάρτησή τους από αυτά. Ο εθισμός αυτός έχει ως σύμμαχο του όλες τις αλλαγές στο βιολογικό και ορμονικό μέρος του εγκεφάλου ενός εφήβου και την ανάγκη του για κατανόηση, σεβασμό και θαυμασμό. Συνεπώς, η ενασχόλησή τους με τα Μ.Κ.Δ. τους προσφέρει ό,τι επιθυμούν, εντάσσοντάς τους σ' ένα «κοινωνικό σύνολο», στο οποίο νιώθουν αποδοχή, ευτυχία και ασφάλεια. Βέβαια, όλα αυτά τα όμορφα συναισθήματα δεν είναι πραγματικά, αλλά εικονικά, ψεύτικα. Δεν σχετίζονται με το «είναι», αλλά μόνο με το «φαίνεσθαι».

Εναπόκειται στον κάθε έναν από μας να επιλέξει ποια ζωή επιθυμεί να ζει. Θέλουμε μια ζωή ελεύθερη ή μια ζωή υπόδουλη στα Μ.Κ.Δ.; Θέλουμε να ορίζουμε τους εαυτούς μας, να δημιουργούμε πραγματικές ανθρώπινες σχέσεις ή να ζούμε μέσα στο ψέμα; Ας πάρουμε τη σωστή απόφαση όσο έχουμε ακόμη χρόνο και ας περιορίσουμε τον χρόνο που αφιερώνουμε στα Μ.Κ.Δ.

Κοινωνική Μοναξιά

Γράφει: **Ιάσωνας Γεωργίου, Γ32**

Ποιος θα το περίμενε ότι είμαστε η γενιά που μπορεί να χαρακτηριστεί ταυτόχρονα ως η πιο «κοινωνικά δικτυωμένη» και ως η πιο «απομονωμένη»; Δεν είναι αξιοπερίεργο; Η κοινωνικοποίηση έχει γίνει η νούμερο ένα ασχολία μας και είναι εν γένει η πιο κερδοφόρα αγορά των διεθνών επιχειρήσεων-μεγιστάνων, αλλά ταυτόχρονα η μοναξιά ταλανίζει τους ανθρώπους σε διαστάσεις επιδημίας. Εκ πρώτης όψεως, αυτό μοιάζει με ένα παράδοξο· ας το αποκαλέσουμε το «παράδοξο της κοινωνικής μοναξιάς». Αλλά δεν είναι όντως παράδοξο· πρόκειται για ένα υπαρκτό φαινόμενο. Πώς μπορεί, λοιπόν, να εξηγηθεί αυτό το φαινομενικά παράδοξο;

Ας σκεφτούμε για λίγο και ας συνθέσουμε αυτές τις αντιθέσεις, εξετάζοντας ριζικά αυτό το φαινόμενο, στην προσπάθεια να εντοπίσουμε έναν κοινό άξονα. Αρχικά, ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: Η επιτυχία των μεγιστάνων-επιχειρήσεων των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης δεν αποδεικνύει κατ' ανάγκη την ύπαρξη υγιούς κοινωνικοποίησης. Το μόνο που αποδεικνύει, καθώς ορίζει η αρχή ζήτησης-προσφοράς της αγοράς, είναι την ύπαρξη ανάγκης για κοινωνικοποίηση. Και τι ακριβώς σημαίνει ανάγκη για κοινωνικοποίηση; Σημαίνει, εν ολίγοις, έλλειψη επαρκούς κοινωνικής επαφής, η οποία οδηγεί το άτομο στη ζήτηση ακόμη περισσότερης. Και αναμφισβήτητα, η ανάγκη αυτή ολοένα και αυξάνεται, καθώς οι πλατφόρμες κοινωνικής κοινωνικοποίησης αναπτύσσονται εκθετικά.

Εφόσον, όμως, οι εταιρείες επιτυγχάνουν να διατηρούν την προσφορά των δικτύων τους σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, δεν θα σήμαινε πως θα

βοηθούσαν και στην αντιμετώπιση της μοναξιάς; Εδώ είναι που μπορούμε να εντοπίσουμε ένα από τα ίσως εγγενή προβλήματα αυτών των πλατφορμών. Η κοινωνικοποίηση, η οποία λαμβάνει χώρα μέσω αυτών, δεν είναι ικανοποιητική. Πολλοί θα ισχυρίζονταν πως αυτό οφείλεται στο γεγονός πως δεν πρόκειται για απτή, «υλική» επαφή. Είναι απλώς ψηφιακές πληροφορίες, σαν ψευδαίσθηση, που προσπαθούν να μιμηθούν την ανθρώπινη επαφή. Ίσως να έχουν ένα δίκαιο σε αυτό, όμως τελικά η αιτία ίσως να μη βρίσκεται στη μορφή αλλά στην ποιότητα.

Ίσως περισσότερο να φταίει το γεγονός ότι δίνουμε σημασία στην ανταλλαγή «προσοχής», που μεταφράζεται σε χρωματιστά εικονίδια και αντιδράσεις στα οποία εθιζόμαστε και ορμονικά, λαμβάνοντας πρόσκαιρο ενθουσιασμό που γρήγορα χάνεται, αν δεν συνεχίσουμε τη ροή των πληροφοριών. Και τι πληροφορίες; Τοίχοι κειμένων και εικόνων, χιλιομέτρα ολόκληρα ψηφιακών αναρτήσεων, που λαμβάνεις σε ταχύτητα φω-

τός, καθώς «στροχάρεις», ψάχνοντας πού θα δώσεις την προσοχή σου και σε τι. Και αφού δώσεις την προσοχή σου εκεί όπου επιλέξεις, ή μάλλον, ωθείσαι στο να τη δώσεις, ύστερα αναζητάς και τη δική σου, προσπαθώντας να γίνεις και εσύ αυτά τα χιλιομέτρα ή έστω μερικά μέτρα από τους τοίχους στους οποίους δίνεις τόση σημασία. Μα η σημασία αυτή είναι εφήμερη και ο κύκλος συνεχίζεται, ενώ προσπαθείς να τη διατηρήσεις.

Ας μην προσδίδουμε τόση σημασία σε αυτούς τους τοίχους πληροφοριών, που ως επί το πλείστον, δεν προσφέρουν τίποτα, και είναι απλώς ένα παιχνίδι προσοχής, και ας δώσουμε περισσότερη σημασία σε ουσιαστικές πληροφορίες. Ίσως να νιώθαμε λιγότερο μόνοι, εάν δεν μετατρέπαμε τα κοινωνικά δίκτυα σε κέντρα «ανταγωνισμού» προσοχής, που προωθούνται από τις εταιρείες, οι οποίες γνωρίζουν πολύ καλά τους μηχανισμούς εθισμού πίσω από τις πλατφόρμες τους, και ας χρησιμοποιήσουμε τις πλατφόρμες αυτές, για να είναι όντως κοινωνικές και όχι κοινωνικοειδείς...

Το σαξόφωνο, πηγή χαράς

Γράφει: **Κωνσταντίνος Ευριπίδου, Α11**

Το σαξόφωνο ανήκει στην οικογένεια των ξύλινων πνευστών, γιατί ο ήχος του παράγεται από καλάμι. Ο δημιουργός του, που έδωσε και το όνομά του στο όργανο, είναι ο Βέλγος Adolphe Sax, που το ανακάλυψε τον 19ο αιώνα. Υπάρχουν επτά είδη σαξοφώνου και έχω επιλέξει το άλτο, που είναι το πιο συνηθισμένο και γνωστό είδος. Το σαξόφωνο είναι το νεότερο όργανο μεταξύ εκείνων που αποτελούν σήμερα τις ορχήστρες και είναι συνδεδεμένο με τη μουσική τζαζ.

Σήμερα οι θεραπευτικές ιδιότητες της μουσικής είναι αδιαμφισβήτητες. Ωστόσο, στα μέσα του 19ου αιώνα δεν ήταν εύκολο να μιλήσει κανείς για τη θεραπευτική αξία της μουσικής γενικά και ορισμένων οργάνων ειδικότερα. Ήταν την εποχή αυτή που ο Adolphe Sax δεν δίστασε να υποστηρίξει δημόσια ότι το σαξόφωνο εξασφάλιζε σφέλη για την πρόληψη και τη θεραπεία από ασθένειες των πνευμόνων.

Με το που άκουσα τον ήχο του σαξοφώνου, μαγεύτηκα και, με την πρώτη ευκαιρία, άρχισα να παρακολουθώ μαθήματα. Δυσκολίες υπήρξαν πολλές, αλλά με την υπομονή και την επιμονή ξεπεράστηκαν. Τα δύο τελευταία χρόνια, κλείνω πάντα τη μέρα μου παίζοντας μελωδίες με το σαξόφωνό μου. Όταν νιώθω άσχημα, το σαξόφωνο με βοηθά να χαλαρώσω, να ξεκουράζομαι από τις καθημερινές μου υποχρεώσεις και να αλληλάζω διάθεση. Δεν μπορώ να φανταστώ πια τη ζωή μου χωρίς το σαξόφωνο!

Άκρατος καταναλωτισμός

Τα υλικά αγαθά δεν οδηγούν στην ευτυχία

Γράφει: Γεωργία Προδρόμου, Γ11

Η κατανάλωση, όταν γίνεται με μέτρο, είναι ευεργετική τόσο για τον άνθρωπο όσο και για την κοινωνία. Όταν, όμως, ο άνθρωπος κυριεύεται από καταναλωτική μανία, γίνεται άπληστος και οδηγεί σε χρεωκοπία τις ηθικές και τις πνευματικές του αξίες. Η καλλιέργεια του πνεύματος και της ψυχής, η προσφορά προς τον συνάνθρωπο και η αλληλεγγύη υποβαθμίζονται και θεοποιείται η ύλη. Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει ταυτίσει την ευτυχία με το «έχειν» και όχι με το «είναι». Αντικατέστησε τη φιλία, την αγάπη, τη γνώση με τα προϊόντα. Αυτοσκοπός έγινε πλέον η απόκτηση άψυχων αντικειμένων.

Ο υλικός ευδαιμονισμός είναι ο τρόπος με τον οποίο ευχαριστούμε τον εαυτό μας, νιώθουμε ότι κατακτάμε την ευτυχία, η οποία, όμως, είναι στιγμιαία και επιφανειακή. Σε περιόδους όπως αυτές των εορτών και κυρίως των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, ο καταναλωτισμός έχει την τιμητική του. Οι άνθρωποι χάνουν το νόημα των ημερών και ενδιαφέρονται μόνο για τα δώρα και τα ρεβεγιόν. Μεγάλη καταναλωτική μανία παρατηρείται και κατά τη γνωστή πλέον και στην Κύπρο Black Friday. Τη μέρα αυτή, οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο, και ιδιαίτερα στην Αμερική, μάχονται στην κυριολεξία για το ποιος θα πάρει πρώτος το πιο ακριβάστο προϊόν που θα δει μπροστά του.

Πότε θα καταλάβουμε ότι τα υλικά αγαθά δεν οδηγούν στην ευτυχία; Από εμάς εξαρτάται εάν θα καταφέρουμε να δαμάσουμε την απληστία που μας διακατέχει και μας υποδουλώνει στην ύλη. Αν απελευθερωθούμε από τις ψεύτικες ανάγκες της καταναλωτικής μας μανίας, θα καταφέρουμε να αγγίξουμε ένα μέρος της πραγματικής ευτυχίας.

Η οδυνηρή αντικειμενικοποίηση της νεωτερικότητας

Γράφει: Ιάσωνας Γεωργίου, Γ32

Ως ανθρώπινο είδος έχουμε ταυτίσει την πολιτιστική μας ανάπτυξη με την τεχνολογική ανάπτυξη. Εδώ και χιλιετίες, προσπαθούσαμε ολοένα και περισσότερο να καθυποτάξουμε τα στοιχεία της φύσης, να τα ελέγξουμε και να τα κατακτήσουμε. Μέσω της ορθολογιστικής σκέψης, πήλν όμως ανθρωποκεντρικής και υποκειμενικής, θεωρήσαμε το ανθρώπινο είδος «υποκείμενο» και τη φύση «αντικείμενο», η οποία υπόκειται στην εξερεύνηση και την εκμεταλλευτική μας δυνατότητα. Αποψυχοποιήσαμε τη φύση επιτυχώς, μέσω της ψυχρής επιστημονικής της μελέτης, λησμονώντας την αρμονία φύσης-ανθρώπου και ξεχνώντας πως ο άνθρωπος είναι μέρος της φυσικής ζωντανίας. Αντικειμενικοποιώντας την για να την ερευνήσουμε, τελικά την καθυποτάξαμε στο να υπηρετεί τα δικά μας συμφέροντα, ιδρύοντας τεχνολογικές αυτοκρατορίες και δεσπόζουσες μεγαλουπόλεις.

Όμως, δεν μείναμε μόνο εκεί· μόλις ανακαλύψαμε πως επιτέλους χαλιναγωγήσαμε «ύδωρ-γην-αέρα-πυρ», στραφήκαμε στο να αντικειμενικοποιήσουμε αυτό που προηγουμένως θεωρούσαμε «υποκείμενο», ξεφεύγοντας από τον ανθρωποκεντρισμό. Ίσως αυτό να οφείλεται κυρίως στην περιέργεια του ανθρώπου, ο οποίος προσπαθεί να εξερευνήσει τα πάντα, να ανακαλύψει «μια κρυφή αλήθεια». Προσπαθώντας, λοιπόν, να αποποιηθεί τον ίδιο τον εαυτό, ο σύγχρονος άνθρωπος έχει γίνει τόσο ενσυνείδητος της ίδιας της ύπαρξής του, που δεν μπορεί να τη βιώσει κατ' ουσίαν. Θεώρησε τον ίδιο τον εαυτό του ως τίποτε περισσότερο από ένα μικρό κομμάτι ύλης ενώπιον της απεραντοσύνης

του σύμπαντος και, τοιουτοτρόπως, έχει καταλήξει σε μια γενική κοσμοθεωρία αντικειμενικοποίησης. Εφόσον ο συνάνθρωπός μου, όπως και εγώ, δεν είμαστε τίποτε περισσότερο από μερικά άψυχα άτομα στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο, τότε γιατί και εγώ να μην του συμπεριφερθώ όπως συμπεριφέρομαι στη φύση ή στη μη-ανθρώπινη ζωή;

Ο ανθρωπισμός, εν τέλει, αποδομήθηκε, όπως είχε αποδομηθεί η «ιερότητα» της φύσης, και ο άνθρωπος κατέληξε λύκος για τον συνάνθρωπο αλλά και για τον εαυτό του. Προφανώς δεν μπορούμε να πούμε πως όντως δεν είμαστε μερικά άτομα στοιβαγμένα το ένα πάνω στο άλλο, όμως γιατί να αγνοήσουμε την ανθρώπινη οπτική, αποξενώνοντας το εγώ μας από τους εαυτούς μας, χάνοντας την

αγάπη για τη ζωή; Απλώς για να εξυπηρετήσουμε τη γνώση της επιστήμης; Αν δεν αγαπάς τον εαυτό σου, δεν μπορείς να αγαπήσεις οτιδήποτε ή οποιονδήποτε γύρω σου. Δεν μπορείς να νιώσεις την καθολικότητα των συναισθημάτων του ανθρώπου, το όμορφο του περιβάλλοντος και της ζωής, τις τέχνες και ούτω καθεξής. Το μόνο που μπορεί να νιώσεις είναι ένα αίσθημα ασημαντότητας, όπως νιώθει ένας αστροναύτης με το φαινόμενο της Πανοραμικής Εντύπωσης, που βλέπει τη γη ως μια τόσο μικρή πετρούλα στον ουράνιο θόλο... Εμείς, όμως, δεν είμαστε αστροναύτες, είμαστε καθημερινοί άνθρωποι που πλανώνται σε όλες τις άκρες και γωνίες αυτής της πέτρας και η όλη μας ύπαρξη βρίσκεται σε αυτήν. Ας μη μειώνουμε την ύπαρξή μας.

Πηγές:

Για τα διάφορα μοντέλα θεώρησης του κόσμου, η ιδέα προέρχεται από το «Μέσο Αποκάλυψης» (Mode of Revealing) του Γερμανού φιλοσόφου Μάρτιν Χαϊντεγκερ, Understanding Heidegger on Technology:

<https://www.thenewatlantis.com/publications/understanding-heidegger-on-technology#:~:text=First%2C%20the%20essence%20of%20technology,world%20in%20which%20they%20operate>

Για τη σημασία του «αντικείμενου» και του «υποκειμένου», ως φιλοσοφικών εννοιών, καθώς και για την ορθολογιστική σκέψη, υπάρχει πληθώρα άρθρων στη διαδικτυακή εγκυκλοπαίδεια της φιλοσοφίας του Στάνφορντ: <https://plato.stanford.edu/>

Τα ίδια θέματα πραγματεύεται εμβριθώς και ο Alain Renaut, στο βιβλίο του *Η Φιλοσοφία*, σε μετάφραση του Τάσου Μπετζέληου.

Για το φαινόμενο της Πανοραμικής Εντύπωσης (Overview Effect):

<https://www.nasa.gov/johnson/HWHAP/the-overview-effect>

Πρωταγωνιστές στο όραμα της αλλαγής Η κριτική σκέψη το αντίδοτο στη χειραγώγηση των νέων

Γράφει: Αστέρω Κλεάνθους, Α23

Η πολιτική είναι μέρος της ζωής μας. Οι περισσότεροι από μας, από μικρή ηλικία, ανυπομονούμε να εκλεγούμε στα μαθητικά συμβούλια κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των συμμαθητών μας και παράλληλα να αποκτήσουμε κύρος. Εξάλλου, η καθημερινή παρουσία των πολιτικών μας στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, συχνά, μας δειλάζει και μας κάνει να ονειρευόμαστε ότι θα μπορούσαμε να είμαστε πρωταγωνιστές στην αλληγή που οραματιζόμαστε.

Η κοινωνία στην οποία μεγαλώνουμε, ευτυχώς, παρέχει το δικαίωμα σε κάθε νέο να έχει τις δικές του απόψεις και να εντάσσεται σε οποιαδήποτε πολιτική ομάδα επιθυμεί ανάλογα με τις πεποιθήσεις του. Έτσι, ξεκινώντας από το σχολείο, που αποτελεί μικρογραφία της κοινωνίας, οι νέοι έχουν το δικαίωμα να εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους μέσα από δημοκρα-

τικές διαδικασίες και να εκφράζουν με τον τρόπο αυτό τις θέσεις τους.

Ποια είναι, όμως, η πραγματικότητα, σήμερα, όσον αφορά στη συμμετοχή της νεολαίας στα κοινά στον σχολικό χώρο; Δυστυχώς, δεν είναι θετική. Τις πλείστες φορές, οι μαθητές που συμμετέχουμε σε αυτές τις δημοκρατικές διαδικασίες των σχολικών μονάδων γινόμαστε μέσα κομματικής προπαγάνδας, γεγονός που οδηγεί σε ανούσιες κόντρες και καβγάδες, χωρίς κανένα όφελος. Θύματα των κομματικών λαβάρων, πολλοί από μας, αντί να οδηγούμαστε με ελεύθερη βούληση, υποκινούμαστε από κομματικές σκοπιμότητες και προχωρούμε σε ενέργειες που είναι ενάντια στα ιδανικά μας, χωρίς να υπολογίζουμε τον κίνδυνο που είναι καλή κρυμμένος.

Γι' αυτό και είναι απαραίτητο ο κάθε ένας από μας, από νωρίς, τόσο μέσα από την

οικογένειά του όσο και μέσα από το σχολείο να αποκτήσει κριτική σκέψη έτσι ώστε να διαμορφώνει ελεύθερα τις προσωπικές του απόψεις και να πολιτικοποιείται με βάση τις αρχές και τα ιδανικά που τον αντιπροσωπεύουν. Είναι, επίσης, σημαντικό, ακόμη κι αν ανήκουμε σε μια πολιτική ομάδα, να είμαστε σε θέση να ξέρουμε, αν πρέπει να υιοθετούμε άκριτα τις απόψεις της ή να τηρούμε κριτική στάση αποφεύγοντας έτσι τον κομματικό χρωματισμό.

Ο καθένας μας, λοιπόν, πρέπει να θυμάται πως έχει το δικαίωμα να εκφράζει τη δική του άποψη αλλά και να εναντιώνεται με επιχειρήματα στις απόψεις που δεν τον αντιπροσωπεύουν, στο πλαίσιο πάντα των δημοκρατικών διαδικασιών. Και χωρίς, επίσης, να ξεχνά πως η ελευθερία μας σταματά εκεί που ξεκινά η ελευθερία του άλλου.

Οι ...δυσκολίες ενός ξενιτεμένου φοιτητή!

Γράφει: Παναγιώτης Ιωάννου, Γ32

Πού, άραγε, να σπουδάσω, στην Κύπρο ή το εξωτερικό; Είμαι σίγουρος πως έχεις κάνει αυτήν την ερώτηση στον εαυτό σου αρκετές φορές μέχρι τώρα. Η αλήθεια είναι πως, αν αποφασίσεις να σπουδάσεις στο εξωτερικό, ανοίγεις τα φτερά σου και ταξιδεύεις σε νέους ορίζοντες -αυτό, τουλάχιστον, ήνε όσοι το έχουν ...τολήσει. Μου φαίνεται, όμως, πως τα πράγματα δεν είναι και τόσο απλά... εκτός και αν πάρεις μαζί σου όλο σου το σόι ή τουλάχιστον τη μαμά και τη γιαγιά σου. Σε αντίθετη περίπτωση, δύσκολα μου φαίνεται πως θα περάσεις...

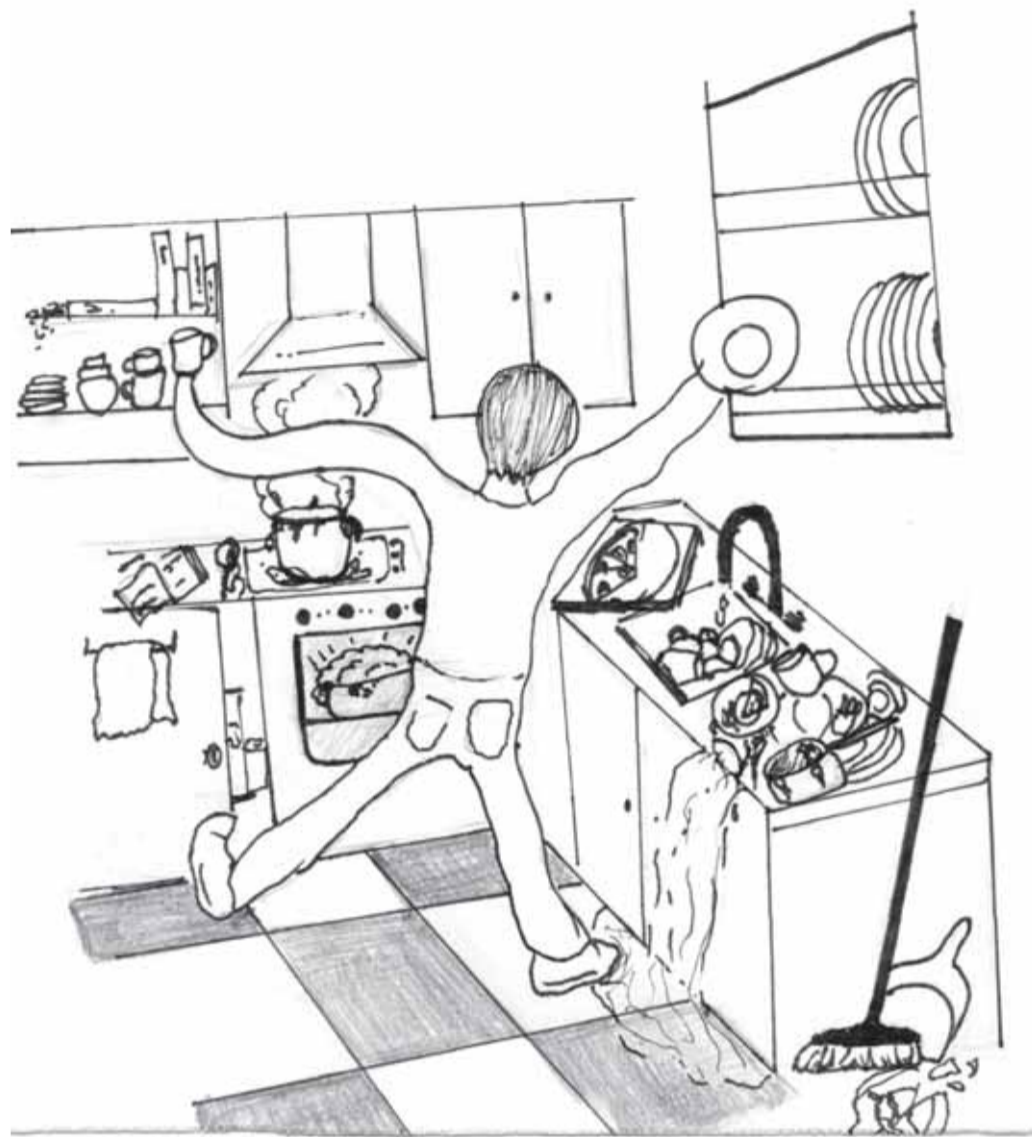
Και ευθύς αμέσως θα σου εξηγήσω τι ακριβώς εννοώ. Επιστρέφεις από το πανεπιστήμιο, κουρασμένος και κυρίως πεινασμένος, αλλά ούτε η μαμά σου θα είναι εκεί ούτε έστω η γιαγιά σου, για να σε περιποιηθεί έχοντας ετοιμάσει το αγαπημένο σου φαγητό... Κάποια στιγμή, θα σου τελειώσουν τα μακαρόνια του φούρνου, ο τραχανάς και όλες οι άλλες λιχουδιές, που και οι δύο είχαν επιμελώς φροντίσει να σου βάλουν σε ταπεράκια για την ξενιτιά... Για πόσο καιρό θα τρως απ' έξω; Τα έτοιμα φαγητά είναι και παχυντικά. Στο κάτω-κάτω για σπουδές θα πας, γνώσεις πρέπει να αποκτήσεις, όχι κιλά.

Έπειτα, ποιος θα καθαρίσει το διαμερισμάτι σου, να σιδερώσει τα ρουχαλάκια σου, να πάει για ψώνια και να γεμίσει

το ψυγείο; Άσε και το άλλο, με τις δουλειές του σπιτιού πώς θα τα βγάλεις πέρα; Την πρώτη φορά που θα επιχειρήσεις να βάλεις πλυντήριο, το πιο πιθανό θα είναι να ανακαλύψεις ότι άλλα ρούχα έβαλες στο πλυντήριο και άλλα σου βγήκαν, σε άλλους χρωματισμούς και άλλα μεγέθη. Τουλάχιστον, θα μου πεις, θα είναι πλυμένα! Και τότε, τι θα κάνεις; Ή θα αλλάξεις στυλ ή θα βρεις γυμναστήριο για να χωρέσεις ξανά μέσα σε αυτά.

Βέβαια, τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ. Στο εξωτερικό δεν θα έχεις αυτοκίνητο, αλλά ούτε και προσωπικό σοφέρ που θα σε διευκολύνει με τις μετακινήσεις σου. Και θα βρεθείς να λες: «Τρεχάτε, ποδαράκια μου, να προλάβουμε το μετρό». Και όταν θα χειμωνιάσει και τύχει και αρρωστήσεις, ποιος θα σε φροντίζει; Θα πρέπει μόνος σου να περιποιηθείς τον εαυτό σου. Από την άλλη είναι και το διάβασμα. Στην Κύπρο, θες δεν θες, αργά ή γρήγορα, θα στρωθείς στο διάβασμα, ενώ στο εξωτερικό όλο θα το αναβάλλεις. Δεν θα θες να πας και καμιά βόλτα να γνωρίσεις την καινούργια σου γειτονιά, δεν θα θες να πας για ένα ποτό να γνωρίσεις καλύτερα τους συμφοιτητές σου; Αν, μάλιστα, τύχει και είσαι φοιτητής στην Αθήνα, δεν θα θες να περάσεις και λίγο απ' τα μπουζούκια;

Ουφ κουράστηκα... Τι να πει κανείς; Είναι δύσκολη τελικά η φοιτητική ζωή στα ξένα!

Σκίτσο: Αναστασία Γεωργίου, Γ61

Εφηβεία είναι ...θα περάσει!

Γράφει: Φωτεινή Αρέστη, Β41

Η εφηβεία ορίζεται ως η μεταβατική περίοδος, στην ανάπτυξη του ανθρώπου, από την παιδική στην ώριμη ενήλικη ζωή. Ένας έφηβος, κατά τη διάρκεια αυτής της μετάβασης, βιώνει έντονες αλλαγές στο σώμα και τα συναισθήματά του, ενώ, παράλληλα, βλέπει την προσωπικότητά του να αλλάζει. Μέσω αυτών των αλλαγών, κτίζει τον χαρακτήρα του και ανακαλύπτει τα ενδιαφέροντα και τις κλίσεις του.

Δεν είναι και το πιο εύκολο πράγμα να είναι κανείς έφηβος, ιδιαίτερα στις μέρες μας. Οι έφηβοι νιώθουν ότι πρέπει να ωριμάσουν, ενώ, συχνά, δεν είναι ακόμη έτοιμοι και αυτό τους δημιουργεί άγχος και ενίοτε φόβο. Υπάρχουν και κάποιοι που περιμένουν με αγωνία να ενηλικιωθούν μόνο και μόνο για να σταματήσουν οι μεγαλύτεροι να τους βλέπουν και να τους συμπεριφέρονται σαν μωρά. Βιάζονται να μεγαλώσουν, με αποτέλεσμα να χάνουν την παιδική τους ζωή, που είναι, ίσως, η μοναδική περίοδος στη ζωή τους κατά την οποία «δικαιούνται» να είναι ελεύθεροι από ψυχολογικές ή άλλες πιέσεις.

Λόγω κυρίως των ορμονικών διακυμάνσεων που αντιμετωπίζουν, κλείνονται στον εαυτό τους, αμφισβητούν τις δυνατότητές τους, ενώ, δεν είναι λίγες οι φορές που οδηγούνται στην ανορεξία, τη βουλιμία ή ακόμα και την κατάθλιψη. Δεν αμφισβητούν μόνο τον εαυτό τους αλλά και όσους βρίσκονται κοντά τους. Δεν είναι σίγουροι αν αυτά που οι μεγάλοι τους λένε ή κάνουν τα εννοούν, γεγονός που τους οδηγεί σε ξεσπάσματα εναντίον των γονιών ή των καθηγητών τους. Νιώθουν πιεσμένοι και γι' αυτό συχνά προτιμούν

να περνούν την ώρα τους συνομιλώντας με τους φίλους τους, επειδή πιστεύουν ότι αυτοί τους καταλαβαίνουν καλύτερα. Από την άλλη, οι γονείς προσπαθούν να έρθουν πιο κοντά με τα παιδιά τους, επιδιώκοντας να περνούν ποιοτικό χρόνο μαζί τους, αφού νιώθουν πως σιγά-σιγά τα χάνουν. Νιώθουν υπεύθυνοι και κατηγορούν τους εαυτούς τους, επειδή τα παιδιά τους τους συμπεριφέρονται νευρικά. Πρέπει, όμως, να καταλάβουν πως αυτά μεγαλώνουν και χρειάζονται τον χρόνο και τον χώρο τους. Πρέπει να αποδεχτούν το γε-

γονός ότι, όσο και να τα αγαπούν, δεν έχουν πλέον τη λύση σε ό,τι τα απασχολεί. Οι έφηβοι δεν θέλουν πλέον να μοιράζονται τα πάντα μαζί τους και έχουν την ανάγκη να μένουν για λίγο μόνοι τους, για να σκεφτούν και να επεξεργαστούν θέματα που τους προβληματίζουν.

Τα προβλήματα, συνήθως, μεγαλώνουν, όταν έρθει η ώρα ο έφηβος να διαλέξει το επαγγελματικό του μέλλον. Οι γονείς του προσπαθούν να τον βοηθήσουν και να τον συμβουλέψουν ώστε να κάνει τη σωστή, κατ' αυτούς, επιλογή, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τους τις κλίσεις και τα ενδιαφέροντά του. Ο ενθουσιασμός που έχουν, στην προσπάθειά τους να τον βοηθήσουν, καταντά πίεση και προσθέτει στον έφηβο περισσότερο άγχος και μεγαλύτερη κόπωση. Αν, όμως, η κάθε πλευρά κάνει ένα βήμα πίσω και προσπαθήσει να καταλάβει τον «απέναντι», τα πράγματα θα είναι πιο εύκολα για όλους.

Ό,τι και να λέμε, η εφηβεία είναι μια όμορφη περίοδος στη ζωή του ανθρώπου. Αυτό, τουλάχιστον, υποστηρίζουν όσοι την έχουν περάσει... Υπομονή, λοιπόν, εφηβεία είναι, ...θα περάσει!

Η ζωή είναι όμορφη, μόνο όταν τη ΖΕΙΣ

🎧 **Γράφει: Βασιλική Καραπάνου, Γ11**

Μην ξεχνάς ποτέ ότι στη ζωή σου έχεις πολύ σημαντικά πράγματα, όπως μια οικογένεια, φίλους και γενικά ανθρώπους που σε νοιάζονται, σε στηρίζουν και σε αγαπούν... Έχεις ανθρώπους που ξέρεις πως ό,τι και αν συμβεί θα είναι κοντά σου στα ευχάριστα, στα δύσκολα, στα εύκολα και στα δύσκολα. Η ζωή είναι μικρή. Πρέπει να φροντίζεις ώστε η κάθε μέρα να είναι μια νέα αρχή με νέες εμπειρίες και προκλήσεις. Να προσπαθείς η κάθε μέρα να σε φέρνει πιο κοντά στα όνειρα και στους στόχους σου. Να μην σε πτοούν τα λάθη σου, αφού κανείς δεν είναι τέλειος και, στην τελική, τα

λάθη σε κάνουν καλύτερο και σε ωθούν να κοπιώσεις ακόμα περισσότερο, για να αποκτήσεις αυτό που επιθυμείς.

Τίποτα δεν κρατάει για πάντα και τίποτα δεν είναι δεδομένο. Μη σπαταλάς χρόνο, στιγμές, κρατώντας κακίες για ασήμαντες διαφορές.

Μη φοβάσαι να ήες στους ανθρώπους που είναι δίπλα σου πόσο τους αγαπάς και πόσο τους νοιάζεσαι, γιατί μπορεί να μην μπορέσεις να τους το πεις ποτέ...

Άγχος, μπορώ να σε νικήσω!

🎧 **Γράφει: Έλενα Καραπάνου, Γ51**

Το άγχος ταλαιπωρεί πολλούς μαθητές και πολλές μαθήτριες. Αξίζει, όμως, να υποφέρουμε από τόσο άγχος και τόση αγωνία; Οι τελειόφοιτοι μαθητές νιώθουμε εντονότερα την πίεση, λόγω των παγκύριων εξετάσεων, από τις οποίες νιώθουμε ότι εξαρτάται το μέλλον μας. Προσπαθούμε για το καλύτερο αποτέλεσμα, διαβάζουμε, αλλά το αίσθημα του υπερβολικού άγχους μάς προκαλεί νοκοκεφάλους, πόνους στο στομάχι και τόσα άλλα, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να αποδίδουμε. Πότε επιτέλους θα καταλάβουμε ότι το μόνο που καταφέρνουμε είναι να καταστρέφουμε όσα κτίζουμε με τόσο κόπο;

Το άγχος μπορεί να αντιμετωπιστεί, φτάνει να το θέλουμε! Είναι κρίμα να χαρμίζουμε τόσα χρόνια μάθησης και προσπάθειας εξαιτίας του άγχους. Αδικούμε τον εαυτό μας. Εναπόκειται στον καθένα από εμάς. Ας έχουμε πίστη στον εαυτό μας, ας προγραμματίσουμε όσα πρέπει να κάνουμε και ας υιοθετήσουμε θετική στάση απέναντι στη ζωή. Και στο κάτω-κάτω, και τι έγινε, αν αποτύχουμε; Φτάνει να προσπαθήσουμε. Δεν σταματά η ζωή μας με τις παγκύριες εξετάσεις ούτε από τους βαθμούς που θα έχουμε εξαρτάται η ευτυχία μας.

Οι δίαιτες μου ράγισαν την καρδιά

Μιάμιση ώρα έπειτα από ένα ακόμη επεισόδιο υπερφαγίας. Η κοιλιά σου έχει πρηστεί πολύ και πονάει, το κεφάλι σου είναι βαρύ από τη ζάλη και η καρδιά σου, όπως κάθε άλλη φορά, κενή.

Θυμάσαι...

Τα τελευταία δύο χρόνια τα έχεις περάσει στην αποβάθρα, περικυκλωμένη όλη την ώρα από τα πρέπει και τα μη. Το χαμόγελό σου μεγάλωνε όσο ο αριθμός στη ζυγαριά μειωνόταν. Δεν θυμάσαι καν πώς ξεκίνησε αυτός ο εφιάλτης. Θυμάσαι μόνο τον πόνο να σε καταβάλλει, σταδιακά, όλο και περισσότερο και το πιάτο να μεταμορφώνεται σε μαχαίρι: «Άγγιξε με και σε κάρφωσα».

Φόβος, μόνο φόβος και αμηχανία για όλα αυτά.

Το χειρότερο με τις διατροφικές διαταραχές είναι ότι δεν έχουν ποτέ τέλος. Εκεί που αισθάνεσαι ξαφνικά μια σπιθαμή ευτυχίας και απελευθερώνεσαι επιτέλους από την κλούβα σου, με την ψευδαίσθηση ότι ζεις επιτέλους τη ζωή σου, εμφανίζεται η υπερφαγία.

Η πρώτη επαφή με την υπερφαγία είναι σχεδόν ψυχεδελική. Νιώθεις σαν να πολεμάς με τη διατροφική σου διαταραχή και να παίρνεις επιτέλους το «αίμα» σου πίσω. Έπειτα, ακολουθεί ο τρόμος για την έλλειψη του ελέγχου. Τώρα, όσο περισσότερο καταναλώνεις τόσο περισσότερο μισείς τον εαυτό σου. Είσαι σ' έναν φαύλο κύκλο και, θέλοντας να αυτοτιμωρηθείς, συνεχίζεις να τρως.

Όλες οι προσπάθειές σου μοιάζουν μά-

ταιες και το να ζεις στο σώμα σου γίνεται όλο και πιο δύσκολο. Μπορεί το ψέμα «από αύριο» να έχει γίνει πια καθημερινό, αλλά...

Εσύ δεν σταματάς να προσπαθείς και δεν τα παρατάς ποτέ.

Μπορεί η απόδοση στη ζωή να πέφτει σταδιακά.

Η ψυχική σου υγεία είναι στην πορεία της βελτίωσης.

Κι ελπίζοντας πως όλος αυτός ο εφιάλτης μια μέρα θα είναι παρελθόν, σηκώνεσαι από το κρεβάτι και προσπαθείς ξανά.

Η αρθρογράφος επιθυμεί να διατηρήσει την ανωνυμία της.

Το άγχος των τελειοφοίτων

🎧 **Γράφει: Μαρίλια Χαϊλή, Γ21**

Η Γ' Λυκείου είναι μια εξαιρετικά δύσκολη χρονιά για τους περισσότερους μαθητές. Τη χρονιά αυτή, την τελευταία των σχολικών μας χρόνων, καλούμαστε να διαχειριστούμε ένα βαρυφορτωμένο πρόγραμμα, το οποίο περιλαμβάνει πολύ διάβασμα. Επιπλέον, αισθανόμαστε μια πρωτόγνωρη πίεση, καθώς νιώθουμε ότι πρέπει να κάνουμε τις σωστές επιλογές, που θα καθορίσουν την επαγγελματική μας πορεία, και γι' αυτό δεν υπάρχει περιθώριο λάθους από μέρους μας.

Η κατάσταση αυτή δεν μας είναι καθόλου ευχάριστη και μας γεμίζει με άγχος. Μαζί με τις δικές μας ανησυχίες, συχνά προστίθενται και οι ανησυχίες των γο-

νιών μας, οι οποίοι συχνά δεν μπορούν να διαχειριστούν τη δική τους αγωνία, που συνήθως είναι μεγαλύτερη και από αυτήν των παιδιών τους.

Το άγχος μπορεί να λειτουργήσει και θετικά, αφού ενδέχεται να μας θέσει σε εγρήγορση, ωθώντας μας στη δημιουργία. Το υπερβολικό, όμως, άγχος προκαλεί πολλές αρνητικές επιπτώσεις στην ψυχική και σωματική μας υγεία. Επηρεάζει τη συμπεριφορά μας, εμποδίζοντάς μας να φέρουμε εις πέρας τις καθημερινές μας υποχρεώσεις, που δεν είναι και λίγες. Επηρεάζει αρνητικά τη συγκέντρωση, τη μνήμη και τελικά τη συνολική επίδοσή μας στο σχολείο, ενώ μπορεί να μας προκαλέσει και ενοχλητικά συμπτώ-

ματα, όπως δύσπνοια, πονοκέφαλο, ταχυκαρδία, υπερευαίσθησία κ.ά.

Οι μαθητές, για να μειώσουμε τα επίπεδα του άγχους και της εσωτερικής πίεσης που αισθανόμαστε, μπορούμε να θέσουμε πρόγραμμα με τις υποχρεώσεις μας και να προσπαθούμε, όσο γίνεται, να το τηρούμε. Αυτό θα βοηθήσει στην ελαχιστοποίηση των κρίσεων πανικού και θα τονώσει την αυτοπεποίθησή μας. Επιπρόσθετα, η σωστή διατροφή βοηθά στη διατήρηση της καλής πνευματικής μας κατάστασης, στη βελτίωση της διάθεσής μας και στην αντιμετώπιση του stress. Αυτήν τη δύσκολη περίοδο, δεν χρειάζεται να ακολουθούμε αυστηρό πρόγραμμα διατροφής, το οποίο ενδεχομένως να

μας δημιουργεί μεγαλύτερη ένταση και νευρικότητα. Θα πρέπει, επίσης, να φροντίζουμε να κοιμόμαστε ικανοποιητικές ώρες, ώστε να βελτιώνεται η συγκέντρωση και η μνήμη μας.

Η Γ' Λυκείου ομολογουμένως είναι μια δύσκολη χρονιά και, παρόλο που αισθανόμαστε ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε λερναίες ύδρες και κύκλωπες, εντούτοις δεν θα πρέπει να φορτώνουμε τον εαυτό μας με αχρείαστη πίεση. Ας προσπαθήσουμε να αντεπεξέλθουμε στις όποιες δυσκολίες συναντήσουμε με εσωτερική γαλήνη και ηρεμία, γιατί τελικά σημασία δεν έχει μόνο ο προορισμός αλλά και το ταξίδι.

Οι τέχνες στη ζωή μας

🎨 **Γράφει: Σοφία Γερολέμου, Α21**

Η ζωγραφική, η μουσική, ο χορός και γενικά οι τέχνες είναι απαραίτητες στη ζωή μας. Σε άρθρο των Heather L. Stuckey και Jeremy Nobel αναφέρεται ότι: «Οι τέχνες βοηθούν τους ανθρώπους να εκφράζουν εμπειρίες που είναι δύσκολο να εκφραστούν αλλιώς, ενώ η καλλιτεχνική έκφραση μπορεί να συνεισφέρει στη διατήρηση και ανακατασκευή μιας θετικής ταυτότητας». Για τις τέχνες μίλησε και ο Γιώργος Σεφέρης, υποστηρίζοντας ότι: «Η τέχνη είναι το υψηλότερο μέσο που βοηθάει τους ανθρώπους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον. Τίποτε δεν μας ενώνει καλύτερα από μια κοινή καλλιτεχνική συγκίνηση». Οι τέχνες έχουν ευεργετικά αποτελέσματα, βοηθούν στην εξωτερική έκφραση των συναισθημάτων και στην ίση διάφορων ασθενειών. Και το σημαντικότερο, δεν είναι αναγκαίο να έχει κάποιος ταλέντο για να ασχοληθεί με κάποια από αυτές!

Μουσική

Οι άνθρωποι συνθιζούν να ακούνε μουσική μετά από μια κουραστική μέρα στη

δουλειά, για να χαλαρώσουν και να νιώσουν ψυχικά καλύτερα. Οι γονείς τραγουδούν διάφορα τραγούδια στα παιδιά τους και τους νανουρίζουν με τραγούδια. Επίσης, είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι σε ασθενείς με νόσο Αλτσχάιμερ η μουσική είναι το τελευταίο που χάνεται. Πρόσφατες έρευνες έδειξαν ότι, όταν τραγουδάμε ή ακούμε μουσική, απελευθερώνονται στον εγκέφαλό μας ουσίες που έχουν τις ίδιες δράσεις όπως ο φυσικός παυσίπονος ουσίες που παράγει ο εγκέφαλος.

Ζωγραφική

Οι τραυματικές αναμνήσεις δεν αποθηκεύονται στο μυαλό ως λέξεις αλλά ως εικόνες. Γι' αυτό, όταν ο ασθενής ζωγραφίζει, εξωτερικεύει τα συναισθήματα που νιώθει και, κατά κάποιο τρόπο, ηρεμεί και μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα που αντιμετωπίζει με θετικότητα. Έρευνες λένε ότι η ζωγραφική βοηθά ιδιαίτερα στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης και ότι συμβάλλει στη βελτίωση της ομιλίας των παιδιών με εγκεφαλική παράλυση και αυτισμό.

Σκίτσο: Σοφία Γερολέμου, Α21

Χορός

Ο χορός βοηθά τον άνθρωπο να κρατάει τη φόρμα του και του εξασφαλίζει μια υγιή ζωή. Πολλοί, μέσω του χορού, δίνουν την υπερένταση και την κούραση,

ενώ όσοι δυσκολεύονται να εκφράσουν τα συναισθήματά τους με λόγια μπορούν να το κάνουν με χορευτικές κινήσεις, αφού όσα δεν μπορεί να πει το στόμα, τα λέει το σώμα.

Μουσική, ένας γήινος παράδεισος

🎨 **Γράφει: Χρυστάλλα Δημοσθένους, Γ31**

Μουσική... μια αστείρευτη πηγή συναισθημάτων, ένας γήινος παράδεισος, όπου οι άνθρωποι διαπερνούν το σάρκινο περιβλήμα τους και οι μαύροι πάγοι της μοναξιάς λιώνουν. Ένας κόσμος με συγκλονιστικές αποχρώσεις άλλοτε χαρούμενες και άλλοτε μουντές. Ένας τρόπος να ξεφύγεις από το άγχος της καθημερινότητας και τη μονοτονία της ρουτίνας. Κλείνεις να μάτια και ονειρεύεσαι, συλλογίζεσαι, αισθάνεσαι, ερωτεύεσαι...

Μέσα σ' έναν κόσμο, όπου οι άνθρωποι αναλίσκονται στην οντολογική τους μοναξιά, όπου η σύγκρουση συμφερόντων, η χωρίς όρους και ηθικούς φραγμούς προσαρμογή σε καταστάσεις από τις οποίες περιμένει κανείς προσωπικά οφέλη, η μουσική αποτελεί ένα από τα λιγιστά φάρμακα που θεραπεύουν τις ψυχές των ανθρώπων και απαλύνει τον πόνο τους διατηρώντας αναμμένη τη φλόγα της αισιοδοξίας. Εκτός των άλλων, η μουσική αποτελεί την παγκόσμια γλώσσα της ανθρωπότητας. Ενώνει τους ανθρώπους και βάζει φραγμούς σε κάθε ίχνος ρατσισμού και ξενοφοβίας, καθώς αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των ψυχών των ανθρώπων.

«Χωρίς μουσική η ζωή μας θα ήταν ένα λάθος», Φρήντριχ Νίτσε 1844-1900, Γερμανός φιλόσοφος.

Σκίτσο: Χρυστάλλα Δημοσθένους, Γ31

Η Μουσική είναι Ζωή!

Ο Νίτσε είχε πει πως χωρίς τη μουσική η ζωή θα ήταν ένα λάθος. Η μουσική μπορεί να λειτουργήσει ως ένας τρόπος ψυχικής εκτόνωσης, αφού μας βοηθά να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας, να

χαλαρώσουμε, να αποδράσουμε από τη ρουτίνα και να ταξιδέψουμε νοητά σε κόσμους χωρίς σκοτούρες και προβλήματα. Ιδιαίτερα για εμάς τους τελειοφοίτους, η μουσική αποτελεί σημαντικό κομμάτι της καθημερινότητάς μας,

Χορός: Ζωντανεύει κάθε αίσθηση

🎨 **Γράφει: Μαρία Χριστοδούλου, Γ11**

Ως νέοι επιβάλλεται να έχουμε ένα χόμπι, το οποίο να μας χαλαρώνει και να μας βοηθά να αποβάλλουμε το άγχος της καθημερινότητας. Το δικό μου χόμπι είναι ο χορός, μέσω του οποίου μπορώ να εκφράζω αυτά που αισθάνομαι και να ξεφεύγω από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Η ενασχόλησή μου αυτή βοηθά στη διατήρηση της σωματικής μου υγείας, στην κοινωνικοποίησή μου, ενώ παράλληλα καίλιεργεί το πνεύμα της συνεργασίας και της ομαδικότητας, που όλοι χρειαζόμαστε στη ζωή μας. Ένας εξαιρετικός χορός είναι αποτέλεσμα του σωστού ρυθμού, του σωστού βηματισμού, του ανάλογου πάθους και φυσικά της κατάλληλης έκφρασης, ανάλογα πάντα με το είδος του. Ο χορός είναι ένα συναίσθημα πάθους, που ζωντανεύει κάθε μου αίσθηση.

🎨 **Γράφει: Ρεβέκκα Κουκκίδη, Γ41**

καθώς συμβάλλει στη μείωση του άγχους, βοηθά στην παραγωγικότητα, τη συγκέντρωση και τη δημιουργικότητα. Οποιοδήποτε είδος μουσικής και αν ακούμε, αν της δώσουμε τη θέση που της αναλογεί στη ζωή μας.

Ο Κόσμος μας

Αθανασίου
Ελένη

Ευσταθίου
Αφίικη

Καραπάνου
Βασιλική

Κλεάνθους
Στυλιανή

Κυριάκου
Κωνσταντίνος

Κωνσταντίνου
Στυλιανός

Λυσάνδρου
Μαίρη

Μιχαήλ
Αντώνης

Ορφανίδη
Άνδρα

Ορφανού
Ελένη

Προδρόμου
Γεωργία

Στυλιανού
Μάριος

Χριστοδούλου
Μαρία

Χριστοφή
Θεοφανώ

Χρυσάνθου
Ανδρέας

Αγγελή
Μιχάλης

Αλεξάνδρου
Μάριος

Αντωνιάδης
Ανδρέας

Γεωργίου
Ειρηναίος

Δημοσθένους
Χρυστάλλα

Θεμιστοκλέους
Χρήστος

Ιωαννίδου
Νάτσα

Ιωαννίδου
Χριστιάνα

Κοκόσφης
Εμμανουήλ

Κωνσταντίνου
Ελένη

Μηνά
Αντρέας

Μικέλλη
Ειρήνη

Νικολιάου
Ιωάννα

Παναγιώτου
Μαρίνα

Πέτρου
Ελένη

Σαράντος
Σαράντης

Χατζηήλλας
Γιώργος

Θωμά
Ελένη

Κακουλή
Μέλπω

Κωστάκης
Κωνσταντίνος

Ματαίου
Μάριος

Παπαχριστοδούλου
Χριστόδουλος

Πίσση
Ραφαήλα

Πολυδώρα
Δανάη

Ρώσσου
Μιχαήλια

Σαββουηίδης
Ιωάννης

Σελίδου
Ευανθία

Χαϊλή
Μαρήλια

Χατζηγεωργίου
Βασίλική

Αβράμ
Έμιλη

Ανδρέου
Αλέξης

Βασιλείου
Πέτρος

Γεωργίου
Αντωνία

Γεωργίου
Ιάσων

Ζαχαρίου
Κατερίνα

Ιακώβου
Χρυσάνθος Ιωάννης

Ιωάννου
Παναγιώτης

Κάρου
Ευφροσύνη

Κωφίδης
Ιωάννης

Λεωνίδα
Λεωνίδας

Λεωνίδα
Μαρία

Μάκκουλας
Στυλιανός

Μακρή
Ανδρέας

Παναγιώτου
Ιωάννης

Παπαμικαήλη
Άντρα

Πέτρου
Γεωργία

Πολυδώρα
Ιλιάδα

Χαραλάμπος
Νίκη

Γενιά '02 LEKACY

 Επιμέλεια: Νεοφύτα Χριστοφορίδου, Γ41

Ακόμα μια σχολική χρονιά φτάνει στο τέλος της. Ήταν μια δύσκολη χρονιά με πολύ διάβασμα, για να μπορέσω να πετύχω τους στόχους μου. Πέρασα μέρες χαρούμενες αλλά και πολύ κουραστικές. Τα φροντιστήρια σε καθημερινή βάση και τα συνεχή διαγωνίσματα μου προκαλούσαν άγχος. Όταν αποφοιτήσω από το λύκειο, θα κρατήσω τις χαρούμενες στιγμές που πέρασα όλα αυτά τα χρόνια με τους φίλους και τους καθηγητές μου.

Εύα Σεηίδου, Γ21

Η τελευταία μου χρονιά σε αυτό το σχολείο ήταν δύσκολη και έφτασε στο τέλος της. Ήταν μια χρονιά που απαιτούσε πολύ διάβασμα. Για να πραγματοποιήσω τα όνειρά μου και να πετύχω τους στόχους μου έπρεπε να διαβάζω καθημερινά για πολλές ώρες. Πέρασα όμως και όμορφα.

Μιχαήλια Ρώσσου, Γ21

Ακόμη μια χρονιά τελειώνει, μόνο που αυτήν τη φορά τα δεδομένα είναι διαφορετικά, αφού με το τέλος της ολοκληρώνεται και η φοίτησή μου στο λύκειο. Η Γ' τάξη Λυκείου απαιτούσε διάβασμα και αφοσίωση στους στόχους που εξαρχής έθεσα. Τίποτα όμως δεν είναι ακατόρθωτο. Παρόλες τις δυσκολίες, δεν θα ξεχάσω τις συζητήσεις που έκανα με τους καθηγητές μου, τις πλάκες που κάναμε στην τάξη και φυσικά τα διαλείμματα με τους φίλους μου, με τους οποίους συζητούσαμε, γελοούσαμε και κάποιες φορές κλαίγαμε. Όλες αυτές τις στιγμές θα τις έχω για πάντα φυλαγμένες στην καρδιά μου.

Μέλπω Κακουηλή, Γ21

Τα τρία τελευταία χρόνια πέρασαν πολύ γρήγορα. Αποκτήσαμε γνώσεις και απαραίτητες δεξιότητες για το μέλλον και δημιουργήσαμε φιλίες που ελπίζουμε θα κρατήσουν για μια ζωή. Η σχολική αυτή χρονιά αποτελεί τον τελευταίο σταθμό των μαθητικών μας χρόνων. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε, όμως αυτές δεν μπορούν να επισκιάσουν τις όμορφες στιγμές που περάσαμε.

Νεφέλη Αλεξάνδρου, Γ61

Με το τέλος του λυκείου, μια καινούργια σελίδα και ένα καινούργιο ταξίδι στη ζωή μας ξεκινά. Η στιγμή που όλοι περιμέναμε... ενηλικίωση, αυτοκίνητο, πανεπιστήμιο! Αφήνουμε πίσω μας μια εμπειρία ζωής, που θα μείνει για πάντα χαραγμένη στις καρδιές μας. Εκτός από το πρωινό ξύπνημα, τα διαγωνίσματα και μερικά μαθήματα που προκαλούν υπνηλία, οφείλω να παραδεχτώ πως το λύκειο θα μου λείψει κάπως. Θα μου λείψουν οι αμέτρητες στιγμές με την παρέα που χαζολογούσαμε, οι πλάκες με τους συμμαθητές και οι εκδρομές. Εύχομαι ο καθένας να πετύχει τους στόχους του και καλή σταδιοδρομία σε όλους!

Λεωνίδας Λεωνίδα, Γ32

Να 'μαστε, λοιπόν, λίγες βδομάδες πριν το τέλος της Γ' Λυκείου, πραγματοποιώντας τα τελευταία βήματα της σχολικής μας ζωής. Μια δύσκολη αλλά ταυτόχρονα και σημαντική περίοδος της ζωής μας, γεμάτη από αξέχαστες εμπειρίες, σιγά σιγά ολοκληρώνεται. Η φεινή χρονιά αποτελεί έναν σημαντικό σταθμό στη μαθητική μας πορεία, καθώς καθούμαστε να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις και να παλέψουμε για αυτές. Τα συναισθήματά μας είναι ανάμικτα. Από τη μία χαιρόμαστε που επιτέλους τελειώνουμε και από την άλλη λυπούμαστε γιατί τα τόσο όμορφα μαθητικά χρόνια φτάνουν στο τέλος τους.

Ρεβέκκα Κουκκίδη, Γ41

Τρίτη Λυκείου... από πού να ξεκινήσω! Οι περσινοί απόφοιτοι μάς προειδοποιούσαν: «Η τρίτη λυκείου δεν αντέχεται, είμαι με τέσσερις ώρες ύπνου, δεν μπήκα σπίτι μου σήμερα, η μέρα μου είναι γεμάτη με φροντιστήρια». Εγώ, όμως, υπέθετα ότι όλα αυτά είναι υπερβολές. ΛΑΘΟΣ! Ό,τι έλεγαν ισχύει! Ήταν πράγματι μια δύσκολη χρονιά, αλλά αξίζει το κάθε δευτερόλεπτο... Αίθουσα 110: αναμνήσεις μαθηματικών!

Γεωργία Θεολόγου, Γ41

Στα τρία χρόνια του λυκείου έχω μάθει πολλά. Αυτό που σίγουρα δεν θα μου λείψει είναι το πρωινό ξύπνημα. Θα μου λείψουν όλοι οι άνθρωποι που γνώρισα και με τους οποίους ήρθα πιο κοντά. Αυτό το δύσκολο και ταυτόχρονα όμορφο ταξίδι φτάνει στο τέλος του. Ελπίζω όλοι μας να πετύχουμε τους στόχους που θέσαμε, όταν πρωτοήρθαμε στο Λύκειο τρία χρόνια πριν.

Άντρεα Ορφανίδη, Γ11

Πόσο εύκολο είναι να είσαι τελειόφοιτος;

Γράφει: Μαίρη Λυσάνδρου, Γ11

Μπερδεμένες σκέψεις και ανάμεικτα συναισθήματα κατακλύζουν τον κάθε τελειόφοιτο μαθητή. Ο ήχος του τελευταίου κουδουνιού ηχεί όλο και περισσότερο στα αυτιά του, καθώς βρίσκεται στο τελικό στάδιο της προετοιμασίας του για τις εξετάσεις. Είναι στιγμές που νιώθει ήσυχος και σίγουρος για τον εαυτό του και άλλες που νιώθει πως χάνεται η γη κάτω από τα πόδια του. Στη διάρκεια αυτού του αγώνα, γεννιούνται πολλά ερωτήματα στο μυαλό του. Αναρωτιέται εάν αξίζει τελικά τόσος κόπος και εάν είναι όντως έτοιμος να ριχτεί στη μάχη των παγκύπριων εξετάσεων, ενώ, κάποιες φορές, διερωτάται εάν ο στόχος που έθεσε είναι πράγματι δικός του ή του έχει τελικά επιβληθεί από άλλους, άμεσα ή έμμεσα.

Καθώς προσπαθεί να εξασφαλίσει την επιτυχία, που θα καθορίσει ως ένα βαθμό το μέλλον του, δεν παύει από το να είναι ένας έφηβος που ποθεί να ζήσει και να ερευνησει τη ζωή που ανοίγεται μπροστά του. Έχει ανάγκη να βγει έξω, να γνωρίσει ανθρώπους, να ερωτευτεί, να πληγωθεί και να μάθει μέσα από τα βιώματά του το νόημα της ζωής. Όλα αυτά είναι μέρος της ζωής του, αλλά δεν θα πρέπει να τα αφήσει να αποτελέσουν τροχοπέδη στους

στόχους του. Οφείλει να καταφέρει να τα συνδυάσει όλα! Μέσα σε όλη αυτή την πίεση που δέχεται στο σχολικό περιβάλλον, πρέπει να είναι προετοιμασμένος να διαχειριστεί και την αγωνία και τα άγχη της οικογένειάς του. Πολλές φορές, οι γονείς, στην προσπάθειά τους να του συμπαρασταθούν, με τον δικό τους τρόπο, πετυχαίνουν άθελά τους τα αντίθετα αποτελέσματα. Κάποιες φορές μάλιστα, φοβούμενοι μήπως το παιδί τους παραιτηθεί από τους στόχους του, γίνονται ανήσυχoi και πιεστικοί, προκαλώντας του επιπρόσθετο άγχος. Σε κάτι τέτοιες στιγμές, όταν νιώθει πως πνίγεται, έχει την ανάγκη των φίλων του περισσότερο από ποτέ. Καταφεύγει σε αυτούς, καθώς και οι ίδιοι βιώνουν τις ίδιες καταστάσεις.

Είναι ωραίο να θέτεις στόχους και να παλεύεις γι' αυτούς. Εύχομαι στον κάθε τελειόφοιτο μαθητή, που νιώθει χαμένος μέσα σε αυτήν τη χαοτική χρονιά, να εργαστεί σκληρά, αλλά να μη χάσει τον εαυτό του. Στόχος του να μην είναι μόνο η πρόσβαση σε μια καλή σχολή αλλά σε κάτι περισσότερο: Να μπορεί να ευτυχίσει και οι επιλογές που έκανε να ήταν αυτές που πραγματικά ήθελε.

Καθώς αυτό το ταξίδι φτάνει στο τέλος του, συνειδητοποιούμε πως τα μαθητικά χρόνια υπήρξαν σταθμός στη ζωή μας.

Πλέον καλούμαστε να κάνουμε πράξη όσα με τόση αγάπη διδαχθήκαμε. Κρατούμε όλες τις στιγμές με τους συμμαθητές μας και αφήνουμε πίσω όσες μας στενοχώρησαν. Μπορεί η φεινή χρονιά να μας δυσκόλεψε ιδιαίτερα, όμως εύχομαι όλοι να μείνουμε ευχαριστημένοι με το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας. Το νέο κεφάλαιο στη ζωή του as το γράψει ο καθένας όπως πραγματικά το ονειρεύεται!

Μαρία Λεωνίδα, Γ32

Τα μαθητικά χρόνια και ειδικότερα η τρίτη Λυκείου είναι η πιο όμορφη περίοδος της ζωής κάθε ανθρώπου. Πολλά αστεία, γέλια και παρέες που εξελίχθηκαν σε πραγματικές φιλίες αποτελούν πηγή των πρωτόγνωρων συναισθημάτων μας. Όλα αυτά θα μας συνοδεύουν στην ενήλικη ζωή μας και θα αποτελούν τα σημαντικότερα εφόδια που θα κουβαλούμε για πολλά χρόνια. Εύχομαι σε όλους καλή σταδιοδρομία, κάθε επιτυχία, καλή επαγγελματική αποκατάσταση και πολλή τρέλα! Περισσότερο θα μου λείψει η οικειότητα των μαθητών με τους καθηγητές και ο χρόνος που περνούσαμε στην αίθουσα 110 κάνοντας μαθηματικά.

Νεοφύτα Χριστοφορίδου, Γ41

Τρεις εξαετίες έχουν περάσει σχεδόν από την πρώτη στιγμή που γεύτηκα τον αέρα του αναπόφευκτου σε αυτή τη γη. Μία μέχρι το δημοτικό, μία μέχρι το γυμνάσιο, κι αυτή, σε τούτο δω το σχολείο, μέλλει να γίνει η τρίτη. Δεκαοκτώ χρόνια, 6500 ημέρες, με κάθε μέρα από αυτές να φαίνεται συνάμα τόσο σύντομη μα και σαν μια επαναλαμβανόμενη αιωνιότητα. Κάθε αγχωτική ημέρα στις σχολικές αυλές τουλάχιστον είχε κάτι το βέβαιο: το σίγουρο της ρουτίνας της αυριανής ημέρας, πως μπορούσες να ξυπνήσεις το επόμενο πρωί γνωρίζοντας πως έχεις περιθώριο να γίνεις καλύτερος, μέχρι να ενηλικιωθείς. Μα αυτό το περιθώριο ολοένα και εξανεμίζεται και μαζί του, παρασύρει και την ελπίδα για μια καινούργια και καλύτερη εφηβική ζωή...

Ιάσωνας Γεωργίου, Γ32

Ο Κόσμος μας

Ασιώτης
Δανιήλ

Γεωργίου
Μαρίνα

Ευριπίδου
Μικαέλλα

Θεολόγου
Γεωργία

Καρκώστα
Γεωργία

Κατελιάρης
Ορέστης

Κουκκίδη
Ρεβέκκα

Κωνσταντίνου
Αντώνης

Κωνσταντίνου
Εύρος

Μιχαήλ
Στυλιανός

Μουρατίδης
Αθικιβιάδης

Νεοφύτου
Ηράκλεια

Πελλιτιέ
Μαρία

Σεραφείμ
Αιμιλιανός

Στυλιανού
Θεόδωρος

Χριστοφορίδου
Νεοφύτα

Αλεξάνδρου
Νεφέλη

Ανδρέου
Άννα Μαρία

Ανδρέου
Μάριος

Βολονίτις
Οξάνα

Γεωργίου
Αναστασία

Ιωαννίδου
Δημητριάνα Εηλάδα

Καμηλιάρης
Γιαννάκης

Κιτιέβας Καρακόνδυλος
Στέφανος

Κωνσταντινίδης
Μιχάλης

Κωνσταντίνου
Δέσποινα

Κωστακιώτη
Ελένη

Μανίκας
Κωνσταντίνος

Πεττεμερίδη
Αγνή

Πογιατζή
Ελένη

Σταύρου
Αλέξανδρος

Χαραλάμπος
Βανέσσα

Αγαθαγγέλου
Παναγιώτης

Αναστασίου
Αναστάσις

Αριστοδήμου
Χαράλαμπος

Δημητριάδης
Κωνσταντίνος

Θρασυβούλου
Παρασκευή Εβελίνα

Ιταλίου
Μαριάμ

Ιωάννου
Μυροφόρα

Ιωάννου
Χάρης

Καραπάνου
Ελένη

Κουφού
Κωνσταντίνα

Κυπριανού
Νικόλας

Κυπριανού
Ραφαήλια

Κωνσταντίνου
Νικόλας

Μακρή
Στυλιανός

Μποζ
Κοσμίν Νικολάε

Μπότσαρης
Ανδρέας

Ντιμίτροβα
Βανέσα

Ξενοφώντος
Αντώνης

Παφίτης
Νικόλας

Σαριανίδης
Ηλίας

Σεραφείμ
Σερίνα

Στρούθου
Αναστάσιος

Χαραλάμπος
Ιωάννης

Κεντρικό Μαθητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος: Νεοφύτα Χριστοφορίδου, Γ41
 Αντιπρόεδρος: Κωνσταντίνος Καρτούδης, Β31
 Γραμματέας: Μαρίνα Παναγιώτου, Γ31
 Ταμίας: Αντρέας Χατζηευθυμίου, Α22
 Σύμβουλοι: Χρίστος Αβραάμ, Α42
 Ρεβέκκα Κουκκίδη, Γ41
 Κυριακή Ψακίδη, Β32

Άγνημα

Σημαιοφόροι:
 Αλίκη Ευσταθίου Γ11, Μαρία Πελετιέ Γ41, Σαράντης Σαράντος Γ31
 Παραστάτες:
 Ιάσων Γεωργίου Γ32, Κωνσταντίνος Κυριάκου Γ11,
 Νεοφύτα Χριστοφορίδου Γ41, Ρεβέκκα Κουκκίδη Γ41,
 Εμμανουήλ Κοκόσης Γ31, Στυλιανός Κωνσταντίνου Γ11,
 Δανάη Πολυδώρου Γ21, Νεφέλη Αλεξάνδρου Γ61

Cyprus Friendship Programme

Το Cyprus Friendship Programme (CFP), γνωστό και ως Creating Friendships for Peace (www.friendships4peace.org), είναι ένας μη κερδοσκοπικός οργανισμός που έχει ως έδρα του τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και αποτελείται από εθελοντές στις ΗΠΑ και την Κύπρο. Το δικοινοτικό αυτό Πρόγραμμα Φιλίας, το οποίο είναι αναγνωρισμένο από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, έχει ως στόχο του την προώθηση της ειρήνης στην Κύπρο, φέρνοντας μαζί νέους και νέες από τις δύο πλευρές του διαιρεμένου νησιού μας. Η αποστολή του προγράμματος είναι να ενθαρρύνει και να δημιουργήσει φιλικές ζωές. Κατά τη σχολική χρονιά 2018-2019, στο πρόγραμμα επιλέχθηκαν να συμμετέχουν δέκα μαθητές/τριες του σχολείου μας.

Ταξίδι στις Η.Π.Α.

Στη φιλία δεν χωρεί η εχθρότητα

Γράφει: Δανάη Πολυδώρου Γ21

Όταν δήλωσα συμμετοχή στο πρόγραμμα, δεν ήξερα τι να αναμένω. Τη μέρα κατά την οποία γνώρισα τα υπόλοιπα παιδιά με τα οποία θα ταξίδευα στην Αμερική, ένιωσα ένα αίσθημα οικειότητας. Μετά από αρκετές συναντήσεις που είχαμε όλοι μαζί, ανέπτυξα έναν ιδιαίτερο δεσμό με την Cemra, με την οποία πέρασα έναν μήνα στην Αμερική. Κατά τη διάρκεια της διαμονής μας στις Ηνωμένες Πολιτείες, είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε και να ακούσει η μια τις απόψεις της άλλης για την ειρήνη στο νησί μας. Μέσα από τον διάλογο, ακόμα και μέσα από τις μικρές διαφωνίες που είχαμε, καταλάβαμε πως ανάμεσα στη φιλία μας δεν χωρούσε το μίσος και η εχθρότητα. Το CFP με βοήθησε να γνωρίσω υπέροχους ανθρώπους με όραμα για την ειρηνική συμβίωση στο νησί μας. Η αποστολή μας δεν περιορίστηκε μόνο στο ταξίδι αλλά και στην επιστροφή μας στην Κύπρο, όπου, κουβαλώντας μαζί μας μοναδικές εμπειρίες και γνώσεις, έχουμε την ευθύνη να ενημερώσουμε τους νέους της πατρίδας μας για το πρόγραμμα και τις αξίες που προβάλλει.

Εμπειρία ζωής!

Γράφει: Αίμιλη Γεωργίου, Β61

Η εμπειρία μου στην Αμερική, με το ζευγάρι μου την Yagmur και τη host parent μας την Joanna, στο New Hampshire, θα μου είναι πραγματικά αξέχαστη. Επισκεφτήκαμε διάφορες πολιτείες, κάναμε εργαστήρια, ορειβασία, βόλτα με κανό, κούνια από τα 20 μέτρα, επισκεφτήκαμε μουσεία και διάφορα ιστορικά μνημεία και άλλα πολλά. Για είκοσι μέρες μείναμε στο Walpole του NH, ένα μικρό γραφικό χωριό, όπου εγώ και η Yagmur ήρθαμε πολύ κοντά. Μετά τη λήξη του προγράμματος, μαζί με δύο συμμετέχουσες, τη Μέλιτσα και τη Salinay, δημιουργήσαμε την επιχείρηση "CY DYE", κατασκευάζοντας μπλουζές με την τεχνική tie dye. Το ταξίδι ήταν τροφή σκέψης και μία αφορμή επαναπροσδιορισμού του εαυτού μου. Κέρδισα γνώσεις και εμπειρίες αλλά το πιο σημαντικό φίλους.

Κατασκήνωση στο Τρόδος

Κοινό το όραμά μας η επανένωση της Κύπρου

Γράφει: Παναγιώτης Ιωάννου, Γ32

Τι σημασία έχει αν είσαι Ελληνοκύπριος ή Τουρκοκύπριος, μουσουλμάνος ή χριστιανός; Είσαι γέννημα αυτού του τόπου και αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Αγωνίζεσαι για μια ειρηνική και επανενωμένη Κύπρο, για ένα καλύτερο αύριο για σένα και τα παιδιά σου. Τη συμμετοχή μου σε αυτήν την κατασκήνωση θα τη θυμάμαι για πάντα, γιατί με έχει αλλιάξει ως άνθρωπο. Με έμαθε πως να αγωνίζομαι για τα δικαιώματά μου, να αντιμετωπίζω οποιεσδήποτε

δυσκολίες στη ζωή, να μαθαίνω από τα λάθη μου και να προχωρώ πάντα μπροστά με το κεφάλι ψηλά. Έκανα νέους φίλους που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Ήταν ένα πλούσιο καλοκαίρι, γεμάτο από εμπειρίες και έντονα συναισθήματα. Η φιλία μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων είναι διαχρονική και ανεμπόδιση. Είμαστε όλοι Κύπριοι και έχουμε κοινό όραμα την επανένωση του νησιού και την ειρηνική συμβίωση όλων των κατοίκων, γιατί ακόμα και 46 χρόνια μετά, αυτό το όνειρο παραμένει ζωντανό!

Τίποτα πιο σημαντικό από την ειρήνη!

Γράφουν: Χριστίνα Σταυρινίδου Β21, Λίζα Καννά Β61

Όταν εκδηλώσαμε ενδιαφέρον να συμμετάσχουμε στην κατασκήνωση, δεν μπορούσαμε να φανταστούμε πόσα πολλά πράγματα θα είχαμε να κερδίσουμε από το πρόγραμμα. Οι αμφιβολίες που είχαμε στην αρχή εξαφανίστηκαν από τη στιγμή που μπήκαμε όλοι μαζί στο λεωφορείο. Βλέποντας τριγύρω, δεν μπορούσαμε να ξεχωρίσουμε ποιοι ήταν Τουρκοκύπριοι και ποιοι Ελληνοκύπριοι. Κατά τη διάρκεια της κατασκήνωσης, ήρθαμε κοντά, μέσα από διάφορες εκπαιδευτικές δραστηριότητες. Αναπτύξαμε φιλίες, που σίγουρα θα κρατήσουν. Ο τρόπος με τον οποίο «βλέπουμε» τη χώρα μας και τους ανθρώπους της «άλλης πλευράς», τους οποίους μέχρι πρότινος θεωρούσαμε εχθρούς μας, άλλαξε. Φύγαμε από την κατασκήνωση με πολλές καινούργιες γνώσεις, εμπειρίες και μια δεύτερη οικογένεια, η οποία μας έδειξε ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σημαντικό από την ειρήνη, για την οποία θέλουμε πλέον να αγωνιστούμε.

Και αυτοί έχουν δύο χέρια και δύο μάτια... IMAGINE

Γράφουν: Αναστασία Γεωργιάδη Β33, Στυλιάννα-Μαρία Θεοχάρους Αήϊ Β33, Ραφαήλ Πιερή Β33

Κατά τη φετινή σχολική χρονιά, είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στο εκπαιδευτικό αντιρατσιστικό πρόγραμμα IMAGINE. Το πρόγραμμα αυτό έχει ως στόχο την οικοδόμηση ενός πολιτισμού ειρήνης και μη-βίας. Είχαμε δηλαδή την ευκαιρία να προβληματιστούμε για το φαινόμενο του ρατσισμού και να κάνουμε πράξη τις θεωρίες: Να έρθουμε σε επαφή με Τουρκοκύπριους μαθητές της ηλικίας μας.

Όταν ενημερωθήκαμε για το πρόγραμμα, πέρασαν πολλά από το μυαλό μας. Οι περισσότεροι από εμάς δίσταζαν να κάνουν το πρώτο βήμα, αφού ήταν παγιδευμένοι μέσα σε ένα κελί από προκαταλήψεις! Σκεφτόμασταν πως δεν θα ήταν δυνατό οι εχθροί να γίνονταν φίλοι μας! Παρόλα

αυτά, η περιέργεια για το πώς θα ήταν μια τέτοια εμπειρία μας ώθησε να συμμετέχουμε. Υποβάλαμε τη δήλωση συμμετοχής και μας ενημέρωσαν πως μετά από ένα σύντομο εργαστήριο προετοιμασίας θα πηγαίναμε στο σπίτι της συνεργασίας για τη γνωριμία!

Εκεί υπήρχαν εκπαιδευμένα άτομα, τα οποία, μέσα από συγκεκριμένες δραστηριότητες, μας έφεραν κοντά. Στο τέλος της μέρας, συνειδητοποιήσαμε πως δεν είχαμε και ιδιαίτερες διαφορές μεταξύ μας. Ζούμε στο ίδιο νησί, έχουμε παρόμοιες ασχολίες, κοινά ενδιαφέροντα και παρόμοιες προσδοκίες για το μέλλον. Αφήσαμε πίσω μας όλες τις προκαταλήψεις και γκρεμίσαμε όλα τα στερεότυπα που πιθανόν να είχαμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας. Φύγαμε έχοντας για εφόδια τις αξέχαστες εμπει-

ρίες που ζήσαμε. Παρόλο που προερχόμασταν από διαφορετικές κοινωνίες, καταφέραμε να δεθούμε μεταξύ μας και να ανταλλάξουμε απόψεις. Πρόκειται για μια εμπειρία που δύσκολα ξεχνιέται. Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλες τις καθηγήτριες, οι οποίες μας ώθησαν να συμμετάσχουμε και προτείνουμε σε όποιον έχει την ευκαιρία να το ζήσει!

Δύσκολος Μενάνδρου

Η θεατρική παράσταση του Σχολείου μας

Λίγα λόγια από τους σκηνοθέτες

Αντιμέτωποι με τον μισάνθρωπο

Ο *Δύσκολος*, η μόνη κωμωδία του Μενάνδρου που σώζεται ακέραια, είναι ένα νεανικό αριστούργημα του σημαντικότερου εκπροσώπου της Νέας Κωμωδίας, που ανέβηκε στη σκηνή το 316 π.Χ. Η κωμωδία περιστρέφεται γύρω από τον δύσκολο Κνήμωνα. Την κόρη του γεωργού Κνήμωνα, που ζει μόνος με τη γριά υπηρέτριά του, ερωτεύεται, με την παρέμβαση του Πάνα, ο γιος ενός πλούσιου γαιοκτήμονα, ο Σώστρατος, ο οποίος προσπαθεί με κάθε τρόπο να την κατακτήσει.

Στο έργο είναι ευδιάκριτα τα βασικά χαρακτηριστικά της Νέας Κωμωδίας. Πρόκειται για κωμωδία καταστάσεων και

χαρακτήρων. Οι υποθέσεις συνήθως παρουσιάζουν ανθρώπινους τύπους, οι οποίοι προέρχονται από την κοινωνική πραγματικότητα της εποχής του Μενάνδρου. Έτσι και στη συγκεκριμένη κωμωδία, η μαγείρισσα, ο «μάγκας» φίλος, οι δούλοι και οι άλλοι ήρωες εμπλέκονται στην όλη υπόθεση, προσδίδοντας στο έργο τις κωμικές πινελιές.

Φυσικά, η αρχαία δραματουργία μπορεί κάλλιστα να μεταφερθεί στο σήμερα, αφού οι κοινωνικές τάξεις, οι διαφορετικοί ανθρώπινοι χαρακτήρες αλλά και οι γραφικοί διασκεδαστικοί τύποι δεν διαφέρουν ποσώς. Ούτως ή άλλως είναι γνωστό ότι ο Αριστοφάνης και ο Μένανδρος έχουν επηρεάσει

σύγχρονα έργα νεότερων δημιουργών με πιο κλασικό παράδειγμα τον *Μισάνθρωπο* του Μολιέρου.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους τους συναδέλφους, κυρίως τις Άννα Παπανδρέου Γάβρη, Μαρία Κυπριανού, Άννα-Μαρία Παύλου, Έλενα Σχίζα, Ίριδα Ταλιαδώρου και Ελένη Καούλα για την πολύτιμη βοήθεια και τις ιδέες τους, όλους τους μαθητές που ενεπλάκησαν στο ανέβασμα της παράστασης, καθώς και τον Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων. Το ανέβασμα μιας σχολικής παράστασης είναι μια πολύμοχθη και χρονοβόρα διαδικασία, η οποία, δυστυχώς, πολλές φορές παραβλέπεται και υποτιμάται και από τις τοπικές αρχές αυτοδιοίκησης αλλά και από το ίδιο το κράτος.

*Χριστόδουλος Κατσούρης και
Ευτυχία Αναστασίου, Φιλολόγοι*

Το Σχολείο μας επρόκειτο να συμμετάσχει, για ακόμη μια χρονιά, στους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου, με το έργο του Μενάνδρου *Δύσκολος*. Η παράσταση είχε οριστεί για τις 26 Μαρτίου 2020, αλλά αναβλήθηκε λόγω των μέτρων που λήφθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού για προστασία από τον Κορωνοϊό. Ευχόμαστε να μπορέσουμε να την απολαύσουμε κατά τη σχολική χρονιά 2020-2021!

Τη φετινή σχολική χρονιά, η όλη θεατρική εμπειρία ήταν διαφορετική. Νέο σενάριο, πολύ μακριά από τα δεδομένα που είχαμε συνηθίσει, ανανεωμένος θίασος με μια ενδιαφέρουσα προσθήκη από τα παιδιά. Όπως είναι ευρέως γνωστό, κάθε αρχή και δύσκολη, έτσι και φέτος. Οι ηθοποιοί δεν γνωριζόμασταν μεταξύ μας από πριν και μέσα από την τέχνη ήρθαμε κοντά και γίναμε ομάδα. Ελπίζουμε αυτό να φανεί και στη σκηνή. Ο καθένας έφερε τον χαρακτήρα και τις εμπειρίες του, αλλά μάθαμε ο ένας από τον άλλο καινούργια πράγματα. Οι καθηγητές μας και πάλι συμμετείχαν ενεργά, τόσο ενεργά που τους δώσαμε και ρόλο!

Ιωάννης Κωφίδης, Γ32

Για μένα το θέατρο είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία. Ποτέ στη ζωή μου δεν είχα λάβει μέρος σε θεατρική παράσταση. Στις αρχές, η αλήθεια είναι πως δεν είχα το θάρρος ούτε να μιλήσω αλλά ούτε και να κινηθώ. Με τη βοήθεια των συμμαθητών και των καθηγητών μου τελικά ένιωσα άνεση και «ξεδίπλωσα» το ταλέντο που έκρυβα μέσα μου! Ευχαριστώ τους καθηγητές μου και το σχολείο που μου έδωσε μια τέτοια αξέχαστη ευκαιρία.

Παναγιώτης Καραμαλλιάκης, Β21

Συντελεσιές της παράστασης

Διασκευή-Διδασκαλία-Σκηνοθεσία:

Χριστόδουλος Κατσούρης,
Ευτυχία Αναστασίου, Φιλολόγοι

Χορογραφίες: Έλενα Σχίζα, καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Μουσική Επένδυση-Χορικά:

Χριστόδουλος Κατσούρης, Φιλολόγος, Παναγιώτης Παναγή Β41

Σκηνικά: Άννα-Μαρία Παύλου, καθηγήτρια Τεχνολογίας,
Μπαγιαρμπάτ Μπουγιαντελγκέρ Β41

Κοστούμια:

Μαρία Κυπριανού, καθηγήτρια Τέχνης, και οι μαθήτριες του Β61:
Δέσποινα Αθανασοπούλου, Μυριάνθη Γεβεθλίου,
Λίζα Καννά, Σωτηρία Κεντικεσένη, Μαρία Κυπριανού,
Ξένια Κωνσταντίνου, Άννα Παπαϊωάννου,
Ουρανία Παπασωτηρίου, Μαρία Σταυρινίδου

Μακιγιάζ:

Νεφέλη Αλεξάνδρου Γ61, Αναστασία Γεωργίου Γ61,
Ελένη Κωστακιάτη Γ61, Αλέξανδρος Σταύρου Γ61

Φιλοτέχνηση Αφίσας, Πρόσκλησης και Προγράμματος:
Χριστόδουλος Τιρκίδης, καθηγητής Γραφικών Τεχνών

Επιμέλεια Προγράμματος: Μαρία Παντελή, Φιλολόγος

Γενική Εποπτεία: Άννα Παπανδρέου Γάβρη, Β.Δ.Α', Φιλολόγος

Ηθοποιοί (κατά σειρά εμφάνισης):

Αντρέα Παλαικυθρίτου Β32 – Κορυφαία Χορού
Κυριακή Ψακίδη Β32 – Κορυφαία Χορού
Αίμιλη Γεωργίου Β61 – Χαιρέας/ Μαγείρισσα
Παναγιώτης Καραμαλλιάκης Β21 – Σώστρατος
Δημητριάνα Ιωαννίδου Γ61 – Πυρρίας
Εμμανουήλ Κοκόσης Γ31 – Κνήμωνα
Χρίστη Μιλιτιάδου Α11 – Κόρη
Γιώργος Χατζηηύρας Γ31 – Δάος
Παναγιώτης Παναγή Β41 – Γοργίας
Ιωάννης Κωφίδης Γ32 – Γέτας/Πάνας
Αντρεα Ορφανίδη Γ11 – μητέρα Σώστρατου
Ίρις Ταλιαδώρου, Θεολόγος – Σιμίκη
Αλέξανδρος Μιχαήλ Β31 – Καλλιπιδής
Φωτεινή Αρέστη Β41 – Νύμφη
Χριστίνα Σταυρινίδου Β21 – Νύμφη
Μαρία Χριστίνα Στόγιαν Β51 – Νύμφη
Ράνια Στυλιανού Α11 – Νύμφη

Μαθητές στην έρευνα ΜΕΡΑ 2019-2020

Μαθητές ψηφοφόροι - Μαθητές υποψήφιοι Δημιουργούμε υπεύθυνους δημοκρατικούς πολίτες;

Ομάδα μαθητών/τριών: Ανδρέα Κακουρίδου Β31, Ιωάννα Κουππή Β31, Ελένη Λοΐζου Β31, Αλέξανδρος Μιχαήλ Β31, Θεόδωρος Νικολάου Β31, Μαριστέλλα Κωνσταντίνου Β42

Το δημοκρατικό πολίτευμα είναι το μοναδικό σύστημα διακυβέρνησης στο οποίο οι πολίτες μπορούν να ασκήσουν πλήρως το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Είναι γεγονός πως η μόνη επαφή των μαθητών/τριών με τις εκλογικές διαδικασίες γίνεται μέσα από τη μαθητική εκλογική διαδικασία.

Έχουμε, όμως δυστυχώς, παρατηρήσει ότι δεν ψηφίζουμε πάντοτε με τα σωστά κριτήρια. Εντούτοις, με την ενηλικίωσή μας, θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι να ψηφίζουμε με σοβαρότητα, θέτοντας τα σωστά κριτήρια, αφού από την ψήφο μας θα εξαρτηθεί η εκλογή των κρατικών μας αξιωματούχων. Θα πρέπει να έχουμε την ικανότητα να εκλέγουμε τους πιο κατάλληλους, οι οποίοι θα μας αντιπροσωπεύουν καλύτερα.

Οι σχολικές εκλογές αποτελούν ένα χρήσιμο μέσο εκπαίδευσης για την πολιτική μας κοινωνικοποίηση, αφού, με τη διαδικασία που ορίζεται από τους σχετικούς κανονισμούς, εκλέγονται τα συμβούλια των τμημάτων, τα οποία συνέρχονται σε γενικές συνελεύσεις, στις οποίες συζητούνται διάφορα θέματα που απασχολούν τη μαθητική κοινότητα. Σε αυτές, οι εκλεγέντες θα πρέπει να είναι σε θέση να εκφράζουν ελεύθερα τη γνώμη τους, να έχουν κριτική σκέψη, να είναι υπεύθυνοι, παίρνοντας πρωτοβουλίες,

και να μπορούν να συνδιαλέγονται με τους συμμαθητές/τριές τους με σεβασμό.

Στο πλαίσιο της συμμετοχής μας στον διαγωνισμό «Μαθητές στην έρευνα ΜΕΡΑ», αποφασίσαμε να διεξαγάγουμε έρευνα στο σχολείο μας και να προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στα πιο κάτω ερωτήματα:

- Με βάση ποιο γνώμονα ψηφίζουν οι μαθητές/τριες στα σχολικά τους χρόνια;
- Η εκλογική διαδικασία στο σχολικό περιβάλλον εκπαιδεύει σωστά τους μαθητές/τριες, ώστε να γίνουν μελλοντικοί ενεργοί πολίτες;

Αφού θέσαμε τα ερευνητικά μας ερωτήματα, σκεφτήκαμε ότι θα θέλαμε να έχουμε τη στάση των συμμαθητών/τριών μας για το θέμα. Για τον λόγο αυτό, αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε ποσοτική έρευνα μέσω ερωτηματολογίου. Αφού το ολοκλήρωσαμε, το δώσαμε στους συμμαθητές/τριές μας. Στη συνέχεια, απορρίψαμε όσα ερωτηματολόγια δεν ήταν ορθά συμπληρωμένα, καταχωρίσαμε τα αποτελέσματα σε πίνακες με τη βοήθεια του προγράμματος Excel και ξεκινήσαμε την ανάλυσή τους. Ο διαγωνισμός θα ολοκληρωθεί σε ημερομηνία που θα ανακοινωθεί από τους διοργανωτές.

Πρόγραμμα Επαγγελματικής Μάθησης

Ερωτηματολόγιο για μαθητές και μαθήτριες του Σχολείου

Γράφει: Επιτροπή Προγράμματος Επαγγελματικής Μάθησης

Στο πλαίσιο του Σχεδίου Δράσης για το Πρόγραμμα Υποστήριξης Επαγγελματικής Μάθησης των Εκπαιδευτικών του Σχολείου (ΥΕΜ), που γίνεται σε συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Κύπρου, τον περασμένο Οκτώβριο δόθηκε ερωτηματολόγιο σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες με κύριο στόχο τη διάγνωση των αναγκών της μαθητικής κοινότητας, ως μια από τις αναγκαίες προϋποθέσεις για τη βελτίωση τόσο του σχολικού κλίματος όσο και των μαθησιακών αποτελεσμάτων. Τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου (απαντήσεις) αποτελούν σημαντική και απαραίτητη βάση, αρχικά για συζήτηση και προβληματισμό, και, στη συνέχεια, για ανάληψη δράσεων και πρωτοβουλιών για αξιοποίηση των αποτελεσμάτων στο πλαίσιο των ειδικότερων στόχων του προγράμματος.

Πιο κάτω παραθέτουμε -ενδεικτικά- μέρος των απαντήσεων των μαθητών και των μαθητριών στα πιο σημαντικά ερωτήματα, στο σύνολο των 31 ερωτήσεων. Στην ερώτηση: «Γράψε τρία πράγματα που θα ήθελες να αλλάξουν στο μάθημα» (τρόπος και μέσα διδασκαλίας), οι μαθητές/τριες απάντησαν ότι θέλουν το μάθημα να είναι πιο δημιουργικό και ευχάριστο, να χρησιμοποιείται περισσότερο η τεχνολογία, να γίνεται περισσότερος διάλογος και συζήτηση και να δίνεται έμφαση στην ομαδική και συνεργατική μάθηση, καθώς και στην κριτική σκέψη. Επίσης, προτείνουν να μειωθεί η διδακτέα ύλη, ώστε να είναι πιο αργοί οι ρυθμοί κατά την παράδοση του μαθήματος.

Ως προς την αξιολόγησή τους και τα διαγωνίσματα, στις απαντήσεις που έδωσαν διαφάνηκε ότι έχουν αυξημένο άγχος (ιδιαίτερα οι μαθητές/τριες της Α' Λυκείου, λόγω εξετάσεων Τετραμήνων), επιθυμούν περιορισμό της

κατ' οίκον εργασίας, λιγότερα διαγωνίσματα και πιο περιορισμένη έκταση. Επίσης, διατυπώνουν την άποψη ότι η αξιολόγησή τους δεν πρέπει να επηρεάζεται από τη συμπεριφορά τους και για τα μη εξεταζόμενα μαθήματα να μην υπάρχουν πολλές απαιτήσεις από μέρους των εκπαιδευτικών.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες ήταν και οι απόψεις τους αναφορικά με τις σχέσεις μαθητών-καθηγητών. Ο σεβασμός («όχι ειρωνεία, προσβολές, διακρίσεις...»), η αγάπη και η λιγότερη αυστηρότητα κυριάρχησαν στις απαντήσεις που έδωσαν για το πιο πάνω θέμα. Επίσης, ενδιαφέρουσες ήταν οι απαντήσεις τους για τις εξωσχολικές δραστηριότητες (π.χ. αξιοποίηση της επικαιρότητας αλλά και σύνδεσής της σε μαθήματα που προσφέρονται), για την υλικότεχνική υποδομή του σχολείου (π.χ. απαραίτητα τα κλιματιστικά, ντουλαπάκια στις τάξεις κ.ά.) και για τις απουσίες. Τέλος, μεγάλο ποσοστό παραδέχεται ότι δεν τα καταφέρνει στα μαθήματα και παρατάει την προσπάθεια, χωρίς να εξωτερικεύει τις απορίες του ζητώντας διευκρινήσεις.

Η Διεύθυνση και οι καθηγητές/τριες του Σχολείου μελέτησαν με σοβαρότητα τις θέσεις των μαθητών/τριών και προέβησαν στον προγραμματισμό σειράς δράσεων. Μεταξύ άλλων, οργανώθηκε διάλεξη στο Σχολείο με θέμα την αποτελεσματική διδασκαλία και πραγματοποιήθηκαν δειγματικά μαθήματα, τα οποία σχεδιάστηκαν με βάση τις ανάγκες των μαθητών/τριών όπως αυτές διαφάνηκαν μέσα από το ερωτηματολόγιο. Παρουσίαση τέτοιων μαθημάτων έγινε τη Μέρα Εκπαιδευτικού, στις 13 Φεβρουαρίου 2020, από όλες σχεδόν τις ειδικότητες. Άλλες προγραμματισθείσες δράσεις δεν ολοκληρώθηκαν λόγω των μέτρων που λήφθηκαν εξαιτίας της πανδημίας.

Γράφει: Δανάη Πολυδώρου, Γ21

Η διάκριση που πήρε το Σχολείο μας από τη συμμετοχή μας στο πρόγραμμα «Σχολείο-Πρεσβυτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», κατά τη σχολική χρονιά 2018-2019, έδωσε την ευκαιρία σε οκτώ μαθήτριες της Γ' Λυκείου να ταξιδέψουμε στο Στρασβούργο και να επισκεφτούμε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συγκεκριμένα, η αποστολή αποτελείται από την κ. Έλλη Παπαδοπούλου, καθηγήτρια Αγγλικών, και τις μαθήτριες: Ελένη Ορφανού Γ11, Μέλιω Κακουρή Γ21, Δανάη Πολυδώρου Γ21, Εύα Σελίδου Γ21, Βασιλική Χατζηγαβριήλ Γ21, Νίκη Χαραλάμπους Γ32, Μαρίνα Γεωργίου Γ41 και Αναστασία Γεωργίου Γ61.

Η μέρα μας στο Ευρωκοινοβούλιο ξεκί-

νησε με μια συζήτηση που είχαμε με ομάδα ευρωβουλευτών. Νέοι από διάφορες χώρες της Ευρώπης τούς υποβάλλαμε ερωτήσεις και τους εκθέσαμε τους προβληματισμούς μας. Στη συνέχεια, πα-

ρακολουθήσαμε παρουσιάσεις για κάθε ευρωπαϊκή χώρα, εμπλουτίζοντας τις γνώσεις μας και εκτιμώντας την αξία της πολυπολιτισμικότητας που υπάρχει στην Ευρώπη. Ακολούθησε ο διαχωρισμός

μας σε ομάδες εργασίας. Στην ομάδα μας, καθώς συζητούσαμε το φλέγον ζήτημα της ανεργίας, συνειδητοποίησα πως σε ολόκληρη την Ευρώπη υπάρχουν νέοι με άποψη και όραμα για το μέλλον.

Είναι βέβαιο πως αποκόμισα πολλά από αυτήν την εμπειρία. Η επαφή μου με άλλες κουλτούρες και νοοτροπίες, έστω και για λίγο, με έκανε να καταλάβω πως αυτά που ενώνουν τους λαούς είναι περισσότερα από αυτά που τους χωρίζουν. Παράλληλα, συνειδητοποίησα πως η δύναμή μας στηρίζεται στη διαφορετικότητα. Είμαι πλέον πεπεισμένη πως το μέλλον της Ευρώπης προβλέπεται ευοίωνο και ελπιδοφόρο, αφού υπάρχουν πολλοί νέοι σε διάφορες χώρες που θα αγωνιστούν γι' αυτό.

Τοικνοπέμπτη Χορός, παιχνίδια και ...φαγητό!

Γράφουν: Χρύσια Ιορδάνου Β41, Ελευθερία Τσοηλιά Β41

Κατά την ορθόδοξη παράδοση, λίγες μέρες πριν την έναρξη της Μεγάλης Σαρακοστής, συνηθίζεται να γιορτάζουμε την Τοικνοπέμπτη, μέρα κατά την οποία καταναλώνουμε κρέας και παίζουμε παραδοσιακά παιχνίδια. Δεν θα μπορούσαμε παρά να τη γιορτάσουμε και εμείς στο σχολείο μας, τηρώντας τις παραδόσεις. Η προετοιμασία ξεκίνησε με τον Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων να αρχίζει το ψήσιμο από νωρίς. Σε κλίμα χαράς και ενθουσιασμού, ομάδα μαθητών/τριών, με συντονιστές τον Β.Δ.Α' κ. Κώστα Ναθαναήλ, τη Β.Δ. κ. Νάσω Μελιφρονίδου και τους καθηγητές Φυσικής Αγωγής, βοήθησε στο στρώσιμο των τραπέζιων αλληλά και στην οργάνωση των εκδηλώσεων, ώστε να είναι όλα έτοιμα, όταν θα άρχιζαν να καταφθάνουν οι συμμαθητές/τριες και οι καθηγητές/τριές μας.

Όταν όλα ετοιμάστηκαν, ξεκίνησε το γλέντι! Φαγητό, χορός, τραγούδι, παιχνίδια... Γονείς, μαθητές/τριες, καθηγητές/τριες γίναμε ένα και περάσαμε όλοι πολύ όμορφα. Ευχαριστούμε τον Σύνδεσμο Γονέων και Κηδεμόνων, τους υπεύθυνους καθηγητές/τριες, καθώς και την ομάδα των μαθητών/τριών που συνέβαλαν ώστε το αποτέλεσμα να αφήσει ικανοποιημένη όλη τη σχολική κοινότητα.

Μουσική βραδιά ...στους ρυθμούς του ΜG

Γράφει: Αίλιη Ευσταθίου, Γ11

Στις 7 Μαρτίου 2020 πραγματοποιήθηκε στο σχολείο μας η καθιερωμένη πλέον Μουσική Βραδιά, που διοργανώνει κάθε χρόνο το ΚΜΣ μαζί με ομάδα τελειοφίτων. Φέτος, στην προσπάθειά μας να ικανοποιήσουμε τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μας, επιδιώξαμε και εν τέλει καταφέραμε να φέρουμε το σχολείο μας σε επαφή με έναν νέο καλλιτέχνη της rap σκηνής, τον ΜG! Το πρόγραμμα της βραδιάς ενίσχυσαν ένας DJ και η μπάντα του σχολείου μας. Παρά το περιορισμένο χρονικό διάστημα που είχαμε για να οργανωθούμε, με τη βοήθεια των καθηγητών μας και του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων, η εκδήλωση σημείωσε επιτυχία και σίγουρα θα αποτελέσει για όσους ενεπλάκησαν μια αξέχαστη εμπειρία και για όσους παραβρέθηκαν μια ευχάριστη βραδιά.

Κοινωνική προσφορά

Καθ' όλη τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς, οι επιτροπές Εθελοντισμού, Μαθητικής Πρόνοιας και Ερυθρού Σταυρού και το ΚΜΣ διοργάνωσαν ποικίλες εθελοντικές δράσεις εντός και εκτός του Σχολείου. Ενδεικτικά, διενεργήθηκε αιμοδοσία στο Σχολείο, οργανώθηκαν προγεύματα αγάπης και παζαράκια, ενώ ομάδα μαθητών και μαθητριών έλαβε μέρος στον Παγκύπριο Έρανο του ΠΑΣΥΚΑΦ και στον έρανο του Ραδιομαραθωνίου.

Η ζωή μου στην Κύπρο

Γράφει: Buyandelger Bayarbat, Β41

Κατάγομαι από τη Μογγολία και μένω στην Κύπρο τα τελευταία πέντε χρόνια. Στην αρχή μου φάνηκε κάπως περίεργη η κουλτούρα, ο τρόπος ζωής και τα κτήρια. Μου άρεσε που υπάρχει πράσινο στη φύση. Είχα δυσκολίες με τη γλώσσα, αλλά στο γυμνάσιο έκανα μαθήματα που με βοήθησαν να βελτιωθώ. Εξάλλου, στο σχολείο αναγκαστικά έπρεπε να μιλώ και να γράφω στα Ελληνικά και αυτό μου έκανε καλό. Έχω ακόμα δυσκολίες, αλλά προσπαθώ να τη μάθω καλύτερα. Θα με βοηθούσε αν έκανα μόνος μου μαθήματα γλώσσας και στο λύκειο, αλλά δεν υπάρχει χρόνος από το Υπουργείο.

Στο σχολείο έκανα πολλούς φίλους. Όλοι συνήθως είναι φιλικοί μαζί μου. Πιστεύω ότι στην Κύπρο δεν υπάρχει πολύς ρατσισμός, γιατί έρχονται πολλοί ξένοι τουρίστες και οι Κύπριοι συνήθισαν. Μου αρέσει να παίζω κιθάρα, κυρίως ηλεκτρική, και τώρα συμμετέχω σε μια μπάντα με άλλους μα-

θητές του σχολείου μου: τον Άδωνη Χρίστου Α21, τον Παναγιώτη Καραμαλληάκη Β21 και τον Ραφαήλ Πιερή Β33. Μου αρέσει, επίσης, να ζωγραφίζω. Δεν ξέρω ακόμα ποιο επάγγελμα θα ακολουθήσω, όταν τελειώσω το σχολείο, αλλά μου αρέσει η Πληροφορική. Μου αρέσει η ζωή στην Κύπρο και θα ήθελα να μείνω εδώ, αφού έγινε η δεύτερή μου πατρίδα.

Ο Κόσμος μας

Παγκύπριος Διαγωνισμός Φωτογραφίας

Η Φυσική με μια ματιά

Γράφει: **Αναστασία Γεωργίου, Γ61**

Το είδωλο του ρολογιού φαίνεται αντεστραμμένο. Αυτό οφείλεται στο φαινόμενο της διάθλασης του φωτός, δηλαδή της αλληλλαγής της πορείας του φωτός, όταν περνά από ένα οπτικό μέσο σε ένα άλλο. Η σφαίρα, λόγω του σχήματός της, λειτουργεί σαν συγκλίνοντας φακός. Το είδωλο ενός αντικειμένου, που βρίσκεται σε μεγαλύτερη απόσταση από την κύρια εστία του φακού, είναι πραγματικό και αντεστραμμένο. Αντίθετα, το αλογάκι, που βρίσκεται στο εσωτερικό της σφαίρας, φαίνεται όρθιο και μεγαλύτερο, γιατί βρίσκεται

σε απόσταση μικρότερη από την εστιακή απόσταση της σφαίρας. Σε αυτήν την περίπτωση η κρυστάλλινη σφαίρα λειτουργεί ως μεγεθυντικός φακός!

Μαθητικός Διαγωνισμός Συγγραφής Άρθρου για τη Φυσική

Όταν μια επιστημονική ανακάλυψη αποτελεί πηγή έμπνευσης για την επιστημονική φαντασία που σιγά-σιγά γίνεται πραγματικότητα.

Γράφει: **Κατερίνα Βιοβάρη, Α22**

(απόσπασμα)

Από τη μια, η αλήθεια της επιστήμης και η αντικειμενικότητα του επιστημονικού λόγου και, από την άλλη, το φανταστικό σύμπαν του κινηματογράφου και η ποιητική γλώσσα της λογοτεχνίας. Δύο κόσμοι που φαντάζουν αδύνατον να συνδεθούν μεταξύ τους.

Ο Ιούλιος Βερν δεν ήταν προφήτης, αν και θα μπορούσε να θεωρηθεί, αφού με την τρομερή διαίσθησή του «προφήτεψε» την ανακάλυψη του υποβρυχίου, του αεροπλάνου, του ασυρμάτου και των διαπλανητικών ταξιδιών και πυραύλων. Στο μυθιστόρημά του *Από τη Γη στη Σελήνη*, που κυκλοφόρησε το 1865, διηγείται με φαντασία και χιούμορ την ιστορία του προέδρου ενός συλλόγου βετεράνων του Αμερικανικού Εμφυλίου, του Μπάρμικκιν, ο οποίος αποφασίζει να κατασκευάσει ένα τεράστιο κανόνη, την

«Κολομπιάδα», και να εκτοξεύσει με αυτό ένα βλήμα ως τη Σελήνη. Μετά την παρέμβαση ενός τολμηρού Γάλλου, του Μισέλ Αρντάν, στο τέλος του μυθιστορηματος εκτοξεύονται μέσα στο βλήμα και τρεις άνθρωποι: ο Μπάρμικκιν, ο Αρντάν και ο πλοίαρχος Νικόλ.

Αξιοσημείωτο, όμως, είναι να αναφερθεί ότι, όταν έγραψε το μυθιστόρημά του, δεν υπήρχαν διαστημόπλοια και, ως εκ τούτου, κατά κάποιον τρόπο, προείδε τους αναγνώστες του ότι ο άνθρωπος θα μπορέσει να ταξιδέψει στη Σελήνη. Οι υπολογισμοί που είχε κάνει καθώς και τα σημεία στα οποία θα έπεφτε το διαστημόπλοιο στο βιβλίο του απασχόλησαν δεκάδες χρόνια τη NASA, με τη βοήθεια της οποίας το 1969 πραγματοποιήθηκε το πρώτο ταξίδι στη Σελήνη με τη διαστημική πτήση Apollo 11.

9ος Παγκύπριος Διαγωνισμός Εικαστικών Τεχνών

Φυσικές Ιστορίες

Α' Βραβείο

Στον Διαγωνισμό συμμετείχαν οι μαθήτριες του Β61: Σωτηρία Κεντικεσέν (Αφίσα), Μαρία Σταυρινίδου (Ζωγραφική), Ουρανία Παπασωτηρίου (Φωτογραφία), Αίμιλη Γεωργίου (Φωτογραφία) και οι μαθήτριες του Γ61: Ελένη Κωστακιώτη (Γλυπτική), Αναστασία Γεωργίου (Artist Book), Νεφέλη Αλεξάνδρου (Ζωγραφική), Αγνή Πεττεμερίδη (Φωτογραφία) και Οξάνα Βολονίτις (Χαρακτική).

Το χαρακτηριστικό της Οξάνα Βολονίτις Γ61 πήρε το Α' Βραβείο.

2η Μπιενάλε Χαρακτικής Κύπρου

Έπαινος

Το χαρακτηριστικό του Ιωσήφ Αουάτ, αποφοίτου του Σχολείου μας τη σχολική χρονιά 2018-2019, πήρε Έπαινο. Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού ανακοινώθηκαν κατά τη φετινή σχολική χρονιά.

Διαγωνισμός Μαθηματικού Άρθρου

Ο ρόλος των Μαθηματικών στην Ιατρική

Πρόκριση στον Τελικό

Γράφει: **Μελανή Ευαγγέλου, Α21**

(απόσπασμα)

Έχω τη γνώμη ότι τα Μαθηματικά είναι ένα τηλεσκόπιο στα μάτια της Ιατρικής. Την βοηθά να βλέπει μακριά ... να βλέπει καθαρά! Να επιχειρεί έγκαιρα και με ακρίβεια. Η μαθηματική επιστήμη έχει τεράστια σημασία στην καθημερινή κλινική πράξη. Τα ιατρικά μηχανήματα τα οποία κατασκευάζονται για να εξετάσουν, διαγνώσουν, ανακουφίζουν ή παρακολουθούν ανθρώπινες ασθένειες έχουν πάντα μια «μαθηματική καρδιά». Κορυφαίο παράδειγμα είναι ο αξονικός τομογράφος. Ξεκινώντας από μια διδιάστατη φωτογραφία την επανακατασκευάζει σε τρισδιάστατη. Πίσω από αυτήν τη μετατροπή κρύβονται εμβαδά σχημάτων, γωνίες, ολοκληρώματα και συναρτήσεις. Οι απεικονιστικές μέθοδοι αποτελούν μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις για τη διάγνωση πολλών ασθενειών. Μπορούν να απεικονίσουν με μεγάλη ευκρίνεια τα εσωτερικά μας όργανα και να δώσουν πληροφορίες για διάφορες δυσλειτουργίες.

Γράφει: **Κωνσταντίνος Ευριπίδου, Α11**

(απόσπασμα)

Η συμβολή των Θετικών Επιστημών και κυρίως των Μαθηματικών στην Ιατρική Επιστήμη είναι καθοριστική. Οι περισσότεροι άνθρωποι βλέπουν την επιστήμη των Μαθηματικών ως κάτι πολύ περίπλοκο, δύσκολο και αφηρημένο, που δυσκολεύονται να την πλησιάσουν και να την κατανοήσουν. Αν πλησιάσουμε την επιστήμη των Μαθηματικών, θα διαπιστώσουμε ότι στηρίζει και κατευθύνει τόσο την επιστήμη της Ιατρικής όσο και άλλες θετικές επιστήμες.

Η ανάλυση των κλινικών δοκιμών στην Ιατρική μπορεί να γίνει με την εφαρμογή των στατιστικών μεθόδων. Με τη χρήση των κλινικών δοκιμών, η ιατρική επιστήμη μπορεί να βοηθηθεί στη χορήγηση πιο σωστής αγωγής ανάλογα με τη μετάλλαξη των όγκων των ασθενών. Οι κλινικές δοκιμές μπορεί να ωφεληθούν τους ασθενείς ώστε να έχουν πρόσβαση σε νέες θεραπείες και να λειτουργήσουν με βάση τη χρήση στατιστικών μεθόδων. Χωρίς τις στατιστικές μεθόδους δεν μπορεί να υλοποιηθεί το πιο πάνω.

Στον Διαγωνισμό συμμετείχε και ο Αθανάσιος Δελημάρκος Α21.

Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα Globe

Ομάδα μαθητών/τριών: Ελένη Γενναδίου Α21, Σοφία Γερολήμου Α21, Μελανή Ευαγγέλου Α21, Αθανάσιος Τσότρας Α21, Αγγελική Κωνσταντίνου Α22, Αστέρω Κλεάνθους Α23, Στυλιάνα Μαρία Θεοχάρους Αλί Β33, Μαρία Μωυσή Β33, Εμμανουήλ Κοκόσης Γ31, Αντρέας Μηνά Γ31, Μαρίνα Παναγιώτου Γ31, Ελένη Πέτρου Γ31, Γιώργος Χατζηλήυρας Γ31, Πέτρος Βασιλείου Γ32, Γεωργία Πέτρου Γ32, Ιωάννης Παναγιώτου Γ32

Το πρόγραμμα Globe σχετίζεται με την παρατήρηση και την καταγραφή μετεωρολογικών παραμέτρων. Οι μετρήσεις αξιοποιούνται από τη NASA για την κατασκευή μετεωρολογικών χαρτών, που αφορούν όλο τον κόσμο. Οι συμμετέχοντες μαθητές/τριες του σχολείου μας, από τις αρχές Νοεμβρίου, χωρισμένοι σε ομάδες, κατέγραφαν καθημερινά διάφορες μετεωρολογικές παραμέτρους, όπως τη θερμοκρασία, την ατμοσφαιρική πίεση κ.ά., και ενημέρωναν την αντίστοιχη ιστοσελίδα του προγράμματος. Λόγω των μέτρων που λήφθηκαν εξαιτίας της πανδημίας, δεν ολοκληρώθηκαν οι προγραμματισθείσες δράσεις.

9ο Συνέδριο Θετικών Επιστημών

Στο Συνέδριο συμμετείχαν οι πιο κάτω ομάδες μαθητών/τριών:

α) Μελέτη της Φυσικής του παιχνιδιού «Ο γύρος του θανάτου» (κατασκευή)

Δημοσθένης Ανδρέου Β31, Ιωάννα Κουππή Β31, Αλέξανδρος Μιχαήλ Β31, Θεόδωρος Νικολάου Β31

β) Παρουσίαση Εταιρείας AtmosFear
Αναστασία Γεωργιάδη Β33, Στυλιάνα Μαρία Θεοχάρους Αλί Β33, Λοΐζος Γεωργιάδης Β33,

Ελένη Στούππα Β33, Ιωσηφίνα Καμπλήρη Β41, Μπαγιαρμπάτ Μπουγιαντελήκερ Β41, Μαρία Χατζηγεωργίου Β41

γ) Παρουσίαση με θέμα: «Στις σωληνώσεις νερού υπάρχουν ακοίμητοι εχθροί...»

Στυλιάνα Μαρία Θεοχάρους Αλί Β33, Αναστασία Γεωργιάδη Β33, Ελένη Στούππα Β33

Drops of life Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Erasmus+

Συνάντηση στην Ουγγαρία

Ένα ταξίδι γεμάτο εμπειρίες

📍 **Γράφει: Ευφροσύνη Κάρυου, Γ32**

Η τελετή καλωσορίσματος, με την οποία οι εταίροι μας μάς υποδέχτηκαν στο σχολείο τους, ήταν πραγματικά πολύ καλή. Όλοι οι μαθητές και οι καθηγητές μάς έκαναν να νιώθουμε ευπρόσδεκτοι. Οι δραστηριότητες στις οποίες συμμετείχαμε ήταν πολύ διασκεδαστικές αλληλά και επωφελείς, αφού μάθαμε πολλά πράγματα για την Ουγγαρία.

Κατά την εκεί παραμονή μας, επισκεφτήκαμε εντυπωσιακά μέρη, όπως τη

λίμνη Tapolca, όπου κάναμε κανό. Επισκεφτήκαμε, επίσης, τη χερσόνησο Tihany, το Lavender House, το Ιστορικό Μουσείο της πόλης και το Gellert Spa, όπου ενημερωθήκαμε για τους τρόπους με τους οποίους το νερό διατηρείται ζεστό στα spa. Μέσω αυτού του ταξιδιού είχα την ευκαιρία να επεκτείνω την κοινωνική μου δικτύωση, να μάθω κάποιες λέξεις σε άλλη γλώσσα και να ζήσω για λίγες μέρες έναν διαφορετικό τρόπο ζωής.

Ζήσαμε ανεπανάληπτες στιγμές!

📍 **Γράφει: Αντρεα Παπαμιχαήλ, Γ32**

Το ταξίδι στην Ουγγαρία ήταν μια υπέροχη εμπειρία. Κάναμε καινούργιους φίλους και μάθαμε πολλά πράγματα για την κουλτούρα και την ιστορία τους. Η οικογένεια που με φιλοξενούσε ήταν πολύ φιλική και περάσαμε πολύ ωραία όλοι μαζί. Δεν θα ξεχάσω ποτέ την κρουαζιέρα που είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε στον Δούναβη ποταμό. Αν είχα την ευκαιρία να κάνω αυτό το ταξίδι ξανά, θα το έκανα ανεπιφύλακτα. Είναι μία αξέχαστη εμπειρία!

Συνάντηση στη Σικελία

Εμπειρία ζωής!

📍 **Γράφει: Γρηγόρης Χαραλάμπους, Β32**

Το ταξίδι στην Ιταλία θα είναι για μένα μια αξέχαστη εμπειρία. Όλες οι δραστηριότητες, στις οποίες συμμετείχαμε, μου έδωσαν την ευκαιρία να γνωρίσω καλύτερα τις υπόλοιπες πέντε χώρες που λαμβάνουν μέρος στο πρόγραμμα. Η φιλοξενία που μάς προσφέρθηκε ήταν εξαιρετική και όλοι μάς έκαναν να νιώσουμε άνετα από την πρώτη στιγμή. Αυτή η εβδομάδα ήταν για μένα μια εμπειρία που θα ήθελα να ξαναζήσω!

Ένα ταξίδι γεμάτο γνώσεις

📍 **Γράφει: Γεωργία Καρακώστα, Γ41**

Το ταξίδι μας στο Pachino της Σικελίας ήταν η καλύτερη εμπειρία που είχα ποτέ στη ζωή μου! Είχα την ευκαιρία να ταξιδέψω σε δύο υπέροχες χώρες, την Μάλτα και την Ιταλία, αφού στη Σικελία πήγαμε μέσω Μάλτας. Γνώρισα υπέροχους ανθρώπους. Η φιλοξενία της οποίας έτυχα ήταν εξαιρετική, αφού με έκαναν να νιώθω σαν στο

σπίτι μου. Κατά την παραμονή μας στη Σικελία, έχω μάθει πολλά για τη κληρονομιά και την πανίδα των πέντε χωρών εταίρων, καθώς και για την ισχύουσα νομοθεσία της κάθε χώρας σχετικά με τη διατήρηση και τη διοχέτευση του νερού στα σπίτια. Η συμμετοχή μου στο Erasmus με βοήθησε να βελτιώσω τα Αγγλικά μου και να αναθεωρήσω τις απόψεις μου για πολλά θέματα.

Junior Achievement Cyprus

Οι διοργανωτές του διαγωνισμού, λόγω των μέτρων που λήφθηκαν εξαιτίας της πανδημίας και το κλείσιμο των σχολείων, αναπροσάρμοσαν τις δράσεις που είχαν προγραμματιστεί, ώστε οι συμμετέχοντες να μπορούν να διαγωνιστούν από το σπίτι! Οι συμμετέχουσες ομάδες παρουσιάστηκαν μέσα από τα κοινωνικά δίκτυα του οργανισμού, ενημερώνοντας τον κόσμο για την προσπάθεια που κατέβαλαν καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Ο οργανισμός J.A. Cyprus, θέλοντας να επιβραβεύσει τους συμμετέχοντες για τη δουλειά τους, εισήγαγε το βραβείο «Διαχείριση της Κοινωνικής Αποστασιοποίησης». Επίσης, η 7η Εμπορική Έκθεση του προγράμματος πραγματοποιήθηκε ψηφιακά και οι μαθητικές εταιρείες κλήθηκαν να παρουσιάσουν, σ' ένα τρίλεπτο βιντεάκι, τη δράση και το προϊόν τους στην κριτική επιτροπή.

Εταιρεία AtmosFear

Έχετε πρόβλημα με την υγρασία στο μπάνιο ή στο αυτοκίνητο, με αποτέλεσμα να έχετε να αντιμετωπίσετε έναν θολό καθρέφτη ή ένα θολό τζάμι μηδενικής ορατότητας; Σας έχουμε τη λύση! AtmosFear! Ένα ψέκασμα με σπρέι AtmosFear στον καθρέφτη του μπάνιου ή στο τζάμι του αυτοκινήτου και το κα-

θημερινό αυτό πρόβλημα λύνεται.

Η ομάδα μας αποτελείται από την Αναστασία Γεωργιάδη Β33, τη Στυλιάνα Θεοχάρους Β33, τον Λοίζο Γεωργιάδη Β33, την Ελένη Στούππα Β33, την Ιωσήφια Καμπλήρη Β41, τον Μπαγιαρμπάτ Μπουγιαντελγκέρ Β41 και τη Μαρία Χατζγεωργίου Β41.

Μπορείτε να μας βρείτε: [atmosfear_ja](https://www.instagram.com/atmosfear_ja)

AtmosFear

Ως εταιρεία θέλαμε να περάσουμε το μήνυμα της αναγκαιότητας του αυτοπεριορισμού και να δείξουμε στους πελάτες και τους συνεργάτες μας ότι μπορούμε για λίγο να μείνουμε στα σπίτια μας για το κοινό καλό. Κάπως έτσι αποφασίσαμε την έναρξη της εβδομάδας παιχνιδιών με Atmosfear. Επιλέξαμε μερικά παιχνίδια, όπως το bingo, τα προσαρμόσαμε στη φιλοσοφία της εταιρείας μας και για μια εβδομάδα τα ανεβάσαμε στον λογαριασμό μας στο Instagram και το Facebook, δίνοντας στον κάθε ενδιαφερόμενο την ευκαιρία να μας γνωρίσει παίζοντας! Στο τέλος της εβδομάδας δωρίσαμε στον νικητή ένα σετ Atmosfear.

Planet B

Η ομάδα μας επιχειρήσει να δημιουργήσει ένα προϊόν, το οποίο θα βοηθήσει στην ευαισθητοποίηση των συμπολιτών μας για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πλανήτης μας και συγκεκριμένα για το φαινόμενο της κλιματικής αλλαγής. Η εταιρεία μας ονομάζεται «Planet B» και στόχος μας είναι να αλλιάξουμε τις συνήθειες όλων μας, ώστε να μειώσουμε τη χρήση πλαστικού μιας χρήσης στην καθημερινότητά μας. Για τον λόγο αυτό, ασχοληθήκαμε με την κατασκευή χειροποίητων τσαντών, στις οποίες θα υπάρχουν προϊόντα καθημερινής χρήσης φτιαγμένα με οικολογικά προϊόντα.

Η ομάδα μας αποτελείται από τη Χριστίνα Παύλου Β21, τη Χριστίνα Σταυρινίδου Β21, τη Μελίνα Αποστόλου Β52, την Αίμιλη Γεωργίου Β61, την Άννα Παπαϊωάννου Β61 και τη Μαρία Σταυρινίδου Β61.

«Συγμές που άλλαξαν τον ρου της Ιστορίας»

Ομάδα μαθητών/τριών του Γ61: Αναστασία Γεωργίου, Στέφανος Κιτιέως Καρακόνδυλος, Μιχάλης Κωνσταντινίδης

Με την αφίσα που δημιουργήσαμε θέλουμε να δείξουμε την πικρία μας για τα γεγονότα του Β' Παγκόσμιου Πόλεμου, που επέφεραν αναίτιους, άδικους και επώδυνους θανάτους και καταστροφές. Συγκεκριμένα, αναφερόμαστε στη ρίψη των ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι της Ιαπωνίας, επιδεικνύοντας πόσο αηλαζονικά και χωρίς κανένα σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή δρουν οι ισχυροί της Γης. Οι πολυκατοικίες συμβολίζουν

τα δεινά του πολέμου, όπως τις καταστροφές, ακόμα και ολόκληρων πόλεων, τους θανάτους και τον ξεριζωμό.

Στην αφίσα μας, όμως, ο ουρανός παραμένει γαλάζιος, γιατί θέλουμε να περάσουμε και το μήνυμα της αισιοδοξίας και της βασικής αρχής που διέπει τον κόσμο ότι η ζωή συνεχίζεται και πρέπει να παλεύουμε να την κάνουμε όλο και καλύτερη. Όπως ο ήλιος φωτίζει τον ουρανό στην αφίσα μας, παρά την καταστροφή που έχει συντελεστεί, έτσι θα φωτίσει και

την ανθρωπότητα για ένα καλύτερο αύριο. Παράλληλα, ως εκπρόσωποι της νέας γενιάς, θέλουμε να στείλουμε το μήνυμα πως θα αγωνιστούμε, όσο μπορούμε, για να αποτρέψουμε παρόμοιες θλιβερές καταστάσεις στο μέλλον.

Στον Διαγωνισμό έλαβε μέρος και ο Κωνσταντίνος Ευριπίδου Α11 με τη δημιουργία σκίτσου.

Διαγωνισμός στο μάθημα της Νέας Ελληνικής Γλώσσας

Ο τόπος καταγωγής μου: Αναζητώντας το παρελθόν και προσδοκώντας το μέλλον

Γ' Βραβείο

Γράφει:
Κωνσταντίνος Ευριπίδου, Α11
(απόσπασμα)

Αγαπητοί σύνεδροι

Βρίσκομαι εδώ για να σας μιλήσω για ένα υπέροχο και ξακουστό χωριό, τη Λάπηθο. Ένα χωριό που είναι γεμάτο ευωδιές, νεραντζιές και λεμονόδεντρα. Ένα χωριό καταπράσινο που απλώνεται στη βόρεια ακτή της Κύπρου, στα δυτικά της πόλης της Κερύνειας και συνδυάζει βουνό και θάλασσα.

Πραγματικά είναι ένας παράδεισος της ανατολικής Μεσογείου. Η ομορφιά του ήταν ξεχωριστή αλλιώς και η ιστορία του συγκινητική, γεμάτη από παραδόσεις, θρύλους, ήθη και έθιμα. Οι παππούδες μου μου λένε συχνά ότι τίποτα δεν έλειπε από το χωριό μας μέχρι που εισέβαλαν οι Τούρκοι εισβολείς.

Αυτός ο επίγειος τόπος με τους χρυσούς ανθρώπους, την ξεχωριστή φύση και τον αξιόλογο πολιτισμό πέρασε στα χέρια της τουρκικής βαρβαρότητας. Δυστυχώς, οι Τούρκοι κατέκτησαν χωρίς μεγάλη δυσκολία τη Λάπηθο, όπως και τόσα άλλα χωριά.

Σε κάθε σπίτι στη Λάπηθο, ο αργαλιός ήταν απαραίτητος και δεν ήταν δυνατόν να υπήρχε νεαρή κοπέλα που να μην ήξερε να υφαίνει. Ύφαιναν βαμβακερά και μεταξωτά τα οποία εξαγόταν στο εξωτερικό. Η τουρκική εισβολή έκανε και τους αργαλιούς να σιγήσουν όπως και τόσο άλλα που ανέφερα και θα αναφέρω στη συνέχεια. Ακόμη, τα κορίτσια από μικρά μάθαιναν να κεντούν γιατί έπρεπε να κεντήσουν την προίκα τους. Έπρεπε να γνωρίζουν όλα τα είδη κεντημάτων. Μαζεύονταν μετά τις δουλειές τους πότε στο σπίτι της μιας και πότε της άλλης και κεντούσαν τα προικιά τους.

Θα μπορούσα να γράψω ένα ολόκληρο βιβλίο με όσα μου έχουν διηγηθεί οι δύο παππούδες μου. Επέλεξα τα πιο ξεχωριστά. Αυτό όμως που έχει απομείνει σήμερα από το υπέροχο χωριό είναι μόνο οι θύμψες και οι αναμνήσεις. Τίποτα άλλο. Οι επισκέψεις στο χωριό συνοδεύονται πάντα με μια βουβαμάρα. Τίποτα δεν είναι όπως ήταν και δεν είναι καθόλου εύκολο να διαφοροποιηθεί η κατάσταση. Κάθε τόσο ακούω και μια ιστορία μακρινή και αγαπημένη. Καθώς τα μάτια τους δακρύζουν, εύχονται να αλλιάξει κάτι και τα πράγματα να γίνουν όπως παλιά. Όμως ο προβληματισμός και η πίκρα και η απαισιοδοξία κυριαρχούν...

Άλλες συμμετοχές σε Συνέδρια, Προγράμματα και Διαγωνισμούς

Παγκύπριος Διαγωνισμός Μαθητικού Δοκιμίου Ελληνικής Πρεσβείας

Συμμετείχαν οι μαθητές και οι μαθήτριες της Γ' Λυκείου.

Το Σχολείο εκπροσωπήθηκε με το δοκίμιο της Ελένης Κωστακιώτη Γ61.

Δ' Παγκύπριος Μαθητικός Λογοτεχνικός Διαγωνισμός στη μνήμη Μάριου Δημητρίου

Αγγελική Καλαμιώτη Α11, Μαρία Χατζηκωστή Α11, Άννα-Μαρία Νικολάου Κάττου Α11, Αίμιλη Γεωργίου Β61, Ιάσωνας Γεωργίου Γ32, Δημητριάνα Ιωαννίδου Γ61

Επαρχιακός Διαγωνισμός σε θέματα Ευρωπαϊκής Ένωσης

Μαρία Στυλιανού Β11, Ευτυχία Χρίστου Β11, Δημοσθένης Ανδρέου Β31, Νεφέλη Κυριακίδου Β32, Αργυρώ Κωφίδου Β32

Στο πλαίσιο του διαγωνισμού προκηρύχθηκε και Διαγωνισμός Αφίσας, στον οποίο δήλωσαν συμμετοχή οι μαθήτριες: Δέσποινα Αθανασοπούλου Β61, Αίμιλη Γεωργίου Β61, Λίζα Καννά Β61, Άννα Παπαϊωάννου Β61, Μαρία Σταυρινίδου Β61 και Χριστίνα Σταυρινίδου Β21

Μαθητικός Διαγωνισμός Ποίησης στη μνήμη Κώστα Μόντη

Κωνσταντίνος Ευριπίδου Α11

16^{ος} Διαγωνισμός Συγγραφής Δοκιμίου για τον Κώστα Μόντη

Αίμιλη Γεωργίου Β61, Βασιλική Καραπάνου Γ11, Στυλιανή Κλεάνθους Γ11, Χρυστάλλα Δημοσθένους Γ31, Εμμανουήλ Κοκόσης Γ31, Σαράντης Σαράντος Γ31, Γιώργος Χατζηλήρας Γ31, Ελένη Καραπάνου Γ51

Το Σχολείο εκπροσωπήθηκε με το δοκίμιο του Σαράντη Σαράντου Γ31.

4^{ος} Ευρωπαϊκός Διαγωνισμός Παραγωγής Γραπτού Λόγου για τη Β' Λυκείου

Συμμετείχαν οι μαθητές και οι μαθήτριες της Β' Λυκείου.

Το Σχολείο εκπροσωπήθηκε με το δοκίμιο του Χαράλαμπου Τζίγκουρα Β12.

Επαρχιακός Διαγωνισμός για τα Μαθηματικά

Ελένη Γενναδίου Α21

Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Προαγωγής Υγείας, ΕΔΣΠΥ, με θέμα: «Κύπριοι νέοι και σύγχρονες εξαρτήσεις»

Διαγωνισμός συγγραφής ερευνητικής εργασίας για την Επιστήμη της Μετεωρολογίας

Μαθητές και μαθήτριες του Β32: Αντρέας Ιγνατίου, Αντιγόνη Κυρατζή, Ανδριάννα Λόντου, Αντρέα Παλαικουθρίτου, Κυριακή Ψακίδη

Παγκύπριο Συνέδριο Μοριακής και Κυτταρικής Βιολογίας και Γενετικής

Στυλιανή Μαρία Θεοχάρους Αθή Β33

Ζ' Συνέδριο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής

Βασιλική Καραπάνου Γ11, Στυλιανή Κλεάνθους Γ11, Ευανθία Σελίδου Γ21, Βασιλική Χατζηγαβριήλη Γ21, Γιώργος Χατζηλήρας Γ31, Ιάσωνας Γεωργίου Γ32, Ευφροσύνη Κάρου Γ32

Διαγωνισμός ΛΟΓΠΑΙΓΝΙΟΝ 2020

Γιώργος Κυριακίδης Β32, Ιάσωνας Γεωργίου Γ32, Ανδρέας Μακρή Γ32, Λεωνίδας Λεωνίδα Γ32, Οξάνα Βοηλονίτς Γ61

Άλλες Διακρίσεις

34^η Παγκύπρια Ολυμπιάδα Φυσικής Γ' Λυκείου, Α' Φάση
Σαράντης Σαράντος Γ31 (5^η θέση)

Β' Φάση Ολυμπιάδας Βιολογίας

Εμμανουήλ Κοκόσης Γ31 (7^η θέση), Σαράντης Σαράντος Γ31 (18^η θέση)

ΙΓ' Παγκύπριος Διαγωνισμός Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου

Β' Βραβείο στην κατηγορία: Δημιουργία Ενημερωτικών Μέσων

Ελένη Γενναδίου Α21, Σοφία Γερολέμου Α21, Αγγελική Κωνσταντίνου Α22, Αστέρω Κλεάνθους Α23, Διομήδης Κυριάκου Α23, Παναγιώτης Λεωνίδα Α23, Χαράλαμπος Σαράντος Α23, Πολύβιος Χαραλάμπος Α23, Στυλιανή Κωνσταντίνου Β12, Κλείτος Σπύρου Β31, Στυλιανή Κλεάνθους Γ11

Βράβευση από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου στους μαθητές/τριες, που στην Α' και Β' Λυκείου συγκέντρωσαν βαθμολογία 19 ή 20 στο μάθημα των Νέων Ελληνικών και στα Θρησκευτικά

Ευφροσύνη Κάρου Γ32, Μαρία Λεωνίδα Γ32, Ελένη Κωστακιώτη Γ61

Πανερωπαϊκοί Αγώνες Τζούντο, 1η θέση

«Όταν βάζουμε στόχους, με τη βοήθεια του Θεού, μπορούμε να τους πραγματοποιήσουμε!»

Γράφει: Οδυσσέας Γεωργιάκης, Β51

Το τζούντο είναι ο δρόμος που οδηγεί στην ευγένεια, την πειθαρχία, την αυτογνωσία και την αυτοεκτίμηση. Η ενασχόλησή μου με τον αθλητισμό και συγκεκριμένα με το τζούντο είναι για μένα τρόπος ζωής. Με βοηθά να έχω αυτοπειθαρχία, να μένω μακριά από κακές συνήθειες, όπως το κάπνισμα, να χειρίζομαι τα προβλήματά μου με ηρεμία και να είμαι ψύχραιμος στις δυσκολίες που συναντώ στη ζωή μου.

Τον περασμένο Οκτώβριο, με πολύ σκληρή και καθη-

μερινή προπόνηση κατάφερα να κατακτήσω την πρώτη θέση στους Πανερωπαϊκούς Αγώνες, που διεξήχθησαν στα Χανιά, καταφέροντας να υψώσω την κυπριακή σημαία στο υψηλότερο βάθρο. Στους αγώνες συμμετείχαν 600 αθλητές από 43 χώρες. Η επιτυχία μου αυτή με κατέταξε ανάμεσα στους 30 καλύτερους αθλητές του κόσμου, στην κατηγορία των 90 κιλών. Η Κυπριακή Ομοσπονδία Τζούντο με στηρίζει και είναι περήφανη για την επιτυχία μου.

Το όνειρό μου είναι να εκπροσωπήσω την Κύπρο στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2028. Η ενασχόλησή μου με τον αθλητισμό μου έμαθε ότι, όταν βάζουμε στόχους, με τη βοήθεια του Θεού, μπορούμε να τους πραγματοποιήσουμε!

Περιφερειακοί Αγώνες Στίβου Λυκείων

1η θέση στον Ακοντισμό:
Αναστασία Καλογήρου Β33

2η θέση στη Δισκοβολία:
Γεωργία Φίλιου Α41

3η θέση στον Ακοντισμό:
Αίμιλη Γεωργίου Β61

3η θέση στο Άλμα εις Μήκος:
Σαράντης Σαράντος Γ31

4η θέση στα 100μ. με Εμπόδια:
Αιμιλία Κοκκινόφτα Α22

4η θέση στο Άλμα εις Μήκος:
Εύρος Κωνσταντίνου Γ41

4η θέση στα 400μ.: Χριστόδουλος Παπαχριστοδούλου Γ21

4η θέση στα 2000μ. με Φυσικά Εμπόδια:
Ανδρέας Χριστοφόρου Β33

6η θέση στα 800μ.:
Αλέξανδρος Γεωργίου Α32

6η θέση στα 1500μ.:
Χρίστος Χριστοδούλου Α23

6η θέση στη Σκυταλοδρομία 4x100μ.:

Κωνσταντίνος Κορομιάς Α21
Μάριος Ιωάννου Α22
Παύλος Κρασιάς Α22
Γιώργος Λυσάνδρου Α22
Χαράλαμπος Μιχαηλίας Β33

7η θέση στη Σφυροβολία:
Γιάννης Μιχαήλ Α31

Παγκύπριο Πρωτάθλημα Τοξοβολίας Εφήβων

1η θέση: Λεωνίδας Λεωνίδα Γ32

Διεθνείς Αγώνες Τοξοβολίας

3η θέση: Λεωνίδας Λεωνίδα Γ32

Οι αθλητικές μας ομάδες

Ομάδα Καλαθοσφαίρισης Αρρένων

Προπονητής: Σωτήρης Πιπερής, καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Μαθητές: Βασίλης Πολυδώρου Α21, Θανάσης Τσότρας Α21, Άδωνης Χρίστου Α21, Αδαμάντιος Χριστοφόρου Α21, Ιάκωβος Αλεξάνδρου Α41, Αντώνης Κούφλας Α41, Λοΐζος Νικολαΐδης Β33, Ραφαήλ Πιερή Β33, Χαράλαμπος Κυριάκου Β52, Ιωάννης Κωφίδης Γ32, Κωνσταντίνος Μανίκας Γ61

Ομάδα Πετοσφαίρισης Αρρένων

Προπονητής: Σάββας Λακερίδης, καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Μαθητές: Παύλος Κρασιάς Α22, Γιώργος Λυσάνδρου Α22, Ανδρέας Χατζηευθυμίου Α22, Ανδρέας Γρηγορίου Α32, Χρίστος Αβραάμ Α42, Γρηγόρης Χαραλάμπος Β32, Αλέξανδρος Παπαγεωργίου Β33, Ειρηνάιος Γεωργίου Β41, Χριστόδουλος Γεωργίου Β41, Αιμίλιος Ιορδάνου Β41, Γιώργος Κουτσούμπας Β41, Σπύρος Γεωργίου Β51, Μάριος Αλεξάνδρου Γ31, Ειρηνάιος Γεωργίου Γ31

Ομάδα Πετοσφαίρισης Θηλέων

Προπονήτρια: Έλενα Σχίζα, καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής

Μαθήτριες: Αντριάνα Μπουτακίδου Α42, Αγγελική Μιχαήλ Β21, Χριστίνα Παύλου Β21, Χριστίνα Σταυρινίδου Β21, Νεφέλη Κυριακίδου Β32, Αργυρώ Κωφίδου Β32, Μαρία Καμέλια Κωνσταντίνου Β42, Αίμιλη Γεωργίου Β61, Γεωργία Καρακώστα Γ41, Κωνσταντίνα Κουφού Γ51, Σεμίνα Σεραφείμ Γ51, Δημητριάνα Ιωαννίδου Γ61

Ομάδα Futsal Αρρένων

3η θέση στους Περιφερειακούς Αγώνες Futsal

Προπονητής: Σάββας Λακερίδης, καθηγητής Φυσικής Αγωγής

Μαθητές: Αιμίλιος Ιορδάνου Β41, Χρίστος Θεμιστοκλέους Γ31, Αλέξης Ανδρέου Γ32, Ορέστης Κατελάρης Γ41, Αιμιλιανός Σεραφείμ Γ41, Παναγιώτης Αγαθαγγέλου Γ51, Χαράλαμπος Αριστοδήμου Γ51

Η σημασία της άθλησης

Γράφει: Σεμίνα Σεραφείμ, Γ51

Από μικροί μαθαίνουμε ότι η γυμναστική είναι σημαντική για τον καθένα μας. Η άθληση δεν βοηθά μόνο στη σωματική μας υγεία, αλλά συμβάλλει και στην ψυχική μας ισορροπία. Ιδιαίτερα για μας τους τελειόφοιτους μαθητές, η ενασχόληση με ένα άθλημα που μας αρέσει μπορεί να μας ξεκουράσει από τα μαθήματα και να μας τονώσει ψυχικά. Θέλοντας να μάθουμε περισσότερα για την αξία της άθλησης, συνομιλήσαμε με τον Β.Δ.Α' του Σχολείου μας, κ. Κώστα Ναθαναήλ, ο οποίος μας έδωσε χρήσιμες πληροφορίες.

Ερ.: Ποια είναι τα οφέλη της άθλησης για τον άνθρωπο και κυρίως για τον έφηβο;

Απ.: Ο άνθρωπος πρέπει να γυμνάζεται σε όλη του τη ζωή, από την παιδική του ηλικία μέχρι το τέλος της ζωής του, κυρίως γιατί η άθληση είναι πολύ σημαντική για τη σωστή λειτουργία όλων των συστημάτων του. Δεν μπορούμε να ξεχωρίσουμε την ανθρώπινη ύπαρξη σε πνεύμα, σώμα, ψυχή. Ειδικά στην εφηβεία, λόγω των πολλαπλών αλλαγών που συντελούνται στην ψυχοσύνθεση και τη σωματική ανάπτυξη του παιδιού, η γυμναστική παίζει ακόμα πιο σημαντικό

ρόλο. Έχει, επίσης, βρεθεί ότι με τη γυμναστική η πυκνότητα των οστών σε οστική ουσία πολλαπλασιάζεται και γι' αυτό η άθληση συμβάλλει στην καλή υγεία του παιδιού και του ανθρώπου γενικά. Επίσης, η άσκηση είναι σημαντική και για την κοινωνική στήριξη του εφήβου, γιατί μέσα από τον αθλητισμό κοινωνικοποιείται και αποφεύγει αρνητικές για την υγεία του συνθήκες, όπως το κάπνισμα.

Ερ.: Για ποιο λόγο νομίζετε ότι δεν γυμναζόμαστε όσο θα έπρεπε;

Απ.: Όλοι οι έφηβοι αθλά και όλος ο κόσμος θα έπρεπε να γυμνάζεται τουλάχιστον μια ώρα καθημερινά. Ο λόγος για τον οποίο δεν γυμναζόμαστε είναι γιατί δεν βρίσκουμε τον χρόνο. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής απαιτεί πολλή ενασχόληση με το αντικείμενο με το οποίο ο καθένας από εμάς ασχολείται, με αποτέλεσμα να μη μένει χρόνος για άλλες δραστηριότητες.

Ερ.: Ποια είναι η σωστή διατροφή για έναν έφηβο;

Απ.: Η καλύτερη διατροφή είναι η μεσογειακή διαίτα. Καλό είναι να αποφεύγουμε τα φαγητά με πολύ λίπος και να προτιμάμε τις φυσικές τροφές.

Οι αθλητικοί αστέρες και οι πραγματικοί ΗΡΩΕΣ της ζωής μας

Γράφει: Αδαμάντιος Χριστοφόρου, Α21

Σε μια εποχή, κατά την οποία οι ειδησεογραφικές προκαταλήψεις θεωρητικά αποτελούν παρελθόν, εντούτοις, τα είδωλα δεν έπαυσαν ποτέ να υπάρχουν και, κατά κάποιο τρόπο, να λατρεύονται. Στην εποχή μας, βέβαια, δεν λατρεύεται πλέον ο Δίας ή η Αθηνά, αλλά οι σταρ του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, οι influencers των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης και κυρίως οι αθλητικοί αστέρες.

Ένας από τους κυριότερους λόγους που οδηγούν στη «θεοποίηση» των αθλητών είναι η σημασία που τους δίνουν και η φήμη που παίρνουν από τα Μ.Μ.Ε. και τα Μ.Κ.Δ. Προβάλλοντας τον πλουσιοπάροχο τρόπο ζωής τους, δίνεται η εντύπωση ότι η ζωή τους είναι τέλεια και ιδανική, ενώ στην πραγματικότητα έχουν

μια κανονική ζωή όπως όλοι μας, με εξαίρεση βέβαια τα χρήματα που έχουν στη διάθεσή τους, για να αγοράζουν σχεδόν ό,τι θέλουν. Ακόμα, λησθασμένα καλλιεργείται η εντύπωση πως, αν είσαι ταλαντούχος, δεν θα έχεις επιπτώσεις για ό,τι κάνεις και πως μόνο οι ταλαντούχοι πετυχαίνουν στη ζωή και είναι ευτυχημένοι.

Οι αντιλήψεις των στερεοτύπων της κοινωνίας, ότι, για παράδειγμα, για να είσαι πρότυπο, πρέπει να είσαι επιτυχημένος, είναι ολοφάνερές. Και έτσι αρχίζουμε να πιστεύουμε πως, αν δεν έχουμε μια ζωή παρόμοια με τη δική τους, δεν θα πετύχουμε στη δική μας ζωή και δυστυχώς οδηγούμαστε, κυρίως οι νεότεροι, στην απόγνωση, την κατάθλιψη ή και σε χειρότερα μονοπάτια, αφού δεν είναι λί-

γα τα περιστατικά καταφυγής πολλών νεών στις καταχρήσεις.

Ας αναλογιστεί ο καθένας μας αν είναι πράγματι αυτά τα πρότυπα που θα ήθελαν οι γονείς μας να μιμηθούμε και ας ρίξουμε μια ματιά γύρω μας, για να δούμε ποιοι είναι οι πραγματικοί ήρωες. Οι πραγματικοί ήρωες της ζωής είναι οι γονείς μας, που καθημερινά αγωνίζονται, αγωνιούν και προσπαθούν ασταμάτητα, για να έχουμε εμείς τα πάντα και να μη μας λείψει τίποτα. Οι πραγματικοί ήρωες είναι οι καθηγητές μας, οι οποίοι νοιάζονται εξίσου για την ανατροφή μας, διδάσκοντάς μας αρχές, αξίες και ιδανικά, τα οποία θα μας φανούν χρήσιμα τόσο για την επίδοσή μας στα μαθήματα όσο και την επαγγελματική μας αποκατάσταση. Οι πραγματικοί ήρωες είναι όσοι ρισκά-

ρουν τη ζωή τους, για να σώσουν άλλες ζωές, αυτές των συνανθρώπων τους.

Οι καλοί αθλητές εμπνέουν τον εαυτό τους, οι καλύτεροι αθλητές, όμως, εμπνέουν τους άλλους. Ένας από τους καλύτερους καλαθοσφαιριστές, ο Charles Barkley, είχε κάποτε πει: «I'm not a role model» (Δεν είμαι είδωλο). Οι νέοι πρέπει να διασκεδάζουν με τα αθλήματα, να κάνουν όνειρα και να προσπαθούν να φτάσουν τα πρότυπά τους, αλλά να μη θεοποιούν τους ακριβοπληρωμένους αστέρες, πιστεύοντας ότι είναι εύκολο να φτάσουν εκεί όπου αυτοί «εικονικά» βρίσκονται και να αντιληφθούν ότι πρότυπο και παράδειγμα πρέπει να έχουν τους πραγματικούς ήρωες, οι οποίοι βρίσκονται πολύ κοντά τους και όμως δεν το ξέρουν.

Είμαστε επιβάτες ή πλήρωμα στο διαστημόπλοιο Γη;

Γράφει: Βασιλική Χατζηγαβριήλ, Γ21

Η Γη είναι το σπίτι μας, το μόνο μέρος σε ολόκληρο τον γαλαξία στο οποίο μπορεί να επιβιώσει ο ανθρώπινος οργανισμός. Παρόλα αυτά, καθημερινά, ο πλανήτης μας καταστρέφεται, μέχρι που στο τέλος θα σταματήσει να αναπνέει, μην μπορώντας να μας προσφέρει τα απαραίτητα για την επιβίωσή μας. Σύμφωνα με επιστημονικές έρευνες, αν η καταστροφή συνεχίσει την τωρινή της πορεία, η Γη σε δέκα χρόνια θα έχει καταστραφεί και μαζί με αυτήν και κάθε ζωντανός οργανισμός.

Το τελευταίο διάστημα, στα δεκάτις ειδήσεων, παρουσιάζονται ολοένα και περισσότερες περιβαλλοντικές καταστροφές σε όλο τον κόσμο, που προκαλούνται κυρίως από τη συνεχόμενη και ταυτόχρονα αυξανόμενη κλιματική αλλαγή. Πρόσφατα, στο τροπικό δάσος του Αμαζονίου ξέσπασαν φονικές πυρκαγιές, το ίδιο και στην Αυστραλία. Τα αποτελέσματα ήταν και είναι καταστροφικά. Εκατοντάδες χιλιάδες ζώα πέθαναν, τεράστιες εκτάσεις γης καταστράφηκαν, η ποιότητα του αέρα επιδεινώθηκε, άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, άλλοι τα σπίτια τους...

Ο πλανήτης μας εκπέμπει σήμα βοήθειας, βρίσκεται στα όριά του· πρέπει να πάρουμε μέτρα άμεσα. Η αλήθεια είναι πως πλέον το μέγεθος του προβλήματος το έχει συνειδητοποιήσει ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό πληθυσμού στον κόσμο. Σε πολλές χώρες πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας προς τις κυβερνήσεις ώστε να πάρουν δραστηριτικά μέτρα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της δεκαεξάχρονης ακτιβίστριας Greta Thunberg, η οποία κατ'εξακολούθηση διαμαρτυρόταν για τις κλιματικές αλλαγές έξω από το σουηδικό κοινοβούλιο στη Στοκχόλμη, καλώντας τους μαθητές σε μια παγκόσμια σχολική απεργία κάθε Παρασκευή, με αίτημα την ενίσχυση των δράσεων για

την αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού. Η νεαρή Greta έχει μάλιστα προταθεί για το Νόμπελ Ειρήνης 2019, αφού θεωρείται ότι η κλιματική αλλαγή, αν δεν περιοριστεί, θα αποτελέσει αιτία συγκρούσεων μεταξύ των κρατών.

Για να περιορίσουμε το πρόβλημα δεν αρκεί μόνο η συνειδητοποίησή του. Πρέπει να δράσουμε. Ο καθένας όπως και όσο μπορεί. Και για να γίνει αυτό θα πρέπει πρώτα να αναηγοιστούμε τα αίτια που το προκαλούν. Η αρχή έγινε τον 18ο αιώνα, με τη βιομηχανική επανάσταση, όταν στη ζωή μας μπήκαν οι μηχανές, οι οποίες μπορεί να μας προσφέρουν άνεση, αλλά περιορίσαν τη χρήση των φυσικών πόρων αντικαθιστώντας τους με διάφορα ορυκτά και κυρίως το κάρβουνο. Στο πέρασμα των χρόνων, μετά τη βιομηχανική επανάσταση, παρατηρείται αύξηση στη χρήση του καπνού και του ατμού, με αποτέλεσμα να αυξάνεται και η ρύπανση του αέρα.

Επιπρόσθετα, σήμερα αγοράζουμε ένα σωρό προϊόντα, τα οποία στην πραγματικότητα δεν χρειαζόμαστε και γι' αυτό

πολλά από αυτά καταλήγουν στα σκουπίδια. Εκτός αυτού, τα προϊόντα τα οποία αγοράζουμε και κυρίως τα ρούχα είναι κατασκευασμένα έτσι ώστε να μην αντέχουν στον χρόνο, αναγκάζοντάς μας να τα πετάμε και να αγοράζουμε νέα, τα οποία πάλι δεν είναι φτιαγμένα με ποιοτικά υλικά, με αποτέλεσμα ο κύκλος να συνεχίζεται. Τα σκουπίδια αυξάνονται, δεν μπορούν πλέον να απορροφηθούν από τις χωματερές και καταλήγουν σε θάλασσες, χωράφια κ.ο.κ. Άλλο ένα πρόβλημα το οποίο επηρεάζει άμεσα το περιβάλλον είναι οι πυρκαγιές και το κόψιμο των δέντρων. Τα δέντρα δεν μας χαρίζουν μόνο οξυγόνο αλλά και το δώρο της βροχής. Οι πυρκαγιές, κάποιες φορές, οφείλονται σε διάφορα φυσικά φαινόμενα. Τις περισσότερες όμως, οφείλονται σε ανθρώπινους παράγοντες, για τη δημιουργία οικιστικών ζωνών, για την εκμετάλλευση του ξύλου κ.ά.

Ο πλανήτης μας βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και εμείς, για να επιβιώσουμε, πρέπει να δράσουμε για να αποτρέψουμε την καταστροφή του. Αν δεν το κάνουμε, θα πεθαίνουν ολοέ-

να και περισσότεροι άνθρωποι από τον καύσωνα ή από τις πλημμύρες, το διαθέσιμο νερό δεν θα είναι αρκετό για όλο τον πληθυσμό της Γης, οι τιμές των τροφίμων θα αυξηθούν θεαματικά, είδη ζώων θα εξαφανιστούν και τόσα άλλα. Κατ' αρχήν πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε το μέγεθος του προβλήματος και τη σοβαρότητα της κατάστασης. Όταν γίνει αυτό, είμαι σίγουρη ότι όλοι θα αναθεωρήσουμε πολλές από τις καθημερινές μας συνήθειες. Θα αρχίσουμε να ανακυκλώνουμε σωστά και με συνέπεια. Θα σταματήσουμε να αγοράζουμε άχρηστα πράγματα, τα οποία θα καταλήγουν στα σκουπίδια. Ακόμη, θα αντικαταστήσουμε ό,τι πλαστικό έχουμε με πιο ανθεκτικά προϊόντα.

Ο πλανήτης Γη είναι το σπίτι μας. Όπως ακριβώς η Γη μας προσφέρει τόσα αγαθά, πρέπει και εμείς να της το ανταποδώσουμε προστατεύοντάς την. Είναι θέμα δικής μας επιβίωσης. Όπως είπε ο Καναδός επικοινωνιολόγος Μάρσαλ Μακ Λούαν: «Στο διαστημόπλοιο Γη δεν υπάρχουν επιβάτες. Είμαστε όλοι πλήρωμα».

Η κλιματική αλλαγή δεν είναι μύθος

Γράφουν: Μαίρη Λυσάνδρου Γ11, Γεωργία Καρακώστα Γ41

Η κλιματική αλλαγή δεν είναι πλέον κάτι μακρινό, αφού ήδη συντελείται. Ο πλανήτης υπερθερμαίνεται, τα χαρακτηριστικά των βροχοπτώσεων αλλάζουν από περιοχή σε περιοχή, λιώνουν οι πάγοι και τα χιόνια και η παγκόσμια στάθμη της θάλασσας ανεβαίνει. Και όλα αυτά συμβαίνουν λόγω της παρέμβασης του ανθρώπου στη φύση και της κατάχρησης των φυσικών πόρων. Η υπερβολική χρήση του πλαστικού, η συνεχής κοπή δέντρων, η παρατεταμένη διάχυση αερίων στην ατμόσφαιρα και η αδιαφορία του κόσμου οδήγησαν στην οικολογική κρίση, που απειλεί με αφανισμό τον πλανήτη.

Το πρόβλημα πλέον πολύ δύσκολο μπορεί να αντιμετωπιστεί. Ο καθένας οφείλει

να προσπαθήσει, με τον τρόπο που μπορεί, ώστε να περισώσουμε ό,τι μπορούμε. Μεγάλο ρόλο έχουμε εμείς οι νέοι και η εκπαίδευσή μας θα πρέπει να αρχίσει από την οικογένεια αλλά και το σχολείο. Θα πρέπει να αλλάξουμε τις συνήθειές μας, να μάθουμε να ανακυκλώνουμε σωστά και συνειδητά, να εξοικονομούμε το νερό και την ενέργεια. Ως οι μελλοντικοί ενεργοί πολίτες αυτού του κόσμου πρέπει να δράσουμε και να λάβουμε άμεσα μέτρα πριν να είναι αργά. Η κλιματική αλλαγή αποτελεί μια από τις σημαντικότερες προκλήσεις της εποχής μας και, αν δεν αντιμετωπισθεί, οι επόμενες γενιές θα απωλέσουν κάθε ελπίδα. Αν εμείς δεν δράσουμε και ενδιαφερθούμε για τον δικό μας πλανήτη, τότε ποιος θα το κάνει;

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

Το σιολίδι της Πανεπιστημιούπολης!

Γράφουν: Ελένη Ορφανού Γ11, Μαρία Χριστοδούλου Γ11, Ηρώ Νεοφύτου Γ41

Οι περισσότεροι από εμάς, στο άκουσμα και μόνο της λέξης «βιβλιοθήκη», σκεφτόμαστε έναν χώρο αφιλόξενο, σκοτεινό, γεμάτο με σκονισμένα και παλιά βιβλία. Όταν εκφράσαμε την επιθυμία να επισκεφτούμε τη Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κύπρου, στην πραγματικότητα ψάχναμε μια δικαιολογία για να παρατηρήσουμε, έστω και για λίγο, τη φοιτητική ζωή στην Πανεπιστημιούπολη παρά να μπούμε σ' έναν χώρο γεμάτο βιβλία... Μετά, όμως, από την επίσκεψή μας στους χώρους της αλλιάξαμε άποψη.

Μια βιβλιοθήκη, όταν είναι φιλική προς τους χρήστες της και ελκυστική ως προς τον αρχιτεκτονικό της σχεδιασμό, μπορεί να κερδίσει και τον πιο αδιάφορο αναγνώστη! Εμείς πάντως, φεύγοντας, υποσχεθήκαμε ότι θα καταβάλουμε όση προσπάθεια απαιτείται ώστε να καταφέρουμε να εξασφαλίσουμε μια θέση στον κλάδο που θέλουμε, για να την επισκεφτούμε πλέον ως φοιτήτριες!

Η Βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Κύπρου μετεγκαταστάθηκε, τον Δεκέμβριο του 2018, στην Πανεπιστημιούπολη, στο κτήριο Κέντρο Πληροφόρησης – Βιβλιοθήκη «Στέλιος Ιωάννου», που φέρει τιμητικά το όνομα της δωρήτριας, Έλλης Ιωάννου, και σχεδίασε ο διεθνούς φήμης Γάλλος αρχιτέκτονας Jean Nouvel.

Μόλις φτάσαμε έξω από το κτήριο όπου στεγάζεται μας έκανε εντύπωση το παράξενο σχήμα του. Όπως μας εξήγησε η κ. Άννα Μουσένα, βιβλιοθηκονόμος, η οποία μας ξενάγησε στους χώρους δίνοντάς μας πολύτιμες πληροφορίες, ο αρχιτέκτονας θέλησε το κτήριο να έχει το σχήμα ενός τεχνητού λόφου, ώστε να προσομοιάζει με τους παρακείμενους στην περιοχή λόφους και ιδιαίτερα με αυτόν του Άρωνα. Εντύπωση μας έκανε, επίσης, η πράσινη μεμβράνη που καλύπτει το εξωτερικό του κτηρίου, η οποία θεωρήσαμε ότι τοποθετήθηκε εκεί προσωρινά. Στη συνέχεια, όμως, πληροφορηθήκαμε ότι επρόκειτο για επιλογή του αρχιτέκτονα, ο οποίος ήθελε το κτήριο να ταιριάζει χρωματικά και να είναι φιλικό με το φυσικό τοπίο που το περιβάλλει.

Μπαίνοντας μέσα, αντικρίσαμε μια πολύχρωμη, μοντέρνα οργανωμένη και γεμάτη ζωή βιβλιοθήκη. Ένας εντυπωσιακός λευκός θόλος πρόβαλε στο οροπέδιο ως επιστέγασμα, επιτρέποντας στο φυσικό φως να διαχέεται σε όλα τα αναγνωστήρια των χαμηλότερων επιπέδων μέσω της αντανάκλασης του φωτός στην επιφάνεια ενός κώνου στο κέντρο του εσωτερικού της βιβλιοθήκης.

Η βιβλιοθήκη αποτελείται από πέντε επίπεδα. Τα βιβλία είναι χωρισμένα κατά θέμα και είναι όλα ηλεκτρονικά μηχανο-

γραφημένα. Στο ισόγειο βρίσκεται το παιδικό τμήμα, όπου οι μικροί επισκέπτες έχουν τη δυνατότητα να διαβάσουν ή ακόμα και να δανειστούν τα βιβλία που θέλουν. Εντύπωση μας έκαναν και τα 31 αιωρούμενα, μικρά κόκκινα δωμάτια ομαδικής μελέτης, που εφάπτονται στην εξωτερική περιφέρεια του κυλίνδρου.

Πρόσβαση στη βιβλιοθήκη μπορεί να έχει όποιος το επιθυμεί και όχι μόνο οι φοιτητές του Πανεπιστημίου, αφού μια από τις επιδιώξεις της είναι να συμβάλει στην εκπαίδευση, την ανάπτυξη και την ποιότητα ζωής της κοινωνίας. Σε κάποιους από τους χώρους της πραγματοποιούνται διάφορες εκδηλώσεις, κυρίως παρουσιάσεις βιβλίων. Μόλις τέλειωσε η ξενάγηση, φυλλομετρήσαμε κάποια βιβλία, βγάλαμε φωτογραφίες και, φεύγοντας, απολαύσαμε έναν προ-φοιτητικό καφέ!

Αποχαιρετισμός στην Άλκη Ζέη

«Όπως βάζεις τα παπούτσια σου το πρωί έτσι πρέπει να παίρνεις και ένα βιβλίο»

Γράφει: Βασιλική Χατζηγαβριήλ, Γ21

Πριν από λίγες βδομάδες ο ελληνικός πολιτισμός αποχαιρέτησε την πολυβραβευμένη συγγραφέα Άλκη Ζέη, σε ηλικία 97 χρονών. Η ίδια από μικρή αγαπούσε την ποίηση και γενικότερα το διάβασμα, αφού όπως είχε δηλώσει παλαιότερα: «Μαζί με την αδελφή μου, τα βράδια, διαβάζαμε ποίηση και μας παίρνανε τα κλάματα». Ο παππούς της ήταν φιλόλογος και ο θείος της είχε παντρευτεί τη συγγραφέα Διδώ Σωτηρίου, η οποία ήταν αυτή που την ώθησε στη συγγραφή.

Παράλληλα με το γράψιμο, την περίοδο της Κατοχής, μαζί με τη μεγαλύτερη αδελφή της, εντάχθηκαν στο αριστερό κίνημα και αγωνίστηκαν για την ελευθερία και τη δικαιοσύνη. Η ίδια σε ομιλία της αναφέρει πως, όταν ο πατέρας της έφευγε το πρωί για να πάει στη δουλειά, η Διδώ Σωτηρίου συγκέντρωνε όλες τις γυναίκες της αντίστασης στο πατρικό τους. Παράλληλα, σπούδαζε φιλοσοφία του θεάτρου στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και υποκριτική στη δραματική σχολή του Εθνικού Ωδείου Αθηνών. Την περίοδο εκείνη γνώρισε

τον μελλοντικό της σύζυγο, τον θεατρικό συγγραφέα Γιώργο Σεβαστίκογλου. Το 1948 ο σύζυγός της διέφυγε στην Τασκένδη. Η Ζέη προσπάθησε να τον ακολουθήσει, αλλά τη συνέλαβαν και την εξόρισαν στη Χίο. Το 1954 επανασυνδέθηκε με τον σύζυγό της στην Τασκένδη, όπου απέκτησαν δύο παιδιά, την Ειρήνη και τον Πέτρο. Το 1957 μετακόμισαν στη Μόσχα, όπου η ίδια σπούδασε στο Τμήμα Σεναριογραφίας του Ινστιτούτου Κινηματογράφου της Μόσχας. Το 1964 επέστρεψε στην Ελλάδα, για να ξαναφύγει το 1967, λόγω της Χούντας, αυτή τη

φορά για το Παρίσι. Στην Ελλάδα επέστρεψε οριστικά, όταν έπεσε η απριλιανή δικτατορία.

Τα βιβλία της, αν και απευθύνονται σε εφήβους, έχουν αγαπηθεί και από αναγνώστες μεγαλύτερης ηλικίας. Έχει τιμηθεί, μεταξύ άλλων, από την Ακαδημία Αθηνών και βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε είκοσι γλώσσες. Από τα πιο πολυδιαβασμένα της βιβλία είναι: *Η αρραβωνιαστικιά του Αχιλλέα*, *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου*, *Το καϊνάνι της βιτρίνας*, *Η μωβ ομπρέλα κ.ά.*

Η ΦΑΜΙΛΙΑ

ΜΙΑ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Βρεθήκαμε στα γυρίσματα!

Γράφουν: Μαίρη Λυσάνδρου Γ11, Θεοφανώ Χριστοφή Γ11

Όταν «ρίξαμε» την ιδέα να περιλάβουμε στη θεματολογία της εφημερίδας του Σχολείου μας μια επίσκεψή μας σε γυρίσματα της αγαπημένης μας τηλεοπτικής σειράς *Η Φαμίλια*, ήμασταν σχεδόν βέβαιες ότι το εγχείρημά μας δεν θα ήταν και τόσο εύκολο. Και ως έναν βαθμό θα δικαιολογούσαμε την τυχόν άρνηση της παραγωγής να αποδεχτεί το αίτημά μας. Όσο συνεργάσιμες και να ήμασταν, θα μπλέκαμε, κατά κάποιον τρόπο, μέσα στα πόδια των ηθοποιών και των υπόλοιπων συντελεστών, την ώρα που αυτοί θα εργάζονταν... Προς ευχάριστη, όμως, έκπληξή μας, η υπεύθυνη εκτέλεσης της παραγωγής της σειράς κ. Μαρία Παπαπέτρου, εκπλήρωσε την επιθυμία μας με πολύ μεγάλη ευκολία και χαρά και γι' αυτό την ευχαριστούμε θερμά!

Φτάνοντας στον χώρο όπου πραγματοποιούνται τα γυρίσματα, η κ. Παπαπέτρου μάς υποδέχτηκε με πολλή ευγένεια και από την πρώτη στιγμή μάς έκανε να νιώσουμε ευπρόσδεκτες! Παραμείναμε εκεί για δύο ώρες και παρατηρούσαμε τα πάντα... Οι ηθοποιοί και οι υπόλοιποι συντελεστές, παρόλη την κούραση και την πίεση που είχαν, μας υποδέχθηκαν με χαμόγελα και, όποτε είχαν κάποιο κενό χρόνο, συνομιλούσαν μαζί μας. Ιδιαίτερα φιλικές μαζί μας ήταν η κ. Ανδρούλα Ηρακλήους και η κ. Πόπη Αβραάμ.

Η εμπειρία μας αυτή ήταν πολύ ευχάριστη αλλά και επωφελής, γιατί όχι μόνο είδαμε από κοντά τους ηθοποιούς αλλά πήραμε και μια «γεύση» για τον κόπο που απαιτείται να γυριστούν οι σκηνές ενός επεισοδίου, που εμείς παρακολουθούμε από τους δέκτες μας καθισμένοι αναπαυτικά στον καναπέ μας... Αντιληφθήκαμε πως η δουλειά του ηθοποιού δεν είναι τόσο εύκολη όσο τη φανταζόμασταν. Την ώρα των γυρισμάτων πρέπει να είναι συνεχώς συγκεντρωμένοι, ώστε να μην ξεχνούν τα λόγια τους, αλλά και να ενσαρκώνουν όσο πιο πειστικά μπορούν τον ρόλο που υποδύονται. Χρειάζεται, επίσης, να επιδεικνύουν υπομονή και επιμονή, αφού επαναλάμβαναν μια σκηνή πολλές φορές μέχρι να βγει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Στις δύο ώρες που ήμασταν εκεί, υπολογίσαμε ότι ολοκλήρωσαν το γύρισμα το πολύ δέκα λεπτών! Εντούτοις, παρόλες τις πολλές φορές που χρειάστηκε να επαναλάβουν μια σκηνή, την επαναλάμβαναν με το ίδιο πάθος και την ίδια όρεξη ξανά και ξανά μέχρι να την τελειοποιήσουν.

Σημαντικό είναι, επίσης, να τονίσουμε ότι, δίπλα και πίσω από τους ηθοποιούς, βρίσκεται μια ολόκληρη ομάδα επαγγελματιών, που έχουν να φροντίσουν κάθε λεπτομέρεια. Ο φωτισμός, ο ήχος, τα σκηνικά, τα ρούχα, το μοντάζ, η σκηνοθεσία είναι αυτά που τελειοποι-

ούν το κάθε επεισόδιο. Λίγο πριν αναχωρήσουμε, είχαμε την ευκαιρία να πάρουμε συνέντευξη από την κ. Ιωάννα

Λαμπροπούλου, την τηλεοπτική Λουκία, η οποία απάντησε με προθυμία στις ερωτήσεις μας.

Συνέντευξη με την ηθοποιό Ιωάννα Λαμπροπούλου

χρόνος για την προετοιμασία μιας παράστασης;

Απ.: Ναι, στο θέατρο μπορεί να κάνεις πρόβα ένα με δύο μήνες για μια παράσταση. Θέλει και πολλή δουλειά στο σπίτι για την απομνημόνευση του ρόλου. Βέβαια, οι ηθοποιοί, στην πορεία, αποκτούμε κάποιους μηχανισμούς που μας διευκολύνουν να μαθαίνουμε τα λόγια μας πιο εύκολα. Χρόνος και προσπάθεια απαιτούνται και για το στήσιμο του χαρακτήρα που υποδύεσαι, να καταφέρεις δηλαδή να ξεφύγεις από το δικό σου σώμα και τη δική σου φωνή.

Ερ.: Είναι εύκολο να ξεχωρίσει κάποιος σε αυτόν τον χώρο;

Απ.: Εξαρτάται από τον στόχο που θέτεις. Ο στόχος σου είναι απλώς η αναγνωρισιμότητα ή κάνεις κάτι που αγαπάς και προσπαθείς να παραγάγεις τέχνη; Θεωρώ πως, αν είσαι συνεπής και δουλεύεις σκληρά, τότε δεν είναι δύσκολο να γίνεις γνωστός για τη δουλειά σου.

Ερ.: Η *Φαμίλια* θα συνεχιστεί και του χρόνου;

Απ.: Δεν ξέρουμε ακόμη σίγουρα.

Ερ.: Πιστεύετε ότι μπορεί να κουράσει τους τηλεθεατές, αν συνεχιστεί;

Απ.: Θεωρώ ότι κάτι πρέπει να σταματά

όσο είναι στο απόγειό του. Υπάρχουν, όμως, και άλλα πράγματα που μπορεί να δώσει η *Φαμίλια*, γιατί θεωρώ ότι είναι η πιο εναλλακτική πρόταση κωμωδίας που υπάρχει στην κυπριακή τηλεόραση.

Ερ.: Ποιες συμβουλές θα δίνετε στα νέα παιδιά που θέλουν να ασχολη-

θούν με την υποκριτική; Τι προσόντα θα έπρεπε να έχουν;

Απ.: Αν αγαπούν το επάγγελμα και θέλουν να το ακολουθήσουν με πλήρη συνέπηση, να το παλέψουν! Το ταλέντο χρειάζεται, αλλά απαιτείται και πολλή μελέτη, πολύ διάβασμα.

Ερ.: Πόσα χρόνια ασχολείστε με την υποκριτική και πώς κρίνετε τη μέχρι τώρα πορεία σας στον χώρο;

Απ.: Είμαι στον χώρο τα τελευταία εννιά χρόνια, ενώ στην τηλεόραση τα τελευταία έξι. Νιώθω ότι είμαι πολύ ευλογημένη, γιατί έκανα ωραίες δουλειές και είχα την τιμή και την τύχη να δουλέψω με ανθρώπους που βρίσκονται στον χώρο για πολλά χρόνια, αποδεικνύοντας τη διαχρονικότητά τους. Είμαι ευτυχής για όσα έκανα ως τώρα.

Ερ.: Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζετε στα γυρίσματα της σειράς;

Απ.: Τα γυρίσματα διαρκούν πολλές ώρες, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι χρόνο μάς παίρνουν και οι πρόβες, η μελέτη, το στήσιμο ενός χαρακτήρα και του διαλόγου. Είναι, όμως, μια διαδικασία που απολαμβάνουμε. Νομίζω πως κανένας δεν θα έκανε αυτήν τη δουλειά, αν δεν την αγαπούσε πραγματικά.

Ερ.: Στο θέατρο υπάρχει περισσότερος

Μαρία Παπαπέτρου, Εκτέλεση Παραγωγής

«Η επιλογή των παιδιών που συμμετέχουν στη σειρά γίνεται μέσα από οντισιόν. Εκτός από την ενυπόγραφη δήλωση του γονέα/κηδεμόνα του παιδιού, φροντίζουμε να εξασφαλιστεί και η απαραίτητη έγκριση από την Επιτροπή Προστασίας και Δικαιωμάτων του Παιδιού, ώστε όλα να είναι νόμιμα και το παιδί που συμμετέχει να βρίσκεται πάντοτε σ' έναν χώρο που είναι ασφαλής τόσο για τον ίδιο όσο και για όλους τους υπόλοιπους. Τα παιδιά που συμμετέχουν σε τηλεοπτικές σειρές κάνουν γυρίσματα, αφού σχολιάσουν και κατά τη διάρκεια των διακοπών τους.»

Η ταυτότητα της σειράς:

Σενάριο: Ανδρέας Βασιλείου & Μιχάλης Αργυρού

Σκηνοθεσία: Νικόλαος Ζηκόπουλος

Εκτέλεση Παραγωγής: Μαρία Παπαπέτρου

Ηθοποιοί: Χριστόδουλος Μαρτάς, Πένυ Φοινίκη, Χρύσα Ρώπα, Γιώργος Ζένιος, Γιώργος Κυριάκου, Ιωάννα Λαμπροπούλου, Πόπη Αβραάμ, Ανδρούλα Ηρακλήους και ο μικρός Πάρης Χατζησάββας

Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21:15, από τον ALPHA Κύπρου!

Θάνος Μικρούτσικος - Λαυρέντης Μαχαιρίτσας

Ποιητικό μνημόσυνο

🎵 **Γράφει: Ραφαήλ Πιερή, Β33**

Το 2019, η ελληνική μουσική σκηνή αποχαιρέτησε δύο από τους πιο αγαπητούς της καλλιτέχνες, οι οποίοι άγγιξαν τις καρδιές μας μέσα από τους στίχους και τα τραγούδια τους. Στον Θάνο Μικρούτσικο και στον Λαυρέντη Μαχαιρίτσα αφιερώνουμε το πιο κάτω ποιητικό μνημόσυνο, πολύ μικρό μπροστά στο μουσικό μεγαλείο τους.

*Χόρεψες πάνω στο φτερό του καρχαρία.
Μας ταξίδεψες με το πλοίο του Captain Jimmy,
πληύσαμε σε μια θάλασσα γιομάτη κύματα.
Μα δεν σε φόβισαν.
Πέρασαν δύσκολα τα χρόνια,
διασπορά και βιοπάλη.
«Κράτα, ρε φίλε, γερά!», φωνάζαμε.
Κι όντως κράτησες, όσο σφιχτά μπορούσες.
Μια νύχτα, όμως, δεν άντεξες.
Τις άριες μιας όπερας τραύλιζες νικημένους.
Έσβησες μ' ένα φύσημα τα φώτα της σκηνής.
Μα υπάρχεις ακόμα, είσαι ακόμα εδώ.
Ζεις μες στους στίχους,
που ψιθυρίζουν το όνομά σου, Θανάση.*

*Αθώα ψυχούλα μου, αθώα καρδούλα μου,
έφυγες, μα ήσουν τόσο παιδί καταβάθος.
Ήσουν γιατρός των ερωτευμένων και των πονεμένων.
Μόνο εσύ είχες το θάρρος να τραγουδήσεις δυνατά
«Πόσο σε θέλω!»,
κάνοντάς μας να το νιώσουμε κι εμείς.
Με έναν απότομο κρότο έφυγες.
Δεν το περίμενες, η μοίρα το 'χε
Μα c'est la vie, που λένε και οι Γάλλοι....*

F·R·I·E·N·D·S Επιστρέφουν...

🎵 **Γράφουν: Εβελίνα Θρασυβούλου Γ51,
Βανέσα Ντιμίτροβα Γ51**

Είμαστε βέβαιες πως όλοι έχουμε παρακολουθήσει έστω και ένα επεισόδιο από την αμερικανική τηλεοπτική σειρά *Τα Φιληράκια*, δημιουργοί της οποίας είναι ο Ντέιβιντ Κρέιν και η Μάρθα Κόφμαν! Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η σειρά ήταν υποψήφια για 62 Primetime Emmy Awards, κερδίζοντας το βραβείο «Εξαιρετική Κωμική Σειρά» το 2002, αφού εξακολουθεί να προβάλλεται σε επαναλήψεις, με μεγάλη επιτυχία, σε περισσότερες από 100 χώρες. Το ευχάριστο για τους λάτρεις της σειράς είναι η ανακοίνωση που έγινε πριν από λίγες μέρες ότι οι έξι φίλοι θα επανενωθούν για τη δημιουργία ενός σπέσιαλ επεισοδίου!

Οι Κόφμαν και Κρέιν, το 1993, άρχισαν να δημιουργούν τη σειρά με τον τίτλο *Insomnia Café*. Μετά από πολλές αλλαγές στο σενάριο, η σειρά ονομάστηκε τελικά *Friends*. Το πρώτο επεισόδιο προβλήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1994 και το τελευταίο στις 6 Μαΐου 2004, το οποίο παρακολούθησαν 52,5 εκατομμύρια Αμερικανοί τηλεθεατές, κατατάσσοντάς το στην πέμπτη θέση των πιο δημοφιλών τηλεοπτικών φινάλε στην ιστορία της τηλεόρασης και στην πρώτη θέση για τη δεκαετία του 2000.

Το κακομαθημένο κοριτσάκι του μπαμπά, Ρέιτσελ, η ψυχαναγκαστική Μόνικα, η ιδιόμορφη Φοίβη, ο αφελής Τζόι, ο πλάκατζής Τσάντλερ και ο καθηγητής Παιδιοντολογίας Ρος συνθέτουν την παρέα των έξι φίλων, την καθημερινότητα των οποίων παρακολουθούσαν εκατομμύρια τηλεθεατές για δέκα χρόνια. Το έξυπνο χιούμορ, το καλό σενάριο και η «κημεία» των πρωταγωνιστών είναι μερικά από τα συστατικά της επιτυχίας της. Στα 236 επεισόδια, ο τηλεθεατής βίωσε μαζί με τους ήρωες την καθημερινότητά τους, τους έρωτες, τις δυσκολίες που είχαν να αντιμετωπίσουν, αλλά κυρίως τη δυνατή τους φιλία, η οποία δοκιμάστηκε αρκετές φορές. Οι διαφορετικοί τους χαρακτήρες δημιούργησαν έναν πολύ ισχυρό δεσμό μεταξύ τους. Οι καθημερινές ιστορίες των φίλων, που περνούν μεγάλο μέρος της μέρας τους πάνω στον πορτοκαλί καναπέ ενός καφέ ή στην τραπεζαρία ενός ευρύχωρου νεοϋρκέζικου διαμερίσματος, έχουν γράψει τη δική τους ιστορία...

Τσέρνομπιλ: Ιστορική δραματική σειρά

🎵 **Γράφει: Πάρης Πάτσαλος, Β12**

34 χρόνια πριν, και συγκεκριμένα τον Απρίλιο του 1986, στην πάλη ποτέ Σοβιετική Ένωση και σημερινή Ουκρανία, η έκρηξη που σημειώθηκε στον πυρηνικό αντιδραστήρα «νούμερο 4» του πυρηνικού εργοστασίου του Τσέρνομπιλ, στην ουκρανική πόλη Πρίπιατ, έμελλε να σημαδέψει την ιστορία της νεότερης Ευρώπης. Οι συνέπειες ήταν καταστροφικές. Δύο εργάτες βρέθηκαν νεκροί, ενώ, μέσα σε τέσσερις μήνες, 28 πυροσβέστες που έσπευσαν να βοηθήσουν υπέκυψαν στα τραύματά τους, εξαιτίας της θερμότητας που επέφερε η ραδιενέργεια. Τα ποσοστά του καρκίνου στην Ουκρανία αυξήθηκαν κατά 15% και το περιβάλλον επιβαρύνθηκε με

ραδιενέργεια, επηρεάζοντας την υγεία χιλιάδων ανθρώπων σε όλη την Ευρώπη. Το ιστορικό αυτό γεγονός πραγματεύεται η τηλεοπτική σειρά, πέντε επεισοδίων, *Τσέρνομπιλ*, η οποία βασίζεται, σε μεγάλο βαθμό, στις αναμνήσεις των κατοίκων του Πρίπιατ, όπως αυτές μεταφέρθηκαν στο βιβλίο της βραβευμένης με Νόμπελ Λευκορωσίδας Σβετλάνα Αλεξίεβιτς *Τσέρνομπιλ: Ένα χρονικό του μέλλοντος*. Η σειρά σημειώνει μεγάλη επιτυχία, προκαλώντας το ενδιαφέρον εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Σε αυτήν παρουσιάζονται τα γεγονότα που οδήγησαν στο δυστύχημα, οι άμεσες επιπτώσεις που είχε στους κατοίκους του Πρίπιατ και οι προσπάθειες

που καταβλήθηκαν από απλούς εργάτες προκειμένου να περιορίσουν την εξάπλωση της καταστροφής. Το σημαντικότερο, όμως, εγχείρημα της σειράς είναι να καταδείξει τη διαχείριση του δυστυχήματος από τις αρχές, τους λανθασμένους χειρισμούς, καθώς και τις ευθύνες των πολιτικών και των υπευθύνων του εργοστασίου στην απόκρυψη της αλήθειας. Ο δημιουργός της σειράς Κρεγκ Μείζιν αναφέρει σχετικά: «Αυτή η ιστορία απαιτεί σεβασμό. Η άρνηση της πραγματικότητας παραπέμπει στα fake news και την αμφισβήτηση της κλιματικής αλλαγής. Διεξάγεται ένας πόλεμος εναντίον της αλήθειας. Ο άνθρωπος έχει

μια μοναδική ικανότητα να διορθώνει τα λάθη του, αλλά επίσης να αυταπατάται μέχρι να είναι πολύ αργά. Η σειρά δεν ασχολείται μόνο με τους κινδύνους της πυρηνικής ενέργειας αλλά και με τα ψέματα και τον κίνδυνο της τύφλωσης». Η πληκή εκτυλίσσεται γρήγορα, ενώ εξαιρετικές είναι και οι ερμηνείες των βασικών πρωταγωνιστών Τζάρεντ Χάρις, Στέφαν Σκάρσγκαρντ, Έμιλι Γουάτσον και Πωλ Ρίτερ.

Οι καθηγητές μας... αλλιώς!

🎤 **Γράφει: Μαρίνα Παναγιώτου, Γ31**

Έχετε ποτέ σκεφτεί ποιο άλλο επάγγελμα οι καθηγητές μας θα μπορούσαν να κάνουν; Εμείς παρατηρήσαμε τη συμπεριφορά τους, βρήκαμε τα δυνατά και αδύνατά τους σημεία, βάλαμε τη φαντασία μας να δουλέψει και μεταμορφώσαμε κάποιους από αυτούς σε...

Ζωή Αγγελή, Β.Λ.Α'

καθηγήτρια Μαθηματικών – Υπεύθυνη Εστιατορίου

Πώς θα σας φαινόταν αν πηγαίνατε σε κάποιο εστιατόριο και βρίσκατε την κ. Ζωή ως την υπεύθυνη του χώρου; Το σίγουρο είναι πως δεν θα την έβαζαν υπεύθυνη του ταμείου, γιατί θα υπήρχε ο κίνδυνος το εστιατόριο να κλείσει μέσα σε έναν μήνα! Όλοι θα έτρωγαν δωρεάν! Αυτό που σίγουρα θα έκανε καλά είναι να κρατά με συνέπεια τις κρατήσεις και να κάνει τις απαραίτητες...αλλαγές στα γρήγορα σε περίπτωση ακυρώσεων της τελευταίας στιγμής. Και αλίμονο στους σερβιτόρους που δεν θα κάνουν καλά τη δουλειά τους· οι φωνές της θα ακουστούν στην άλλη άκρη της πόλης. Οι πελάτες πάντως θα είναι όλοι ευχαριστημένοι, γιατί και θα φάνε καλά και, αν τους απασχολεί κάτι, θα μπορούν να της πουν τον πόνο τους δωρεάν! Το εστιατόριο θα μπορούσε να ονομάζεται: «Ο γιατρός της πείνας και του πόνου».

Έλενα Σχίζα

καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής - Business Woman

Είναι δυναμική, έχει επιμονή και υπομονή, αρετές που χαρακτηρίζουν κάθε επιτυχημένο επιχειρηματία. Τη φανταζόμαστε να πηγαίνει στο γραφείο κάθε πρωί και να ανεβάζει τη διάθεση των υπαλλήλων της με χορούς, τραγούδια και φυσικά γυμναστική! Και αλίμονο σε αυτόν που δεν θα ακολουθήσει... Είναι λάτρης της πειθαρχίας και αν δεν ακολουθείς τις οδηγίες της, την έβαψες! Δεν θυμώνει εύκολα αλλιώς, όταν γίνει, όλοι την τρέμουν και αυτό την κάνει το καλύτερο αφεντικό!

Ναυσικά Κυπριανού

καθηγήτρια Μαθηματικών - Personal Trainer

Μήπως σας έχει συμβεί ποτέ να παρατηρήσετε ότι ξαφνικά κάποιος γνωστός σας έχει αποκτήσει πολύ καλή φυσική κατάσταση, τονισμένους μύες και να δείχνει πιο λαμπερός; Όταν τον ρωτήσετε ποιο είναι το μυστικό του, θα σας απαντήσει: «Πάω Ναυσικά». «ΞΥΠΝΑΤΕ GUYS!», είναι η καθημερινή ατάκα της. Είναι η καλύτερη personal trainer που θα μπορούσε να προσλάβεις, έχει καθημερινά άπλητη όρεξη, αφού κάθε βράδυ κοιμάται πριν τις 9, είναι πάντα σε φόρμα και δεν θα αργήσει ούτε λεπτό να έρθει στο ραντεβού. Είναι λάτρης της ακρίβειας γι' αυτό μην προσπαθήσεις να την κοροϊδέψεις κάνοντας λιγότερα push ups!

Μάριος Αντωνίου

καθηγητής Φυσικής - Ταχυδακτυλουργός

Αν σου έχει κάνει μάθημα ο κ. Μάριος, θα έχεις αντιληφθεί ότι μαθαίνεις παίζοντας! Διεγείρει τη φαντασία των μαθητών/τριών με ένα μοναδικό μαγικό show, που βασίζεται στην τέχνη της ταχυδακτυλουργίας! Φυσικά το show δεν γίνεται με ζωντανά ζωάκια, όπως περιστέρια, κουνέλια, πάπιες και χαμστεράκια, αλλά με ελατήρια, αισθητήρες κίνησης, διασυνδέσεις και γεννήτριες συχνότητας. Κινεί τα χέρια του τόσο γρήγορα και τόσο επιδέξια που οι μαθητές/τριες δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν την αίσθηση ότι όλο και κάποιον από αυτούς θα εξαφανίσει ή θα μεταμορφώσει σε κουνέλι!

Τα ανομολόγητα...

🎤 **Γράφει: Ελένη Ορφανού, Γ11**

- ✓ Την Τσικνοπέμπτη ένωθα ότι ήμουν σε γάμο στην Πάφο τον Δεκαπενταύγουστο... Τζέινος που πουλά φυστικούθκια έλειπε που το γλέντι!
- ✓ Με τόσους φύλλακες που αλλιάξαμε, αν ήμασταν club, θα είχαμε και έλεος!
- ✓ Θα ήθελα να ξέρω γιατί υπάρχουν οι Δευτέρες...
- ✓ Ο μόνος λόγος που εν επαραίτησα το σχολείο είναι ο κ. Κατσούρης...
- ✓ Η κ. Δώρα με το χαμόγελό της είναι το spirit animal μου!
- ✓ Δεν μπορώ να αποφασίσω τι είναι πιο δύσκολο: οι Παγκύπριες ή τα διαγωνίσματα της κ. Μιντίκκη; #queen
- ✓ Η αγαπημένη μου στιγμή της μέρας είναι να βλέπω την κ. Αγγελή να αναρτά το έντυπο με τις κενές μας...
- ✓ Το χιούμορ της κ. Ευρυδικής, τι να σας πω, δεν παίζεται...
- ✓ Χτες είδα τον κ. Κατσούρη χωρίς τη μοτόρα του και αγχώθηκα...
- ✓ Ο κ. Μπαζούκης πρέπει να έχει κάπου στις 200 φανέλες Lacoste!
- ✓ Τιντίριτι τυρόπιτες, τιντίριτί βραστάς, κ. Ναυσικά!
- ✓ Με το πρόγραμμα που έχω φέτος, στον ελεύθερό μου χρόνο προτιμώ να πηγαίνω τουαλέτα...
- ✓ Θέλω να κάνω skip τις Παγκύπριες και να έρθει το Καλοκαίρι!

Συγγμές...

